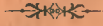

49

SINAIA

45 AUGUST

1695 — 1895

DE

A. G. GĂLEȘESCU.

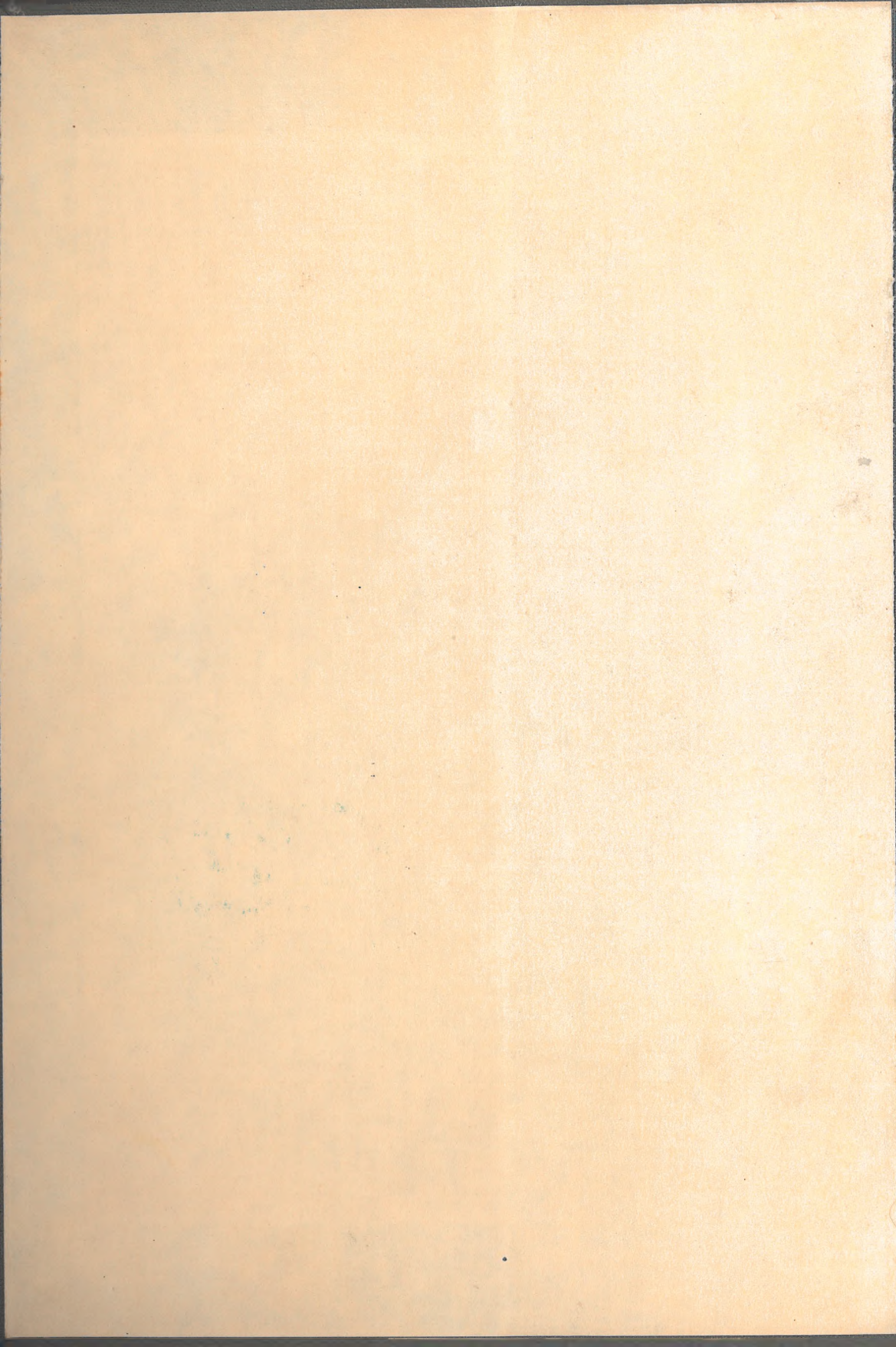

BUC. II
1866

BUCURESCI

TIPOGRAFIA G. A. LAZAREANU, STR. EPISCOPIEI, 3.

1895

12114 5000

SINAIA

15 AUGUST

1695 — 1895

DE

A. G. GĂLEȘESCU

BUCURESCI

TIPOGRAFIA G. A. LAZAREANU, STR. EPISCOPIEI, 3.

1895

316.170 J 6

91(498-Sinuaia) (over)

✓ III 1866

15 JUN. 2009

SINUAIA

1866-1891

Biblioteca Publica
VAURECHIA
GALATI
1866-1891

INTRODUCERE

Încă din vremea vechie, caritatea a fost una din însușirile de căpetenie ale țerei noastre și dovadă temeinică este numeroșele persoane pioase și chiar unele familii, care au destinat uni parte, iar alți întregul lor avut în scopuri filantropice și mai ales monumentele mărețe, ce au stat neclintite de veacuri și cari se găsesc presărate pe întregul ținut al României.

În nici uă țară însă, nu se găsesc așezăminte ospitaliere, întemeiate prin legături particulare anume, din care să se întrețină; mai pretutindenți, instituțiuni ca ale noastre, trăesc din subscripție publică, afară de casul când sunt instituțiuni de stat.

Acastă particularitate a caracterului român, a atras băgarea de seamă a tuturor streinilor, care au vizitat țara noastră, și toți n'au putut de cât să admire, modul de alcătuire al instituțiunelor noastre ospitaliere, a căror existență este asigurată pentru tot de una într'un fond imobiliar, având de scop dragostea și milostenia de aproape și care sunt ingradite în contra orî cărei primejdii.

Afară însă de donațiunile în mic, s'au aflat familii, care s'au consacrat cu totul binelui public, având de țintă, numai întemeierea de monastiri și

de spitale, prin așezăminte și documente ctitoricesci, inzestrându-le cu averi nemiscătoare și miscătoare, pentru a căror cărmuire au întemeiat Epitropii.

Așa găsim în România în anul 1695, pe *Spătarul Mihai Cantacuzino*, întemeind *Epitropia sfântei Monăstiri Colțea*, de care depinde *Schitișorul Sinaia* și în anul 1735 pe *Grigore Vodă Ghika* întemeiând *Epitropia Spitalului sfântului Pantelimon*; iar în Moldova *Alexandru Ion Mavrocordat W. W.*, în anul 1785, a întemeiat *Epitropia sfântului Spiridon*.

Și de ore-ce aci în România, familiile fundătore Cantacuzino și Ghika, au fost dintre cele de căpetenie, căci mulți dintre membrii acestor două familii, dacă n'au ocupat scaunul de Domn, au ocupat cel puțin primele dregătorii din țara, au considerat Epitropia Sfântei Monăstiri Colțea, ca o ctitoricescă zidire a familiei Cantacuzino, iar Epitropia Spitalului sfântului Pantelimon ca ctitoricescă zidire a familiei Ghika.

Aflându-se dar în această situație aceste două familii, au administrat avutul Epitropiilor, cu multă rîvnă și au stăruit ca averea epitropiilor să crească, fie prin donațiuni făcute de membrii descendenți ai familiei, fie prin idemnul omenilor pioși, de a lăsa avutul lor acestor epitropii.

În adevăr sârguințele date de aceste familii, au fost încoronate de un succes, care le face onoare, căci cele două Epitropii de mai sus, întrunite sub denumirea de Eforia Spitalelor, posed un venit de aproape 4000000 lei, întrețin spitale cu 1200 paturi și îngrijesc de 12 Monăstiri și Schituri.

Acosta fiind începutul Epitropiilor instituțiunilor

ospitaliere din țara, nu puteam să'l lăsăm să treacă ne-
reamintit, și în anul 1895, cu prilegiul celui de al
doilea centenar al fundațiunei schișorului *Sinaia*,
am crezut nemerit să dăm la lumină istoria, atât a
schișorului, cât și a primei localități din țara **Sinaia**,
spre a eternisa mai mult fundațiunea de fericita
memorie a Spătarului Mihai Cantacuzino.

I

SCHITIȘORUL SINAIA

SCHEITELSTUEN

Am văzut că prin anul 1695, *Spătarul Mihai Cantacuzino*, a întemeiat Epitropia Sfântei Monastiri Colțea, unde a deschis Spital, la care dată același spătar, a întemeiat și *Schitișorul* numit *Sinaia*, cu hramul Adormirea Maicei Domnului, și a hotărât ca purtătorul de grija al acestui schit, să fie Epitropia Sfântei Monastiri Colțea.

Este bine dar, să șicem ceva din viața fundatorului, din ceia ce am putut culege, din isvórele ce am avut la îndemână.

SPATARUL MIHAI CANTACUZINO

1650—1716.

Spătarul Mihai Cantacuzino, fiul Stolnicului Constantin Cantacuzino (fundatorul Monastirei Cotroceni), și al soției sale Elena, a avut 3 frați: pe Șerban Cantacuzino (Domnul țerei de la 1678-1688), pe Constantin și Matei Cantacuzino și de sora pe Jupanasa Stanca.

El s'a născut la 1650, a rămas orfan pe la anul 1680 și din cele două căsătorii cu Jupanesele Teodora și Maria, a avut 18 copii. El era cunoscut de împărații Europei și lua pe numele său responsurile de la împărați și rîvna lui cea mare era dată la Geografie și la Aritmetică. Se spune chiar, că a fost

crescut cu mari îngrijiri de mama sa Elena, fca lui Radu Șerban Basarab, ginerele lui Mihai Vitezu.

Iar în cualitatea sa de Vel Spătar, îl găsim în Anul 1683, ca comandant al trupelor românesci la asediul Vienei, în timpul domniei fratelui său Șerban Cantacuzino. La această epocă cu toți scim, ajutorul ce Domnul Român Șerban Cantacuzino, cât și Duca Domnul Moldovei, a dat nemților, contribuind mult la perderile enorme suferite de Turci, sub zidurile acestei cetăți. Din această pricină se scie că Turci, cimplotând cu boeri țerei, au otrăvit pe Șerban Cantacuzino (anul 1688); iar spătarul Mihai Cantacuzino, a fost surginit de Marele Vizir, la monastirea Sinaia, din Muntele Horivu, unde neîncetat s'a rugat lui Dumnezeu, să'i ajute să scape din acest canon, legându-se ca la întoarcerea sa în patrie, să zidescă o mănăstire de pusnici în munții României, numindu-se Sinaia. Se mai pretinde încă, ca după mórtea tatălui său, de bună voe s'a dus cu mama sa Elena, pe la sfintele pământuri, între care și la Muntele Sinaia din Muntele Horivu.

La mórtea sa în Anul 1716, a lăsat un fiu Comisul Mihai Cantacuzino, care a încetat din viață puțin după el fără moștentori. Iar clironomi au rămas 4 fete ale sale.

Mai nainte însă de a arăta, cum Spătarul Mihai Cantacuzino a săvirșit această legătură luată, dăm aci locul tradițiunei.

*Миха Кантакузино
Велъ Спатар*

MIHAI CANTACUZINO
VEL SPÄTAR

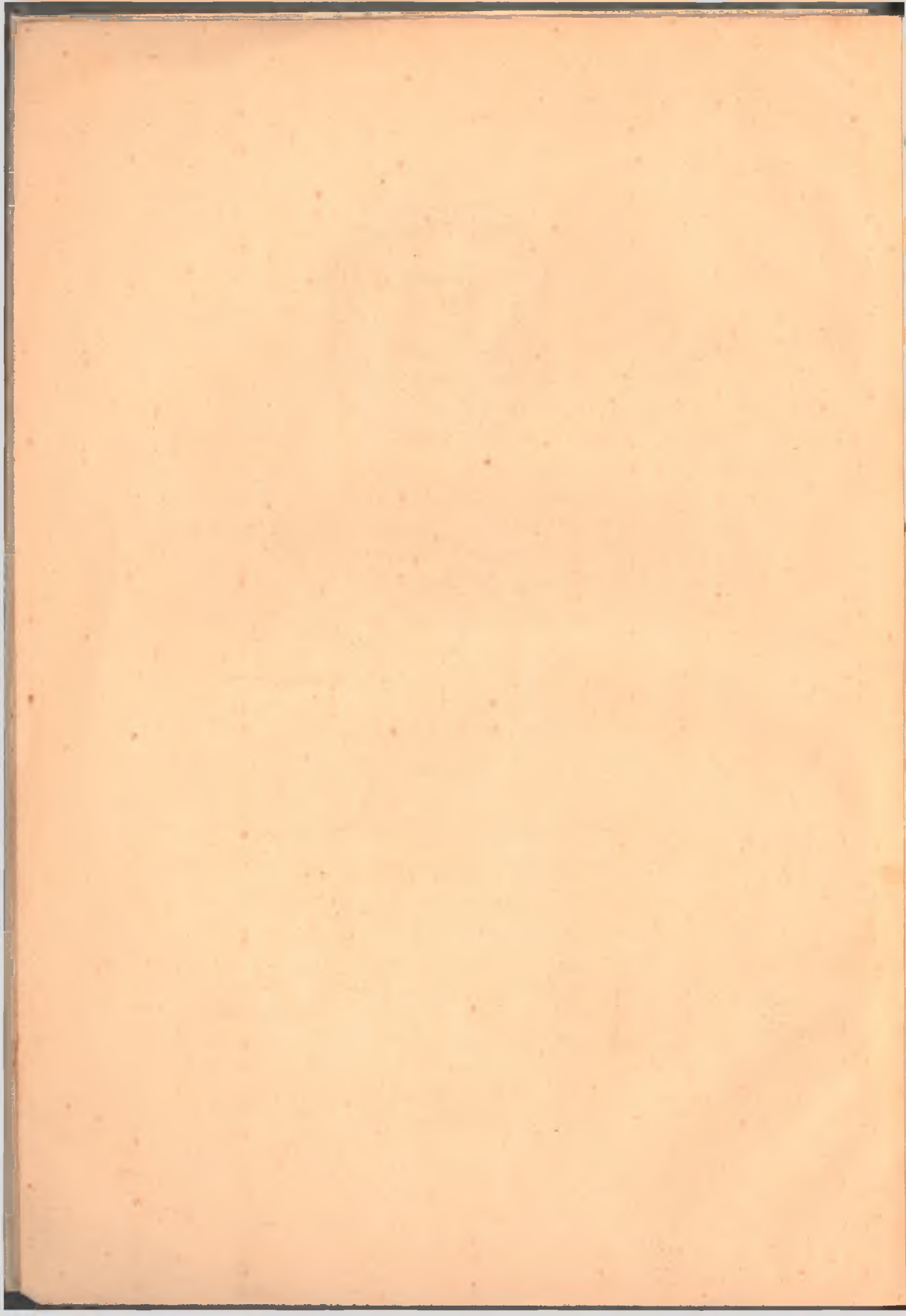

20 КВ 3357

MIHAI CANTACUZINO
SPÄTAR

*2
An*

1650 + 1716

TRADIȚIUNEA

Ori-ce s'ar ice ın contra legendei, pe unde s'a putut păstra, despre existena i viața vre-unui aezamnt, nu ıncape ındoiala, că ea este o reminiscena, care ne pote fi de mare folos, controlată mai ales cu acte i documente.

Ast-fel s'a găsit din ıntamplare, printre hartiile i cărțile Monastirei Sinaia, un manuscris original, prin buna voina, actualului stari Archimandritul Nifon, datorit Protosinghelului Doroftei Bertescu, care venit ın Monastirea Sinaia ın anul 1826, a avut fericita idee, de a aduna din gura bătrânilor calugari, ce mai trăiau i se aflau ın Monastire, ınca de la fundaia sa, tot ce acestia povesteau de adeverat ıntamplat, continuând Protosinghelul ınsui, cu inerea acestui perilipsis (insemnări), cât a mai trăit. Lăsând la o parte originalitatea stilului acestui manuscris, ıl dăm de faa, ast-fel cum el este scris, ın sperana de a se putea găsi cunoscători, care să scie alege din forma sa originală pe cele vrednice de crezut.

TRADIȚIE DE ȘTIINȚA

*Despre inceputul Monastirei Sinaia ce este zidită ın-
tre Muni Carpatilor ın România, sub muntele
Buceciul ın apa Prahova, ın apropiere
de grania Austriei i de Schela ce
se transportea ın Transilvania
la Cetatea Braovului.*

In Care slant leca, figurea un asil de odihna pasagerilor i ospitalitate a sermanilor caletori din Austria ın România i din Romania ın Transilvania printr'aceti muni, mai

vartos în timpuri de iarnă, unde se adăpostește la vremi periculoase, câte trei, patru zile, dându-le trebuincioasele cerute ale hranei.

Pe la anul 1826, Eu Ioromonahul Dorofteiu, viind și statornicindu-mă în viața de obște, în Monastirea Sinaia, în vârstă de ani dece, unde pe lângă puțină știință de carte ce aveam, am fost dat la un Ieromonah anume Sava, care avea știință de învățatură, atât în limba românească cât și în cea elinească, aflându-se din copilărie în Monastire. Și acum având ani de la nașterea sa șase-deci și șese, multe 'mi au descoperit din anii trecuți; asemenea un duhovnic Gheorghie Schimnicu în vârstă de ani 78; un bătrân Bucur care la sfârșitul vieții călugărindu-se s'a numit Bogoslav Monahul, fiind din copilărie șervitor și credincios om al Monastirei, atât în Monastirea Sinaia, cât și în schitul Lespedile, aflându-se bărbat sănătos în ideile sale și cu ținere de minte și acum de ani 74. Acești bătrâni multe și vrednice de crezut arătându-mi, care audite și care vedute de ei, cum și începutul locuirei de sihaștri într'acele pustietăți din vechime, și despre începutul Monastirei Sinaia și împrejurările dupe timpuri ce au suferit și despre resboiul ce a avut Austria cu Turcia, urmându-se printr'acești munți pe apa Prahovei; și pe cât ei imi spunea, eu mai mult iscodeam să aflu, ba încă și insemnam ceea-ce audeam pentru ținere de minte.

Sciința aflată o arăt mai jos:

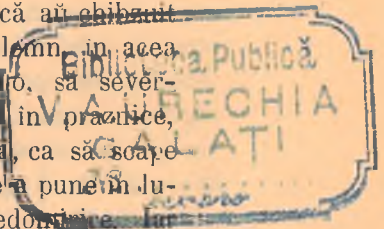
In timpul pe la anul 1650, se dovedește începutul de locuirea a sihaștrilor între culmea munților, ocolul în care astăzi se află situată Monastirea Sinaia, adică despre răsarit șirul munților numit Gârbova, despre apus șirul munților numit Bucegiu, unde se afla pe timpul acela, întunec de păduri mari, de veacuri ne umblate, pustietăți pline de fiare sălbatice: cerbi, căprioare, porci mistreți, urși și alte necunoscute numele. Care și după zidirea Monastirei, spuindu-mi acei bătrâni, au fost venind ziua căprioare, porci,

turme pe lângă ziduri și dormind noaptea ne sfîindu-se de omeni.

Intr'aceste pustietăți, după timpuri începuse a se în-
cuiba vara, o mulțime de tâlhari, care eșind peste totă valea
jefuia pe mulți și când în România, când în Transilvania,
și nimenea nu îndrăsnea acolo a merge pentru răsipirea
culcușurilor lor. Printre munți prin pustia acesta, era o
potecută strâmpă, cât putea a merge omul călare, trans-
portându-se de la orașul Cămpina peste graniță în Tran-
silvania la cetatea Brașovului, și această potecă au fost trec-
cînd în apropiere, pe lângă unde adî este Monastirea Si-
naia, pe care o au apucat și unii din cei bătrîni călugări.

Iar în pôlele munților despre Romania, de unde se in-
cepe strămtorile asupra munților, în apropiere de comuna
Comarnic, lângă apa Prahova, se afla un schituleț de pust-
nici mai de mulți ani înființat, avînd și o bisericuță de
lemn numit Lespeșile, care se vede și adî în apropiere de
paza plaiurilor, în timpul acela numit Posada veche.

Din care schit uni din călugări, mai mult doritori de li-
niștea pustnicească, s'au tras prin acele pustietăți mari, sub
muntele Buceciū, fie-care făcîndu-și câte o mică colibă, în
care 'și indeplinea datoriile nevoiței pustnicești, și din
cînd în cînd se pogora la schitul Lespeșile, împărtaşindu-
se cu sfintele taine ale lui Hristos, și de unde și primea
și cele ale hranei trupești, povățuindu-se și sufleteste de la
acel stariț; dar greutatea drumului călătoriei, din acea pustie
la schit, le era forte cu greu și pericolosă, așa că au ehibuit
cu starețul lor, să 'și facă o mică bisericuță de lemn, în acea
pustie, rînduindu-se și un preot călugăr adî, să se sever-
șească sfînta leturghie Sîmbăta, Duminica și în praznice,
unde se adunau pustnici, să se împărtaşească, ca să scape
de greutatea călătoriei. Iusă neavînd mijloace a pune în lu-
crare pentru acea mică bisericuță era la nedonaire. Iar
un vîtaf de tâlhari, ce era cu tovarășii lui haiduci prin-
tr'acei munți (numele Nicolae Grozea, născut în satu Brebu),
fiind plaiăș de plaiū și au luat cariera aceasta de tâlhărie,

mergând pe la acei pustnici, de la care s'aũ informat de dorința și nevoia lipsei de a clădi o mică bisericuță într'acea pustie, iar el le-aũ făgăduit ajutor dându-le și bani că să înceapă lucrarea și cu bine cuvântarea starețului Lespezeanu, s'aũ început și s'aũ și s'evârșit mica bisericuță, ridicată în numele sfântului Ierarh Nicolae și vre-o câte-va chilli, lângă bisericuța, în lăuntruul pădurilor în pôlele muntelui numit Furnica, de asupra unde este Monastirea Sinaia. Din acel material de la acea biserică am apucat și eu la locul acela, din care și o piatră cu inscripția pe d'nsa ne înțelegem, s'aũ întrebuințat a se pune la biserică, cea din nou făcută la anul 1841. Acest schit se dovedește a fi clădit mai înainte cu 30 ani de cât Monastirea Sinaia.

Luând s'evârșire micul schit și rânduindu-le preot duhovnic și schimnic, pentru s'evârșirea sf. liturgii, care sta nelipsit, lângă sfânta biserică, în post și în rugăciune, iar cei mai mulți călugări prin pustie, nevoindu-se fie-care deosebi, în a sa colibă, îndeplinindu-și datoriile către milostivul Dumnezeu, iar Sâmbăta se aduna toți și savârșea priveghere de totă noaptea și duminica, după s'evârșirea sfintei liturgii, împărțându-se cu sfintele taine și tot de odată luând și cele pentru hrană pe șease zile și bine-cuvântare de la duhovnic îngrijitorul schitului, se pornea la pustie, rămânând singur el, cu un călugăraș, ne lipsit de lângă biserică în post și în rugăciuni, ast-fel era obiceiul pustnicilor de sub munții Bucegi.

Iar bătrânul preot îngrijitorul, avea obiceiul în privigherile sale de miezul nopții de se pogorâ din schit, pe culmea dealului, pe o strâmtă cărare de potecute prin pădure, d'asupra unde ađi sub acel mal, este zidită Sinaia și multe rugăciuni s'evârșea în acel loc.

Iar la August în 15 zile, la adormirea Maicei Domnului, urmându-și obiceiul său, și dupe mai multe rugăciuni, s'evârșite la miezul nopții în locul acela și obosit fiind, s'aũ pus jos și s'aũ răpit într'un somn suptire și tot de odată se pomenește, într'o armonie de cântare și în deșteptarea sa,

privesce jos în locul unde este biserica, în care loc au fost o mică poeniță plină de rugi și de copaci căduți și vede o lumină mare, două cete de tineri îmbrăcați în haine albe și lumânări aprinse în mâini în dreapta și stânga, strălucind ca razele soarelui, având în cântare tropariul și condacul adormirei, și privind el înspăimântat acea dulce cântare, până aș luat săvârșire troparele și aș lipsit acea lumină. Așa bătrânul preot, dimineața săvârșind sfânta liturgie, după obicei, aș arătat și la cei l'alți pusnici, adunați la slujba din pustie vedenia și toți cu un glas aș zis că este de la Dumnezeu acea arătată vedenie, și nu trebuie tăculă. Așa bătrânul vazătorul, mergând la starițul schitului Lespedilor, arătându-i vedenia vedută, s'aș incredințat ca Dumnezeescă este, și inlesnindu-i călătoria a merge la București ca să facă cunoscut la Sf. Mitropolie. (Eu copil, fiind nu mi-aș venit în cunoștință, să întreb de numele Mitropolitului timpului de atunci) și arătând vedenia Mitropolitului de atunci aș zis : această vedenie de va fi în adevăr, cum 'mi spu, ese prövedență Dumnezeiască, că trei zile este astăzi de când un boer al României, aș venit la mine, arătându-mi că este doritor a face o Monastire de călugări pustnici în pământul României, numită Sinaia, dupe numele Sinaiei, de la sfintele locuri în muntele Horivu, și poruncind a ședeă bătrânul în Mitropolie, până va înștiința pe acel boer, la care trimițând și postindu-l pe dumnealui spătarul Mihai Cantacuzino ca să vie până la sfinția sa. Și venind i-aș înfățișat pe bătrânul Călugăraș, spuindu-i și vedenia vedută, între munții Carpaților ai României, pe apa Prahova, sub muntele Bucegiu, și aușind boeru Cantacuzino, mult s'aș bucurat și tot de o dată aș hotărât să mergă, împreună cu bătrânul călugăr, să vadă poziția locului arătat cu vedenia și fără întârziere pornind din București cu poșta până la micul orașel Cămpina, de unde și-aș inlesnit călătoria călare pe cai, insoțindu-l și vetașul de aci al plaiului, pornindu-se pe apa Prahovei, printre strămtorile munților numiți Orații până la fața locului, împreună cu bé-

trânul călugăr și arătându-î poziția unde vedenia s'a arătat în acea poeniță și micul șeț aflat incurcat de copaci căduți, împrejurat cu arbori, brați foarte frumoși și un aer plin de un miros nespus, aci în partea stânga un pârâu limpede curgând cu sunet veselitor, despre apusul sorelui din muntele Bucegiu numit Peleşiu, alt pârâu având curgerea despre răsărit din munți Gârbova numit Valea raorată, amândoi având cursul viz-a-vi lovindu-se în capete în matca Prahova, ce'si are cursul despre miadă-nôpte, trăgându-se prin capetele acestor pâraie asupra amiazului de di, pogorându-se în România sau Valahia.

Și observând boerul Mihai Cantacuzino poziția locului și curgerea acestor frumoase paraie, ce introduce minunată cruce, după cum și împrejurarea munților a dealurilor, a pădurilor de brădet, împodobind pustietatea cea mare, ce se prevedea într'acești munți mari, foarte mult i-au plăcut, în cât l'au adus într'un simț umilincios și sufletesc și venind în acea mică poeniță, în locul unde vedenia s'au arătat s'a pus în ghenuche, rugându-se milostivului Dumnezeu, ca să'î ajute a îndeplini făgăduința, ce au pus înaintea lui, aflându-se el în munți Sinaia cei mari, unde s'au dat de Dumnezeu savant legi omenești prin Moise prorocu.

Dar pre gândindu-se, că o să-î fie cu mare greutate, transportul salaorilor cu căruțele și cu produsele și cele ale hranei, până la locul acela, dar la a lui pregândire, vătaful de plaiu, ce era prezent cu dânsul, i-au făgăduit că el 'î va fi în ajutor, îndatorind satele de printre munți, care sunt în apropiere și cunosc poziția munților. Iar cât pentru material de zidărie, se găsește în apropiere în fața locului dupe cum și s'a urmat. Iar la totă lucrarea situației Monastirei, au întrebuițat salahori cu mâinele, și cu căruțele de prin satele Teșila și Trestieni, din apa Doftana și din Comarnic, până au luat săvârșire; iar zidari s'au adus de la București, unde 'și avea în lucrare Spitalul Colțea, care tot de acest boer s'a făcut și s'au inzestrat cu moșii,

cum adi se vede, un fapt bun în românia, plăcut lui Dumnezeu și de laudă oamenilor în lumea acesta.

Despre acest boer Mihai Cantacuzino spătar, sunt informat tot de numiți bătrâni călugări, ca fiind în dregătorile țării, au fost părât de alți boeri la sultanul Țarigradului și dupe acea pâră, s'ar fi fost exilat de vizir la Monastirea Sinaia cea mare, la muntele Horivu, unde ședând, un timp neincetat s'a rugat lui Dumnezeu și Maicei lui Hristos, să-i ajute să scape de acel canon sănătos, innapoindu-l la patria sa Valahia, să zidească și el o monastire de pusnici în munții româniei, numindu-se Sinaia, dupe cum aceia se dovedește de la inchinătorii hagi, că și acolo au dăruit bisericei multe odore cu inscripția pe dănele, Mihai Cantacuzino din Valahia sau Vlasia făcându-se Ctitor.

Și cu ajutorul lui Dumnezeu, prin mijlocirea fratelui său Șerban Cantacuzino, ce i-au cădut soarta a fi domnitor în Valahia, scăpând și venind în patria sa, nu au dat uitărei făgăduiala, ce au depus înaintea lui Dumnezeu și pe data au și pus în lucrare, pentru spitalul Colțea în Capitala Bucureșei și săvârșindu-l au pus în lucrare Monastirea și căutând poziție plăcută, prin toți munții principatelor români asemenea cu munți Sinăi cei mari de la sfintele locuri.

Și din purtarea de grije a lui Dumnezeu, dupe a lui dorință, i-au descoperit arătând locul, prin acel bătrân pusnic, care s'au înfătușat de Mitropolit dumisale, puind în lucrare și pentru Monastirea Sinaia în romania, sub muntele buceci, și luand săvârșire mica bisericuță în cinstea Adormirei Maicei Domnului, dupe cum și adi se vede, împrejurând'o cu ziduri în patru colțuri mica cetățue și în launtru împrejurată cu mici chiliore pentru călugări, Înălțimea zidariei ce înfătușa la vedere, atunci pe din afară, a fost ca de cincî stânjeni și clopotniță de zid înaltă în dreptul Oltarului, despre răsărit temelie din pământ pâna în linia zidariei cetății, cu grosimea ca trei stânjeni, iar din acea linie la înălțime, zidaria ca de patru stânjeni, unde asupra clopotelor era odaie cu ferestre strâmte, ca de

fortărețe, iar pe din afară cu două galerii de lemnărie, în care vara, staruia arnăuți, ce se trimetea de la stăpânire pentru apărarea Monastirei de tâlhari, strajuid ca nu fără veste, să intre în launtru să se închiză acolo, iar pe sub aceasta clopotniță era un gang pe unde era porta de intrare în monastire, care poartă și avea înălțimea ei de 12 palme domnești și largimea de 8 palme, cât putea a merge omul cu calul împovărat, și cu stâlpi de piatră ciopliți și porta de lemn tufan, cu grosime de 2 palme, care se ținea ziua și noptea închisă și portiță ordinară mică în porta cea mare, având portar, strejuind cu chilia sub această clopotniță ; iar pe timpul facerei bisericeii cei din nou, afară din cetățue, din nehibzuire bine a Architectului, trimes din partea Epitropiei Colței, cu părere de reu a călugărilor s'au dărâmat lucrul ctitoricesc, până în linia zidariei cetățui, iar temelia au rămas nemiscată, sub cuvânt ca în urmă se va face alta din nou, în porta curții de afară, despre drumul brasovului, iar pe din afară de cetățuia Monastirei, nimic n'au mai voit Ctitorii a mai clădi.

În acest sfânt locaș, zidit din nou pe la anul 1680 luând săvârșire și trăgându-se călugării din schitul de mai sus numit Sfântul Nicolae și de prin pustie care au vrut, lăcuind în launtru Monastirei, hotărând până la număr de 12, iar prin păduri căți va voi mai mult a-se nevoi prin sihastrie slobozi să fie. Care și acestia să primească hrana din Monastire, puindu-le și stariț dintre dânși anume Nicodim și făcându-i și puțină zestre, pe lângă ceia-ce li se înlesnea a le da de la Monastrea Coltea : cu două storițele de moșie și anume Trestieni și muntele Negrași în apa Dof-tana și la câmp pe apa Călmățui, numită Batog, parte de valmă cu un boer Nicolescu din Râmnicu Sărat și în urmă puindu-le și aședământ de legi, cum se urmede cu viețuirea și puscnicia lor în launtrul Monastirei, după cum se prevede în Ctitoricescul aședământ, unde rămăind biserica acestui schit în ruinare, mai să se dea uitărei locul, iar în urmă pe la anul 1858 luna Septembrie un Eroschimonah

Damaschin, călugăr din această Monastire Sinaia, prevădând viitorul timp, că o să se acopere locul cu case familiste, având știința pentru acest schit, a ridicat o cruce în locul sf. Oltar, împreună cu nepotul său Vasile, subscris numele său Vasile luna Maiu 1., cu mare legătură prin jurământ și afurisenie cu arhierii și trei patriarchi, ca petrecerea și postul monachilor și legea hotărâtă de către urmașii viețuitori stariți, să se pădească întocmai și ca nimenea să nu îndrănească a-l schimba și a-l călca, trecându-l cu vederea, atât din stareții urmași dupe vremi ai Monastirei, cât și de către autoritatea clerului bisericesc sau politicesc. Iar care va îndrăsni să fie supus sub acel blestem, care aședământ se vede întărit și cu hrisov Domnesc, rânduindu-le și 6 oameni scutelnici, trei din satul Comarnic și trei din satul Breaza, care în drept de dajdie sau bir, să meargă fie-care la rândul lui a transporta cu cai, nutrimentul de hrană de la țară, la această monastire; iar mai în urmă s'au mai cumpărat pentru Sinaia, din partea Ctitorului, o sfără de Moșie în apa teleajenului, de la uni din moșneni Măniceni, de valmă cu alți moșneni Isvorani din satul Isvovele și dupe vremi au și mai căpătat dani, de la unii făcători de bine moșneni, regulându-se prin hotărnicie, făcându-se o trupă totală intinsă. Luând numitul Nicodim grija de stariție, aflându-se tânăr de ani, dar vartos intru ideile sale și cu frica lui Dumnezeu, învrednicindu-se darului preoției, au stărițit ani 48 și în timpul stăriției lui, au întrebuințat și vrednicia de laudă, că cu ale sale purtări și sfătuirii duhovnicești, pre mulți făcători de bine creștini i-au tras, de au dăruit dani de moșii, adăogând zestrea Monastirei, despre care mult s'au bucurat ctitorul Mihaiu, pe cât au fost în viața și pe lângă ceia-ce au căpătat au și mai cumpărat munți și cu mic preț dupe cum: muntele Șetu lângă valea Bogdan, Gagu mare, Piatra Arsa și alte trupuri de moșie. După reposarea acestui stariț Nicodim, au intrat altul prin mijloce siluite anume Dionisie cu poroclea Terlois sau Cazlău, arhieriu de nație grec. Acesta au vrut

să strice Ctitoricescul aşezământ, dar nu a stăriit mult, căci jeluindu-se călugării la Epitropia Colţea l'au lipsit şi cu fugirea lui, multe lucruri şi documente de ale monăstirei s'au sfeterisit.

Dupe care în urmă, a intrat ca stareţ un bătrân preot, călugărit dintr'această monastire, Isidor cu numele, de naţie român, născut în ardeal (Transilvania). În zilele acestui bătrân stareţ, s'au început războiul între Turcia şi Austria, când s'au trimis din partea Austriei printre Munţi, salahori să facă drum, pentru trecerea oştirilor în Valahia pe apa Timişu şi pe apa Prahovei până la satul Comarnic.

Atunci acel stareţ, vădând că o să înceapă războiul şi călugării din Monastire şi sibastri de prin păduri spăimântaţi fiind, a început să fugă dintr'aceşti munţi şi acum se vedea primejdia ce era să vie asupra Monăstirei Sinaia, a luat clopotele din clopotniţă şi argintăriile de prin biserică şi alte odore ctitoriceşti şi le au îngropat în pământ necunoscut şi fugind în Transilvania, la pământul naşterii sale, împreună cu 2 călugări în apropiere de ţinutul Ungariei, unde a şi murit. Iar acei doi călugări s'au dus de acolo la sfânta Agora, după aceia s'au întărit războiul între aceste două împărăţii, foarte inspăimântat şi fiind oştirile austriace printre munţi pe apa Prahova, trecând în Valahia şi coprinzând şi mănăstirea Sinaia, având o adăpostire în stanţia lor, după arătarea bătrânului Bucur sau bogoslav monahul, el în timpul acestui război, aflându-se băiat ca de zece ani, născut în ţinutul Braşovului în satul Raznovul şi trăind pe apa Prahova la schitul Lespezi şi la toate întâmplările războiului urmat printre aceşti munţi, a fost privitoriu împreună cu tată-său. Trecând dar oştirile nemţesci în Valahia, până în apropiere de oraşu Ploieşti, unde întâmpinându-se cu oştirile turceşti, i-au respins înapoi pe nemţi, venind în fuga lor printre munţi până la Sinaia, unde a lăsat ca 400 ostaşi în Monastire; iar cea mai multă oştire, mergând până în graniţa Predeal, a pus lagăr acolo, însă spionul turcilor, care cunoştea potecile pe

apa Prahovei printre munți foarte bine, s'aū pornit noptea cu oștirile turcești, în urma nemților de la satu Comarnic în sus, până la apa Isvorul și aflând că în Monastire sunt nemți, aū intrat pe apa réului în sus și pe valea Zgarbura, care sunt de la vale de Sinaia, prin pădure și inconjurând Monastirea și fără veste dimineata intrând în lăuntru, foarte réu i-aū tăiat, din care puținii ostași scăpând cu fuga, aū dat veste la lagăr în Predeal, și mergând Turcii pe apa Prahovei în sus, până în Predeal la lagăr în graniță, unde răsboiu și vărsare de sânge mare s'aū făcut, biruind turcii pe nemți, și înapoindu-se în Sinaia aū îngropat pe toți morții soldați, în dosul Monăstirei despre munte, unde pe la anul 1841, vrând eu ca Iconom al Monăstirei, să fac groapa pentru strâns var, la biserică făcută din nou, s'aū găsit o mulțime de oase de oameni, în cât nu am putut săvârși, ce am vrut a face, care ne aū dat o davadă sigură de spunerea numitului bătrân Bucur.

Iar Monăstirei, din porunca pașei, i-aū pus foc și i-aū spart zidurile cetăței prin două locuri, iar dupe împăcarea făcută între aceste două împărății, Epitropia Spitalului Colți și cu urmașii numiți ctitori, voind ca să nu rămăie în ruinare și în uitare, ctitoricia arătată a răposatului Mihaiu, despre monăstirea Sinaia, aū pus în lucrare făcându-i reparație din venitul zestreii monăstirei, însă nu întocmai dupe cum zidurile aū fost începute, ci dupe cum s'aū putut a face, care luând săvârșire, adunându-se călugări și aū ales dintr'ânșii starețul un călugăraș tânăr anume Nifon și făcându-l preot, care și avea nașterea în pământul româniei Districtul Mușcel.—Acest stareț, având multă dorința de a putea afla ctitoricescul așezământ și a'l pune în aplicare pentru regula și petrecerea călușărilor în monastire și a sihastrilor prin pădure și odorele bisericesti și documenturile pentru zidirea monăstirei date de ctitori, vădând că lipsesc cu totul și cercetând nu s'aū putut dovedi, și silit aū fost de s'aū făcut al doilea toate odorele din nou, iar cât pentru așezământul ctitoricesc și alte hârtii atingătoare de drepturile

monăstirei, s'aũ găsit in archiva spitalului Colțea puse in păstrare de reposatul Mihaï Spătarul, dupe care s'aũ și scos copie, vrând a și le avea in monastire. Și staritând acest Nifon 44 ani și in timpul stareții lui multă silință, aũ intrebuintat pentru folosul casei. Tôte trupurile găsite de moșii ale monastirei le-aũ regulat și le aũ descurcat prin hotărnicii, și aũ mai cumpărat și daniï aũ căpătat, din care daniï este și Metohul Slobodïa, langă orașul Cămpina, danie a lui popa Stroie, partea sa de moșie ce aũ avut in trupul moșiei Cămpina, davalma cu boeri moșneni D. Cămpeneanu și D. Bojoreanu și cu D. Lipoianu. Iar in urmă prin indemnul acestui stareț, s'aũ regulat dreptul monăstirei unde ađi stăpânește.

In timpul stareții Nifon, dupe mai mulți ani, aũ venit doi oameni din lăuntru Transilvaniei la monăstire, infățișându-un înscris, in care se coprindea o dovedire, spuiud și verbal, că un călugăr ce a fost stareț la această mănăstire, murind in casa lor, rudenie fiind cu dênșii, după mórtea sa s'aũ găsit înscrisul arătat zicând într'ansul:

Incepându-se răsboiul între Austria cu Turcia și mai 'nainte prevădându-se primejdia, ce era să vie asupra monăstirei, aũ luat clopotele din Clopotniță, argintăriele din biserică și alte odøre și două miï lei argint turcesc și îngropându-le in pământ, care regulate fiind tôte in clopotul cel mare puinduse in apropiere de monăstire, lângă drumul Brașovului despre apa Peleşu de la vale de fântăniță, puind și o lespede de piatră peste dănsule și dănduse scurgerea apei din fontăniță pe d'asupra lor ; iar dânsul s'aũ tras in Transilvania la rudele lui însoțiți cu numiți doi călugări, care aũ fost ajutor la punerea objectelor in pământ și de acolo s'aũ dus in sfântul munte, acei doi călugări. Despre care aflare starețul Nifon, aũ căutat impreună cu acei doi oameni, peste tot locul arătat și nu s'aũ putut găsi, căci acele semne aũ fost prea schimbate, curgererea apei acei fântăniță lipsită dupe vremi și mai dat locul uitării și drumul prefăcut pe altă parte, precum se vede pentru

trăsuri pe matca gârlei Prahova. Și rămâind acele obiecte nedovedite până azi. În anii stăreției lui Nifon, să dovedește că 'și avea profie de stăpânea toate ptelele munților de la muntele Șețu, ce era proprietate a monastirei însuși, cuprinsul în albia Prahovei, până unde se numește în Gennune sau Trestia cu pășunea vitelor și cu coasa fânului, cum și podul Isvorului, inprejuratul Sinăi, poiața Țapului, livețile Trestiei și altele.

După mórtea aceluși stareț Nifon, s'au pus un bătrân călugăr shimnic anume Visarion, fără hyrotonie și starețind ca 6 ani și lipsindu-i vederile ochilor au dimisionat. Pe timpul stareției lui, au venit un grec (de nație), sub cuvânt că se face călugăr și după trei ani au poruncit bătrânul stareț de l'au făcut vasalor, numindu-se Damaschin, totde-odată luând și îngrijirea de stăreție fără să aibă hirotonie de preoție. Câtă vreme au starețit acest Damaschin grecul, i-au fost șederea mai tot-d'a-una în Metohul Slobozia și indeletnicindu-se mai mult în camere în folosul său, unde au zidit și niște case înalte, sub care era un beciu în fața pământului și d'asupra 5 odăi cu balcon scos afară și biserica lângă metoh de zid, au mai făcut și în monastire, casele ce se prevăd în zidul cetății monastirei înalte, la oltaru bisericii despre răsărit, lângă clopotnița cu arfondaricu. Pe timpul stăreției acestui Damaschin grecul, au venit un Ieromonah anume Iustin, duhovnicu ucenic al Starețului Paisie, din Monastirea Neamțului și încă cu trei călugări și primindu-se de Damaschin grecul în monastire, unde statornicinduse, s'au pus metanie de shimnic în această monastire și vrând a trece din București la Brașov, Clucerul Dumitrache Racovița, s'au abătut la Monastire, unde au ședut 3 zile și intrând în vorbire cu duhovnicu Iustin, mult s'au folosit din vorbirea cu dânsul, și ca citor urmaș al reposatului Mihaï Cantacuzino, i-au făgăduit că cu întorcerea lui din Brașov în București, 'l va regula stareț al Sinai, după cum s'au și urmat în curând timp, lipsind pe grecul Damaschin, care au starețit ani deuce și rânduindu-se

Justin stareț. Acesta multe nevoițe au pus silindu-se a'și adăoga sub comanda sa sobor de călugări, și cu sfaturile sale cele duhovnicești a'î face buni, potrivit duhului ctitoricesc așezământ, care la a lui dorință Dumnezeu ajutându i s'au și urmat că s'au adaos în dīlele starețului în Monastire, număr de călugări, trecând de 70, care toți 'și avea mulțumire de sfaturile duhovnicești a starețului lor. Cât și cu cele ale hranei trupești, fără a umbla în cerșit, după cum urma la alte monastiri și schituri din România, iar masa de milă, era întinsă ziua și noptea, pentru sărmani călători, care în tot ciasul nu lipsea din Monastire. În dīlele stăreții acestui stareț Iustin, s'au făcut schitul numit Susana, în proprietatea Monastirei Sinaia Maneciū, în apa Teleajen pe la ani 1822, fiind întâia stariță Susana călugărița.

Acest stareț Justin, au starețit ani 24 și cu meritul ce purta dupe calitățile, ce natura 'l înzestrase prin darul lui Dumnezeu, întâu el a dat cinste Sinai, cu rang de Archimandriție, care în urmă li s'au dat și urmașilor lui Stariți a'l primi, și 'l primesc și până acum, și s'au căpătat și danie două trupuri de moșie, adăogând la zestrea monastiri și a-nume muntele Doamnele în obarșia Ialomița și moșia Tigoiu saū cojacta în apa Râmnicului-Sărat.

În cursul anilor ai stăreției lui Justin Archimandrit, pe la anul 1819, s'au început un complot al grecilor, a se lucra în contra porței Otomane, care s'au descoperit aflându-se tot scopul lor și în urmă începându-se mare tăere asupra grecilor, care primejdie au fost nu numai prin ținutul turciei, ci au urmat și prin principatele romani și Moldova Valahia, gonindu-i și tăindu-i pe Greci numiți voluntari arvați. Acastă primejdie au urmat a intra și pe apa prahovei printre munți, când au fugit toți călugări din Sinaia, prin Transilvania și unde au putut a se adăposti, rămâind monastirea închisă și doi călugări pentru strejuire, care ziua și noptea strejuia pe din afară, aparând ca să nu i se dea foc și anume Roman Iconomu și Bucur saū bogoslav mo-

nahu și tot de-o-dată se pomenește că vine vătaful de plau cu veste că vin turci, un pașe cu o mie de soldați și vrând a-și face conacu în Monastirea Sinaia aducând 7 boi grași și căruța cu pâine și deschizându-se Monastirea i-au primit, dându-le mulțumire pentru o zi și noapte, apoi de aci s'au pornit peste munți mergând la Câmpu-Lung. Și pe la vama Branului, având călăuză pe un Călugăr român, mergând cu dânși peste munți, de unde călugăru s'a înapoiat și au ținut această revoluție spăimântată, din anul 1819, până în anul 1820 Octombrie și s'au domolit, scăpând Monastirea neprijmeduită de arderea focului și adunându-se călugări cu Starețul, dupe împăciuirea acestei revoluții, s'au unit armonia cuviincioasă cu serviciul bisericeii. Dupe această pace, proprietarii munților din albia apei Prahova, căutându și dreptul de stăpânire pentru ptele munților până în apă, au respins protia monastireii de stăpânirea veche, mărghinind-o numai în ceia-ce au cumpărat și au căpătat cu înscrisuri regulate. Atunci găindu-se și vatra Monastireii Sinaia, numită muntele Furnica, proprietatea atârnată de moșia Breađa, silit au fost a face preschimbare, liberând vatra s'au dat în schimb muntele numit Piscu Căinelui, ce este vis-à-vis de Sinaia. Asemenea Podul izvorului cu cărciuma din drum, vrând a o respinge pe Monastire s'au găsit stăpânirea veche, trecută paragraful de 30 ani și s'au respectat, ca să nu se nedreptățească locașul lui Dumnezeu, i s'au dat schimb doi munți Gaguțu mic și Valea rea cu șirul munților Garbova.

Răposând Justin archimandritul în anul 1829, când s'au și ales dintre soborul monastireii, Iosef archimandritul și au staretit până în anul 1843 luna Septembrie în 14. În timpul stăreției lui, găsindu-se toate acareturiie monastireii în vechite și în runare, silit au fost ca tot de o-dată cu luarea îngrijireii ca stareț, să începă a face preinoirea cerută a acaretelor în ecolul Sinai și pe la moșii, cum la moșia Maneciu biserica de zid nouă, la moșia Tigoiu biserica de zid nou și alte reparații pe la toate moșiele monăs-

tirei. La Metohul Slobozia, casele făcute de Damaschin grecul, aflându-se în ruinare de cutremur dărâmandu-se și făcându-se din nou cu beciul de piatră în pământ pentru vinuri și d'asupra case cu cinci încăperi, dupe cum ați se ved, móră de zid sub malul metohului, făcută din nou cu două rôte umblătore în apa Doftana, pe care o au stricat urmașul stareț Onufrie, prefăcând'o în gustul său și hambare de pus bucate și grajduri pentru boi și cai făcute în curtea metohului.

Moșiele monăstirei din partea Câmpului, aflându-se mai tôte călcate și contropite de către vecini răzași, silit au fost de a intra în cheltuială, regulându-le prin hotărnicii și prin judecăți cu Avocați, impietrindu-le hotarele lor; iar în monăstire punând în lucrare biserica ce se vede zidită din nou, afară de cetățuia monăstirei vechi, luând săvârșire din roșiu cu invelitorea ei și rândul caselor făcute din nou despre pârăul Peleşul lângă biserica nouă. Acestea săvârșindu-le prin îndemnul și dorința dânsului, având ajutor în cursul anilor acestor lucruri, vredniciele iconomului Paisie, însoțite și cu alți călugărași doritori și cu aceste isprăvite, i-sau sfârșit și viața, și nu și-au agonisit nici o avere, care dupe mórte sa cunoscut e că nimic nu și-au agonisit în tótă viața, fără numai dorința a'și îndeplini înaintarea locașului Maicei domnului și fapta bună a milosteniei și datoriele sale călugărești, potrivite dupe duhul ctitoricescului aședământ.

Dupe trecerea din viață a acestui stareț Iosef Archimandrit, s'au ales fostul iconom Paisie în anul 1843 Octombre, care însoțit fiind cu tot soborul călugărilor, împreună au silit și au isprăvit biserica, aflată zidită de roșiu, cu tôte cerutele podoabe atât în lăuntru cât și afară și în anul 1846 sfârșindu-se s'au sfințit. Tot în cursul anilor acestora s'au făcut de zidărie și șirul caselor despre amiață-ți de biserică, pe malul asupra drumului brașovului, arhondaricul cu 11 camere și mobilându-se cu tôte apartiazele cerute, care și ați se văd, și luând sfârșire acareturile mai sus arătate până în anul 1847. Apoi pentru Monastirea Sinaia

și călugărilor dintr'ânsa, s'au început anii durerilor, ca din an în an s'au înmulțit neliniștea și cu totul lipsind pacea. Pe la anul 1843, când biserica nouă era în lucrare cu zidari și salahori, au venit Domnitorul George Bibescu cu Domna Marița, ședând 3 zile în Monăstire, dorind să vadă lucrarea bisericii și pe de altă parte au mers și până în Predeal în graniță, chibzuind pentru începerea soselei pe apa Pravohei de la Câmpina până în Predeal spre Brașov, de care s'au și pus în lucrare în anul 1846 și șapte, iar în anul 1848 a fost suspendat din domnie George Bibescu. Causa lipsirei, a fost că în anul 1848 luna Februarie, s'au ivit turburări între poporul Franței, cerând a-se legiui constituția de liberare, vrând a cădea aristocrația. Să nu se mai numescă boer și ranguri de boer și dupe cum țărani asemenea și boeri o clasă să se socotescă obștească. Acesta în Franța a răsărit și în curând timp și ca dintr'o mașină, s'au întins prin tot poporul Europei, mai vârtos prin Austria, Ungaria, Transilvania și principatele Moldova Valahia și în luna Maiu anul corent, o furiósă turburare au fost și prin România noastră, când s'au suspendat D-nu George Bibescu și din Moldova Mihai Sturza și regulându-se Căimăcămie. După această turburare în luna lui Septembrie și Octombrie, au venit Turci și Muscali în țară, pentru liniștea poporului și au șezut până în anul 1849. Atunci monastirea Sinaia, peste tot cursul timpului de la luna Martie anul 1848, 1849 și 1850, a fost isbită și biciuită cu furióse supărări și mari turburări, care ziua și nóptea întâmpină pasageri, care se transporta și mergând din România în Transilvania și din Transilvania în România, aristocrați și liberari, unde și avea pe Sinaia un mic timp de resuflare.

În timpul acesta al turburării poporului, gubernatul ungurului, s'au găsit vreme sub protecția Austriei și sculându-se cu re-boi contrar asupra ei, făcea mari crime și vârsări de sânge asupra nemților și românilor din transilvania și chemate fiind oștirile rusești spre ajutor, de către împăratul Austriei, care oștiri era cu șederea în romaniania a trece

în transilvania, care și pornindu-se iarna luna lui Ianuare, printre munți pe drumul apei prahova, unde 'și avea stația în Sinaia, găsindu'și cazarme cu încăperi de mulțămire, chiliile călugărilor și urmându'și trecerea de la 10 Ianuare, peste tot șirul anului 1849 cu mergerea și inapoerea. Iar călugării mai toți au lipsit din Monastire, care pe unde au putut a se adăposti. Iar la luna Martie a anului corect, pe la 6 zile, ne pomenirăm cu oștile rusești, ce era trecute în transilvania, cu grăbire înapoindu-se iarăși în romania, unde poposind în culmea munților la stația casarmelor Sinaia și generali ce se presenta în Monastire cu oștirile lor se dovedea că sunt numiri de soldați rusești, ca la 14 sau 15 mii. De odată ne pomenirăm cu oștiri austriaci, cu generali lor, numărul aflat de soldați la 20 mii cu grăbnicie de fugă în urnia rușilor, ce trecea în romania cu totă amuniția lor, în care era Călărași și pedestri soldați, pe lângă care o sumă ne numărată comersanți transilvani, cu femeile lor și copii și mulțime de țărani, care cum au putut scăpa numai cu trupurile, iar de averi nimic, fugind printre oștiri ca să scape în romania, arătând că generalul ungarei Bom, venind cu puteri de oștiri de Unguri, din lăuntru transilvanici, i-au respins oștirile rusești și ale împăratului austriei și ne vrând i-au trecut în romania, iar pe dânși i-au jefuit unguri, scăpând numai cu ceia-ce au fost pe trupurile lor.

Acastă mulțime de suflete omenești, se afla intrate printre munți în timpul de iarnă, unde până a se strecura, trăgându-se la romania, au stărut 10 zile aflându-se vreme de pericol, viitor, ger mare, gârta prahovei înghețată, drumul ne fiind regulat cu sosea, omete de zăpadă; iar despre ale mâncării să se pregândiască ori-cine, în cât pericol se afla acastă omenire, nu mai avea altă speranță, fără numai care cum 'l vedeai, căzând cu lacrimi către milostivul Dumnezeu, să'i scape; iar o puțină mângâere avea că se mai adăpostea prin camerele și zidurile Monastirei Sinai. Iar Polcovnicul de Cazaci, din ruși trecuți în romania, în timpul

acesta, regulează spre pașă, un căpitan cu 25 cazaci pe graniță, în urma trecerii oștirilor și până când era numărul acest de omenire în ocolul Monastirei; tot de-o-dată se pomenește, că vine un cazac din urmă la un ceas din noapte, cu veste că vine Ungurii la Sinaia, la 9 zile Martie luse vestea. O ce ceas spăimântându-se să ivea, când începu tobele rusesci a le bate de război, ostași cu mare grabă informându-se se făcu un sgomot înfricoșat, țipete de omenii, de mueri, copii, vedeam comersanți, ostașii nemților cu grăbire fugând la pădure, viforul forte cu iuțelă sufla, care toți această noapte prin păduri, au rămas până a doua zi; iar pe la 6 ciasuri din noapte s'au domolit, că un sergent major, cu comanda lui de 25 cazaci anume Daniel Craznopol i-au întâmpinat unde se țice între Prahove, care cu meșteșugurile sale ostășești, prezentându-se în vederea ungurilor, aflându-se ei ca 800 călăreți Olani, i-au vâlmășit în cât la iuțelă fărănd iureș printr'ânși au și răpit din fruntea lor un căpitan cu 5 soldați și 3 cai; iar pe cei alți mulți i-au gonit 5 cazaci până i-au trecut granița și pe cei prinși i-au adus la Monastire și s'au domolit frica. Dupe aceasta în grabă au venit general Lidere și ședând în Monastire 3 zile, au regulat stréjă a stărui în Monastire, un polcu de soldați cu polcovnicul lor, iar călugări să lipsescă de prin odăi mergând la țară și drumul Brașovului să se strice și oprindu-se cu desăvârșire. Mergând dar noi cinci preoți, ce ne aflam în Monastire la generalul, am făcut cerere să ni se dea o cameră în care să ședem pentru serviciul bisericeii, să nu se închidă biserica, la care cerere ni s'au dat voie a rămânea, dar un mic cuartir să oprim pentru noi și rămâind monastirea ocupată de oștiri până la luna Iunie, când atunci s'au tras tot corpul lui Lidere general în transilvania, smerind pe Unguri cu război, în acest an 1849, de unde înapoindu-se peste tot anul având la Sinaia stație și casele ocupând ca cazarme.

Urmându-se dar transportul de oștiri, până la Ianuarie anul 1850, și s'au curmat când și călugării, dupe unde au

fost risipiți, s'au adunat prin chiliile lor, găsiindu-le în mare ruinare și dorind a se bucura de liniște, dar scurt timp au fost bucuria lor.

În anul 1849, puindu-se Domnitor Barbu Știrbeiu, luând înțeles cu Eforii Colții pentru Monastirea Sinaia, vrând a o scote dintre Monastirile Chinoviarchicești, și în luna Februarie anul 1850, au dat manifest sau ordin Domnesc, că monastirea Sinaia se va pune în rândul Monastirilor de clasa III-a reformate Poliție și se va pune tot avutul în licitație de vândare, din care fond eșit, se va regula bugetul pentru Sinaia, iar prisosul se va pune în fondul spitalului Colței. Această sciința primindu-se între Călugări prin Eforia Spitalului Coltea, mare întristare s'au făcut în soborul monastirei călugărilor, în cât Starițiul Paisie au și cădat într'o bolă de atac, de care nu s'au putut tămădui până la sfârșitul vieței lui. De și i-au venit tot în anul acesta decorație de la împăratul Rusiei și de la împăratul Austriei drept o parigorie, pentru întâmpinarea oștirilor în timpul revoluției urmate în anul 1849; asemenea și Monahului Onufrie i s'au dat de la toți generalii oștirilor atestatură drept mulțumire, dar întristarea au ramas neștersă din inima lor și a tuturilor călugărilor din Monastire, în cât uni au și eșit risipindu-se pe alte locuri streine.

Tot în anul acesta 1850, aflându-se Mitropolia vacantă și toate episcopiele din principate, li s'au pus păstori de Archieiei și anume Nifon Mitropolit, Calinic Starețul de la Cernica la Episcopia Râmnicului-Vâlcea, Filofteiu la episcopia Buzău, Clement la Episcopia Argeșu.

Pacea pentru Monastirea Sinaia nu fuse mult, că încă reparația, de prin chiliile părinților nu se isprăvise la stricăciunea făcută de oștirile ce au ședut acolo și răul iar s'a ivit. Că în 1853 începând război Rusia cu Turcia și greutate veni în țară, cu trecerea oștirilor rusești în Turcia, dar tot odată grabnic inapoindu-se în rusia la cetatea Sevastopol, unde se adunase puterile Europei cu oștiri de război asupra rusiei; iar în anul 1854 și 1855, Sinaia iarăși

i-au venit mare greutate cu întâmpinarea trecerei oștirilor Austriace în România, unde 'și avea statu în curs de un an și mai mult cu trecerea și înapoarea, cazarma având pe Sinaia până s'au statornicit pacea, între Rusia și puterile europenești. Tot în ani aceștia au lipsit Barbu Știrbei din Domnie, rămâind țara cărmuindu-se de Căimăcămie și Divan ad-hoc și neliniștea i-ar au sgduit poporul prin totă România. Iar în anul 1858 alegându-se Domnitor în Moldavia Ion Alexandru Cuza și tot în acest an, camera dintr'acest principat, cu dorința de a se uni principatele Moldova și România, au votat de Domnitor tot pe Cuza, unindu-se amândouă principatele, numindu-se România un principat puternic și în anul 1859 Februarie, au venit în Capitala București și a fost Domnitorul principatelor unite până în anul 1866 Februarie în 11 zile. În timpul Domnului Cuza, s'au luat de către Stat averile Monastirilor și la toate bisericile chinoviarhilor și acelor închinat la locurile cele sfinte; iar suspendarea lui din Domnie au fost complot, făcut siret din partea liberalilor și aristocraților uniți și Aghiotanți Domnești și Căpitani oștirilor români, din așternutul lui l'au silit de au dat dimisie și nevrând, ridicându'l l'au pus în trăsură cu cai de poștă noaptea, scoțându'l din Capitala București și pe apa Frahova l'au trecut în Transilvania austriei, fără să cunoască țara sau poporul; iar la 10 zile luna Maiu anul corent, România au adus Domnitor Strein din Germania numit Carol I.

Răposând starițul Paisie archimandritul, starețind de la anul 1843 până la anul 1859 Octombrie ani 16, s'au ales din soborul Monastirei Onufrie și au starețit și acesta până în anul 1876 ani 17. În zilele stăreției lui, s'au modificat legile așezământului ctitoricesc cu totul. Că vrând dânsul a apăra Monastirea de primirea pasagerilor și ospitalitatea de mile a obiceiului vechi, au invitat pe D-nii Efori ai spitalului Colțea, ca să înființeze un hotel sub Monastire, lângă soseaua drumului Brașov, unde să se adăpostească pasageri în folosul spitalului, care hotel luând săvârșire cu

tóte cerutele apartiale, și venind adese ori voiagiori boeri ai României, mai vârtos vara spre petrecere, s'au indemnât de a'și cuprinde locuri prin cumpărare în pogone și formându'și fie-care în parte și case în mobilate. Asemenea și Domnitorul României Carol I, s'au înduplecat la plăcerile boerilor și cumpărându-și locuri în pogone cu păduri, unde s'au făcut palat domnesc, împrejurat cu arbuři brădet fórte frumos la cei ce'l privesc. Și după acest puțin timp trecând, l'au sosit obștescul sfârșit și pe starețul Onufrie Archimandritul, care sfârșit mai rar omenire a vădut și neobișnuit, coprinđendu-l fără veste o slăbiciune și furiósă exaltare de minte cu nebunie și răpit din viață mai mult în vârsta tineretelor lui. Și lipsit fiind din Stareție 'și-au avut mórtea în orașu Cămpina. Pe vremea stareției lui prin lesnirea de cheltuelile de la Eforia Colței, au reparat zidurile cetățuiei mănăstirei cu tencuirea și invelitóra peste tot și bisericuța în launtru și alte mici reparații. la încăperile de afară și prefacerea Morei de la metohul Slobodja cu 6 róte umblátore, prefăcute în profitul său, de care puțină vreme s'au folosit răpindu'l mórtea.

Pe la anul 1878 și 1879, încependu-se lucrarea drumului ferat de la Ploesci pe apa Prahova, printre munții Buceci, în Transilvania la cetatea Brașovului; iar în dreptul Sinai la stanța cerută s'au format gară, care drum au luat săvârșire în anul 1880, tot în anul acesta s'au declarat Sinaia de comună urbană sau orașel cu numele Sinaia.

După mórtea starețului Onufrie s'au rânduit alt stareț, Ieromonahul Germano călugărit și făcut preot în schitul Ghighiu, de care va urma viitorul desemnat pentru ale lui vrednicii.

Pe lângă; ceia-ce v'am pus în vedere, vă rog iubitorilor cilitori și doritori de știință aflători, vă pun în vedere tradiția de cunoșcințe pentru situația Monăstirei Sinaia, ce este în pământul nostru România, în culmea munților Carpaților, pe apa Prahova sub muntele Buceciu.

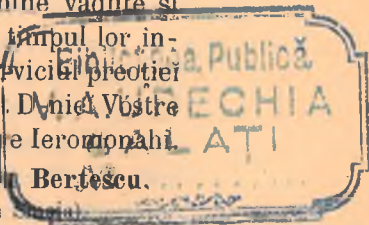
Despre care sub semnatul încă din anul 1826, intrând

in viața de obște, ca servitor monah in acea monstire, unde mai pe urmă mai pre mulți cuvioși părinți bătrâni servindu-i, de la care deprindând nevoițele vieții călugărești și prin îndemnul lor, am deprins și puțină știință de carte și acești bătrâni se afla din tinerețele lor, trăitori în această Monastire. Pe lângă care serviciu aflat-am de la densii, adevărata știință de petrecerea sihaștrilor prin acele pustietăți, mai nainte de inceputul zidirei Monastiri Sinaï și dupe vremea întâmplărilor, urmate printr'acei munți ; iar eu fiind doritor ca mai mult se afli de cele ce 'mi spunea aceia, vădându-mi dorința mă îndemna de le și înseamnă ca să nu le dau uitărei. Care știință de întâmplări de atunci și până acum, din an in an, nu m'am dat leneviri a nu însemna următorilor întâmplări printr'acești munți și isbirile primejdiöse ce au întâmpinat Sinaia și care toate cu amănuntul le am observat și cu condeiu am însemnat : Anul luna și ziua, pe cât am putut, că nici un lucru nu este mai slăvit și mai lăudat in lume de cât din neștiut a face știut și a câștiga pe aceia ce n'au cu ceia ce le lipsește.

Despre care vă rog, iubitorilor cititori, să nu puneți in categoria defăimării scrierea mea ce este simplă in stilul ei, dar adevărată in povestire, că acei cuvioși părinți bătrâni, ceia-ce au audit și cu ochi au vădut, fiind adevărate; acelea pe mine m'au îndemnat de am însemnat, asemenea in cursul anilor de la 1826 până acum, de mine vădute și cu băgare de seamă observate, prin condeiu la timpul lor însemnate, aflându-me in Monăstirea Sinaia, in serviciul preotiei și iconomieii in mai mulți ani, cu care mă presim. D'nele Văstre de bine voitor și de fericire doritor smerit între Ieromonahi.

Protosinghel Dorofteiu Berțescu.

(din Monăstirea

Călugărul Dorofteiu și a dat obștescul sfârșit in anul 1891, in Monăstirea Ghigiu.

Sfârșindu-se legenda, dăm loc la vale, atât actului de fundație, cât și documentelor și hrisovelor, care

aū întărit aşedământul fundatorului şi aū acordat schitului diferite privilegii, atât pentru paza Mănăstirei de tâlhari, cât şi pentru înlesnirea traiului călugăraşilor din Monăstire.

DOCUMENTELE

Aşedământul Spătarului Mihai Cantacuzino ctitorul şi Fundatorul Mănăstirei Sinaia din judeţul Prahova.

Marele şi prea înaltul Dumnezeu cel în Troiţa Slăvit, cel fără de început şi ne cuprins, cel minunat întru lucruri şi înfricoşat întru puteri. Izvorul darului cel ne încetat şi adâncimea iubiri de oameni cea ne deşteptată. Comora bunătăţilor cea ne furată, de la care toată darea cea bună şi tot darul desăvârşit pogoară, Domnul Domnilor prin sorele împărătesc. Impăraţi şi Domni stăpânesc pământul. Cel ce însuşi este bunătatea şi însuşi înţelepciunea şi însuşi puterea cu a sa ne mărginită Iubire de oameni, în multe chipuri milostivindu-se şi întru milă cercetând mântuirea neamului omenesc, şi multe şi necurmate mijloce ne aū arătat şi nouă, spre lucrarea faptelor celor bune şi mântuitoare de suflet, şi pre toţi i îndemână şi făgăduieşte mântuirea celor ce vor vrea să o moştenească pre dânsa, şi multă şi mare cinste aū aflat toate faptele cele bune lângă cerescul Dumnezeu şi stăpânul către lucrătorii lor adică : ai faptelor celor bune îi prieteneşte cu dânsul şi le făgăduieşte lor răsplătire veşnică ; Iar osebit măi înaltă şi măi presus este milostenia, că multe 'i sunt darurile, prea puternică 'i este puterea şi mari 'i sunt săvârşirile, după cum în scripturile cele sfinte şi Dumnezeşti întru cuvintele şi proorociile ale cuvântătorilor de Dumnezeu, proroci şi întru învăţăturile cele date de Dumnezeu prin purtători de Duhul Sfânt apostoli. Şi întru Dumnezeştile cărţi ale purtătorilor de Dumnezeu părinte se vesteşte pentru că milostenia acesta aū rugat pe a tot ūitorul Dumnezeu şi l'aū îndemnat cu pornire spre milostivire pentru noi, cei căduţi pentru ne ascultarea ; ci dar de vreme ce Milostenia răsbate tăriia Cerurilor şi răsbeşte de ajunge tocmai la Chionul mă-

rirei lui Dumnezeu, Milostenia cu care se hrănesc lipsiții și streini, cărea însuși aceia se face poveță celor ce o lucrează și 'i duce tocmai la ceruri înaintea lui Dumnezeu; Milostenia desleagă legăturile păcatelor și gonește întunericul, stinge matca focului și învrednicește pe cei-ce o fac pe dânsa de se aseamăna cu Dumnezeu, pentru că zice Hristos faceți-vă asemenea părintelui vostru celui ceresc, după cum aceasta o zice și cel cu gura de aur sfântul Ioan, la cuvântul ce face pentru milostenie și iarăși la acelaș cuvânt al milosteniei, zice sfântul Ion Zlataos la Ithica că zice, Dumnezeu că poți și fără de milostenie să te încununezi. Ci dar voi să-ți fiu dator ca să dobandești și mai mare plată și cu îndrăznire să fie încununarea Ta, că întinz mâna mea și-mi este drag să iau hrană de la Tine, și nu-mi este rușine a zice că am fost flămând și mă ați hrănit, sau setos și m'ați adăpat, sau bolnav și strein și m'ați căutat, și 'mă pare bine pentru aceste bunătăți ca să fiți și voi moșteni Impărații cerului. Acest fel de daruri și atâta de tare putere, are milostenia și iubirea de strcini, cum nu și mai mult trebuie a fi cinstită, pentru că în legea cea scrisă de Dumnezeu porunca de a doua și asemenea cea întâiu care zice: Să iubești pe de aproapele tău ca însuși pe tine, și această poruncă prin milostenie se săvârșește și întru dânsa se arată, după cum și proorocul Isaia zice: pe nemernicii cei fără de casă, priimesce-i în casa ta (acestea dar și altele asemenea domnul Dumnezeu ca un Iubitor de oameni prin Sfintele scripturi arătându-ne).

Și eu robul lui Dumnezeu cel mai mic **Mihaï Spătar Cantacuzino**, am luat pe Dumnezeu întru ajutor, și din totă virtutea și din totă inima și cu tot sufletul. Și cât ne-au fost puțința nevoindu-mă nu din ceva al meu, ci din cele ce m'au miluit iarăși prea bunul Dumnezeu și Stăpân, am zidit din temelie și am înălțat un schițor numindu-se *Sinaia*, după asemănarea Sinaei cei mari, întru slava și lauda lui Dumnezeu și întru cinstea adormirii stăpânei noastre Maici sfinției sale. pe apa Prahovei la pustie, sub muntele Bucegiului, (unde mai naintea zidirei aceștia se afla Sihaștrii, acolo la pustia aceasta și nepu-

tând trăi de tâlhari, de vreme ce pe acele vremi lăcașurile tâlharilor, mai osebit de alte locuri acolo le era), a fi zidirea aceasta sihaștrilor acelora și a altora după dênșii, umbrire și liman de odihnă și de adăpostire, ca să se jervească mielușelul lui Dumnezeu cel curat acolo la acel loc unde fusese cuibul și locașul tâlharilor mai înainte, și spre mai adevărată pază a Sihaștrilor acelora, ce pururea iubesc pustia, am făcut și Chilioare cu zid împrejur pentru a lor odihnă și pază, având acest obicei ei între dênșii de obște, unii a locui prin pădure în pustie afară, alții în mânăstioră spre paza și poslușania schitului, ca aceea de prin pădure să vie se-și ia hrana lor din iocașul acest Dumnezeesc ce s'au făcut, și rânduiindu-se și obiceiul Mânăstioarei aceștia Sihastrește, peste tot anul a nu mânca dulce, având deslegare numai la praznicile cele împărătești și ale sfinților celor mari și sâmbetelor și duminicilor. Iar cei ce locuiesc în pustie în viața lor sânt în post; și când se va întâmpla a muri Starișul care va fi, altul din streini să nu se pue, fără de cât din obște din cei din Monăstioră, pe carele 'l va arăta Dumnezeu ca să afle sorșul de a fi vrednic. Și aceasta a se pazi tot așa sau făcut și blestem, după cum arată si hrisovul prea fericitului Papii și Patriarh Alecsandrii, chir Samoil, și al prea fericitului Patriarh chir Hrisant al Ierusalimului, și când va fi această întâmplare a morși, ca să se aleagă din cei din obștea schitului cine să fie, să se facă știre și Epitropului sfintei Monăstiri tre-sfetitele, unde este și spitalul cu sêraci, care și această sfântă Monăstire și spitalu din Dumnezeasca pronie, cu mila și cu darul sfinției sale cel mare, iarăși noi le-am făcut, unde dar penă nu se va face știre, la zisa și numita sfinta Monastirea acesta de sus a noastră, să stea jos lucrul, nici de cum hotărâre pentru a se pune Stariș în loc, altul să nu se pôtă face; și la luatul semi-Starișului și ale schitului ce va fi, pentru ca să nu pôtă alții a intra streini, am orânduit canonește și am hotărât să fie purtător de grijă, Epitropul sfintei Monăstiri Colșea, și această orânduială să se păzească tot d'auna, și orânduiala ce am făcut si am orânduit de la sfânta Monastire Colșea a noastră, să aibă tot-d'auna Sta-

reșul a lua: talere o sută, ca să le fie de chiverniseală, ca să se ajute la slăbiciunile și la neputințele părinților Călugărași, de vreme ce starea Schitului este Sihaștrește, fiind zidit la loc greu și de pustie, dar să fie sub datorie și călugărași împreună cu Starișul, atât cei din lăuntru din Schit, cum și cei dupe afară din pustie, a se ruga Domnului Hristos ne curmat, pentru bună starea blagorodnicilor Domni și a Mitropolișilor ai scaunului țeri aceștia și pentru totă țara aceasta și pentru ertarea păcatelor ctitorilor atât celor răposași cât și celor vii și pentru tot neamul și cel de aproape și cel de departe și pentru toți făcători de bine ai Monăstiorii, rugând și eu plecatul sluga mărilor vostre de obște la toți luminații Domni și căți va mai rândui Domnul Dumnezeu a fi Domni și Stăpânitori țari aceștia, ca pentru dragostea prea cinstitei și slăvitei Maici lui Dumnezeu întru al căria nume se cinstește acest locaș Dumnezeesc, ca cu stăpâneasca milă să l umbrască și să l păzească sub Dumnezeescul acoperement, pentru ca să aveți și mărilor vostre veșnică pomenire și darul Maicii lui Dumnezeu amin; și acest așezământ și această orânduială să stea și să se păzească ne clintit în veșnica pomenire.

Octombrie 15. 7202.

(ss). *Constantin Vel Vornic.*

Constantin Brâncoveanu, Vel logofăt.

Dumitraș Racoviță vel clucer.

Ianache biv vel serdar.

Cartea lui Constantin Voevod din anul $\frac{7206}{1698}$

Sfinte și Dumnezeștei Monastiri ce se chiamă Sinaia după apa Prahovei, aproape de hotaru țerei Ardealului sub Muntele Bucegiului, unde se cinstește hramul Adormirei, prea curatei stăpânei noastre și pururea feciorei Maria, care Monăstire este făcută și înălțată din temelie ei din Osărdia cinstitului și credincios boiarinului domniei mele Mihaș Cantacuzino vel spătar; Ca să fie sf. Monăstiri a părinților călugărașilor. Căți se vor afla locuitori într'acest sfânt locaș milă talere S. (100) de

la Ocna de la Slănic, care ocne sunt pe moșia boiarului domniei mele ce scrie mai sus, însă din venitul d-sale ce are de ia zeciuală, să aibă a vinde cămărași, care vor fi în toți anii, fără de nici o opreală sare de talere 100 și să dea banii în mâna ispravnicului, care va veni de la Monăstire, ca să cum-pere pe acești bani cele ce ar trebui de hrana călugărașilor : pâine, pește, brânză ca să fie pentru mâncarea celor ce se vor afla locuitori acolo, pentru că sus Țisa Monastire este sub munte într'un loc cu nevoie și neavând călugărași loc de hrană, fă-cut'au credinciosu boiarimu domniei mele Mihai Cantacuzino vel spătar socoteală pentru hrana călugărilor, de a mai dat la această Monăstire această sumă de bani ce mai sus s'au Țis în toți anii ; Domnia mea încă m'am milostivit de am întărit a-cestă milă, cu acest hrisov al domniei mele, ca să aibă voe cămărașul de la Ocne de la Slănic, veri fie vnzare de sare, veri nu fie vnzare, din care sare s'ar întempla să vnză mai na-înte, să se plătească acești bani talere 100 și acești bani se va răspunde în seama zeciueli d-sale și să dea alți bani în mēna ispravnicului, care va veni de la Monastire în toți anii la vreme la Băsneșinie, ca să cumpare câte ce s'au Țis mai sus, ca să fie pentru hrana și traiul călugărașilor.

Drept acea poruncesc domnia mea și voue, care veți fi că-mărași la aceste ocne la Slănic, voi încă în vreme ce veți ve-dea acest hrisov al domniei mele la mâna părinților călugărași, ce se vor afla la această mănăstire, iar voi fără de nici o în-doială îndată să căutați, când va fi la vremea aceea ce mai sus scrie, să aveți a darea suma aceasta de bani în mâna isprav-nicului carele va trimite călugări de la această Monăstire ta-ler 100, ca să cumpere călugări bucate de cele ce le-ar trebui pentru hrana lor, precum s'au Țis mai sus.

Și am întărit domnia mea această milă și cu mare blestem ca in urma domniei noastre pe carele domnul D-zeu va alege a fi domn și biruitor acestei țeri Românești, au din feciori noștri au din neamul nostru, au dintr'alte seminții, ca să aibă a cinsti și a noi și a 'ntări această milă pe tot neamul, dupe cum scrie mai sus, ca și domnul Dumnezeu să'! cinstească și să'l întă-

rească în domnia lui și sufletul lui în cea . . . . .
încă să fie de alți domni cinstite și în seamă ținute; iar care
se vor ispiti a călca și a strica mila aceasta, să fie trădător și
proklet și anatama de 318 sfinți părinți de la Nichea să aibă
parte cu iuda și cu afurisitul Aria la un loc. Amin.

Și am întărit hrisovul acesta, cu tot sfatul și credincioși bo-
iarî boiarinî cei mari ai divanului domniei mele; Pan Cornea
Brăiloiu vel Ban, I. Pan Stroe Leordeanu vel vornic, I. Pan
Diku Rudeanu vel Logofăt, I. Pan Mihai Cantacuzino vel spă-
tar, I. Pan Șerban Greceanu vel vistier, I. Pan Velero vel
clucer, I. Pan Dumitrache Caramalău vel postelnic. I. Pan
Scarlat vel paharnic, I. Pan Dumitrașcu vel stolnic, I. Pan
Radu Golescu vel comis, I. Pan Iorga vel sluger, I. Pan Con-
stantin Corbeanu Vanitaru și ispravnic Toma Cantacuzino vel
logofăt.

Și s'au scris hrisovul acesta în orașul scaunului domniei mele
în București, într'al zecelea an din domnia mea, de Isac logo-
fețelul din București Ianuarie 15 zile de la Adam, până acum
cursul anilor 7206, iar de la nașterea domnului D-zeului nostru
Isus Christos 1698.

(ss). *Constantin Voevod.*

Constantin Voevod. (semnătura olografă).

Locul
Sigiliului

Toma Cantacuzino.

Vel Logofăt procit.

*Cartea lui Gavril arhi-Episcop al Romei cei nouă și a totă
lumea Patriarb.*

Ne fiind lucrările vremilor pururea tocmita și așezate în-
tr'o stare, ci când într'un fel, când într'altul, și iar alte ori
schimbându-se și prefăcându-se primind multe feluri de primejdii,

după curgerea vremilor, socotiau cei cu întregă înțelepciune. Judecând lucrurile să întemeeze și întărească lucrurile lor cele de Dumnezeu și sub-starea adevărată cu unirea să le întărească să le întocmescă, și mai vărtos Dumnezeuști și sfinte, fiind locașuri ale aduce sub chivernisela și stăpânire mării noastre, adică afântului Patrierșesc apostolicesc și de totă lumea scaunului. ca să se învrednicese de a lui bună chivernisela și iubită slobozenie după al canonicesc obicei, care a noastră Biserică cea mare a lui Hristos au câștigat a dării lui lucruri ca aceștia Slobozenia fără nici o dare ; Că de totă supunerea ferindu-se și păzindu-se întru mai multă sporire să adauge, că într'alt fel ne îmbogățindu-se cu acest fel de chivernisela și purtare de grijă, ci supuinu-se sub stricăciune vor să dea și întru nimic vor rămânea. Deci și cei ce au ostenit întru acele bune fapte nici un folos nu vor avea ; Drept aceia și prea cinstitul și de tot bun neam, Spătaru cel mare al prea luminoșei Domnii țării Românești Chiriu Mihail Cantacuzino, al cumpătării noastre iubit, fiu Duhovnicesc întâmpinând pre noi în Driu fiind, ne-a povestit prin mijlocul Soborului, cum că din Dumnezeasca rêvnă au rădicat din Temelie în țara Românescă, pentru spasenia sufletului umnului și pomenirea neîncetată lui și părinților D-lui, O sfântă și cinstită Monăstire, ce se numește a prea sfinte stăpânei noastre și de Dumnezeu născătoare, în muntele de acolo ce să chiamă Bucegiu, pre marginea râului Prahova, pre care și Sinaiă au numit'o, bine făcând îndemnându-se de multa dragoste și cucernicia lui, ce avea către sfântul și de Dumnezeu umblat Muntele Sinai, și poftind a nu fi numai zidirea singură, ci și bine să-i facă ei și Chivernisirea ei cu înțelepciune socotind-o, grăbindu-se au întărit-o, cu cărți domnesci și cu luminoșe hrisove a prea luminatului prea înalțatului și de Dumnezeu temător și a Obladuatorului Domn Io. Costandin Basarab Voevod a toței țării Românești fiului cumpătării noastre, cel dupe sfântul duh iubit, purtând grije pentru această cinstită Monăstire, pre cum Dumnezeu iubește și cu multe domnești daruri și bogată dărueli împodobind'o pre ea a fi de tot slobodă și fără nici o dajdie, precum și luminoșe aceleași Domnești cărți

cu amănuntul scriu. Încă aceşt boer ce saū đis mai sus a zidit precum am đis, a zidit şi alta Monăstire Modrinion şi Biserica ce să numeşte a sântilor Ierarhi în Bucureşti ce să chêmă Colţea, iară pentru spăşenia sufletului lui şi de pomenirea neîncetată. Decî pentru aceste cinstite Monastiri, aū învrednicit şi pre cumpătul nostru ale dărui pre ele, cu câtă cucernicie s'ar cădea şi bisericescă cinste; Iară de către Biserică ale adeveri lor slobozirea fără de nici un fel de dajdie rămîind până la veci. Drept aceia cererea lui cu dragoste primind bună fiind şi plăcută şi spre bun gând căutând, scriem cu puterea şi cu stăpânirea duhuş sfânt şi adevărim prin mijlocul Soborului, din preună cu prea sfinţii Arhieriei ce se află cu noi, celor întru Duhul sfânt iubiţilor fraţi şi împreună slujitori, că sfânta şi cinstita Monăstire ce saū zis mai sus a prea sântei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare ce să chiamă Sinaia, care să afla în muntele Bucegilor lângă râul Prahoviî, precum scrie ale ei domneşti şi prea luminose cărţi; aşiderea şi cea-laltă din Bucureşti, Monidria şi Biserica ale sfinţilor celor trei Ieraşi, care saū zidit din temelie, precum saū zis de la cel ce saū zis boerul marele Spătar Chiriu Mihail Cantacuzino, dinpreună cu toate ale lor căştiguri şi moşii câte saū dat lor, atât de moşii stătătoare cât şi din dobitoace pornitoare, care acum vor fi şi după aceia cu mila lui Dumnezeu să vor face şi să vor adăoga, să fie şi să se numescă şi de către toţi să se cunoscă slobode fără dajdie şi ne supuse şi de către tot obrazul necălcate, până înveci vecilor nēmului, nimica să fie datore a da, nici un ban mic, nici Mitropolitului celui de loc, nici altui cui-va, destul numai Arhierelui celui dupe loc, să-l pomenescă dupe canonicesc obiceiū, iar alt nimeni să nu ceară nici de cum, având tărira şi puterea şi de către a noastră mare a lui Hristos Biserică, scrisorile cele domneşti ce saū dat sfintei Monăstiri Sinaea întru lucrare ne mişcată şi ne prefăcută; Iar cine dintr'aceste toate, saū obladuitor, saū Arhiereu, saū boer, saū cu stăpânirea, saū alt-cineva, mic, saū mare, ar îndrăzni orî în ce fel de chip să răsvrătescă şi să clătene slobozirea cea fără de dajde ale sfințelor Monăstiri, ce mai sus saū zis şi va nepite

pe ele ori în ce fel și le va supăra, sau din cele toate câte scriu cărțile domnești pentru ele până la o simțea le va călca și va strica ceva și va păgubi Monăstirile acestea cu gând lăcomesc și cu mână iubitore de răpire, împotriva lui Dumnezeu luptându-se. Afurisit să fie de la domnul Dumnezeu atât țiitorul și blestemat și ne ertat, și întreg după mörte, în veci, și să fie sub blestematul părinților celor sobornicești și vinovat focului celui veșnic; Drept aceia intru adevărînța a acești sloboziri ale sfințelor acestor Monăstiri să scrie și să dat lor și acest Patriarșesc Sobornicesc și adevărată scrisore în membrane adică în Coznică scrisă.

Octombre 18-1702.

*Cartea lui Costandin Basarab Voevod prin care da Monăstiri
Sinaia 40 omeni cu armele și cu vatafu lor ca să
păzescă de tâlhari Monastirea Sinaia și
drupurile de acolo.*

Io Constantin Basarab Voevod și Gospodar. Sfintei și Dumnezeesti Monăstiri ce să cheamă Sinaea, care este sub pölele Muntelui Buceagiului, pre apa Prahovii, unde să praznueste sfântul hram Adormirea prea sfintei stăpânei nostre de Dumnezeu născătoare și pururea feciorei Marii; Care Monăstire este făcută și ridicată din temelia ei, cu osteneala și cheltueala cinstului și credinciosului Boerinelui, Domnii mele Pan Mihai Cantacuzino vel Spătar, care fiind dară această sfântă Monăstire la un loc de munte și greu în laturea Plaiului, apröpe de hotaru Ardealului, pre unde pururea fiind pustietate. Omeni răi hoji tâlhari, să află ungurenii de fură și jefuesc pradă și de multe ori țin drumurile și ucidere de negustori și de alți omeni se fac, cât și părinți Călugărași acei sfintei Monăstiri în mare grijă și primejdie dacă acei omeni răi să află și trăesc aici, având putere și prilej ca să se apere de răutatea lor, nici fiind, nici acolea, nici împrejur și pe apröpe sat ca să-i păzescă și să-i ajute la vreme de grijă și de nevoie; Drept aceia Domnia mea am socotit și pentru paza și starea mai fără primejdie de

omeni răi, această Dumnezeiască Mănăstire de am miluit și am dat sfintei Mănăstire ca să fie 40 de oameni streini pușcași cu vătaful fără bir și fără gâlceva și cu șezământul lor să se afle . . . . . ot sud Pravoha, ca să fie numai de pază Mănăstiri cum mai sus sați zis, iară de către Domnia mea să fie ertai și în pace de toate dările și nevoile câte es pre țară, de bir mărunț de țară, de miere și de ceară, de galeată și de fân, de zaherele, de sursatură, de Cara de Oaste, de birul oștei și al lefiilor, de biru Untului, de rândueala Vacilor și a oilor de ploconu hanului și al Sultanului de haraci, de lipsa haraciului de 2. Sămă, de seamă a doa și a treia, de cheltueala Vistierii, de rânduelile și sataralele, ce să pun pre siliști, de podvode, de mertice, de Conace, de cai de Olac, și de altele de toate dăjdiile și rânduelile, ori câte ar eși de la Vistieria Domni mele preste an în țară, de nici unile nimic val sați bantueală să n'aibă; Așederea și de Oerit, ale lor drepte bucate până la oi, (1000) O mie și de dijmărit, i cu rămători 400 patru sute să fie ertai, nici o-dată de nimeni bantuiți sați trași să nu fie, măcar și când s'ar întâmpla să dea alți ertai cu cărți iscalite, și fără de cărți, acestia tot să nu dea, pentru ca să fie cu această milă și scuteală ce Domnia mea fac acestor oameni mai sus ziși de paza Mănăstiri; Iar de s'ar întâmpla vre-o primejdie sfintei Mănăstiri, sați ori ce pagubă de oameni răi și tâlhari, nu numai pagubile acelea cu bucatele lor să plătescă, ci și cu capetele lor, drept că Domnia mea pentru acele paze, ce mai sus de multe ori sați pomenit, și pentiu ca să fie priveghetori în slujba lor pururea, le-am făcut această milă și pace de către toți alți să aibă, însă și când, ar avea niscaî gâlcevi între dăni să nu fie volnici, nici boeri, nici vameși nici vătași de Plaiu, nici alt nimeni, fără de vătaful lor a-î judeca, iar când s'ar întâmpla a face vre-unul dintre dănișii vre o vină mare, atunci vătaful lor să-l bage în butuci și să-l trimete la pușcăria Domnescă; Așederea și pre vătaful lor să nu fie volnic al scote, sați al pune nimeni, fără de cât numai ctitorii sfintei Mănăstiri, pre care va socoti că este vrednic de slujbă, și ori ce bucate ar duce de vândare în țara Ungurască

său la Câmpina să aibă a da și ei vamă, precum dau plăeașii, după tocmeala și așezământul ce său făcut; Am dat și acest hrisov al domniei mele sfintei Monăstiri. Drept aceia poruncesc Domnia mea și Dumnea voastră boerilor, care veți fi Cislași ver de ce dajde într'acest Județ al Prahovei și tutulor slugilor domnești și boerești, care veți fi birari și strângători de bani dacă veți vedea acest hrisov al Domniei mele, iară voi toți să aveți a vă ferirea de casele și de bucatele acestor oameni pușcași ai sfintei Monăstiri ce scrie mai sus, că veri cari dintre voi le ar face vre un val peste porunca Domniei mele, unii ca aceia rea scârbă și mare certare vor petrece de către domnia mea; După acesta așisderea poftind, și vrând Domnia mea această milă ce o tac și pentru buna pomenire și răpausul sufletelor părinților și moșilor strămoșilor Domniei mele, pururea nemișcată și nestricată să stea și în urma domniei mele, de vreme ce ca omeni dupe orânduieala veșnicii Înțelepciunii lui Dumnezeu toți ne petrecem; poftim și rugăm și pre carele 'l va alege Domnul Dumnezeu în urma noastră a fi Domn și biruitorul țării aceștia, ca în vremea stăpânirii sale, încă să înoească și să cinstescă mila această și să o întărească a sfintei Monăstiri pre tocmeala ce s'au făcut și său scris mai sus, cași dreptul și milosârdul Dumnezeu să-l cinstească și să-l miluească întru a sa stăpânire cu norocire și cu belșugul tutulor bunelor; Iar carele nu va cinsti nici nu va înoi și întări această milă, ce va călca, strica și sparge, pre acela urgia lui Dumnezeu să-l afle și dupe fața pământului cu totă casa și agonisita lui să se stingă și cu sunet dupe glasul prorocului pomenirea lui să piarză; Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și credincioși boeri Divanului Domniei mele, Pan Cornea Brăiloiu vel ban, i Pan Stroe Leordeauu vel Vornic, i pan Dicu Rudeanu vel Logofăt, i pan . . . . . i pan Șerban Greceanu vel Vistier, i pan Vergo vel Clucear, i pan Dumitrascu Caramanlău vel Postelnic, i pan Serban Cantacuzino vel Paharnic, i pan Radu Izvoranu vel Stolnic, i pan Bunea Grădișteanu vel Comis, i pan Toma Cantacuzino vel Slugear, i pan Costandin Corbeanu vel Pitar, și Ispravnic Ștefan Cantacuzino vel Logofăt.—Și său scris hri-

sovul acesta în Oraşul Scaunului Domniî mele în Bucureşti, întru al trei-sprezecilea an din Domnia Domniî mele de Şerban Logofeşelu.

Luna Martie 9. leat 7209-1701.

Sem. Io Costandin Basarab Voevod

[Io Costandin Voevod Semnătura olografă].

Ştefan Cantacuzino vel Logofăt procit.

Cartea Inî Ştefan Cantacuzino Voivod din anul 7222—1714.

Sfintei şi Dumnezeştii Mănăstiri ce să cheamă Sinaia, care este pe apa Prahovi subt Muntele Bucegiului, unde să cins-teşte şi să prăznueşte adormirea pré Sfintei de Dumneđeu născē-tōrei şi pururea feciōră Marii Maica Domnului nostru, care mănăstire este făcută şi înălţată din temelia ei cu cheltueala cinstitului Domnisale Unchiul Domniî mele Mihai Cantacuzino biv vel Spătar, şi Părintelui . . . . . Egumenul şi tutulor părinţilor Călugări, căţi să vor afla locuitori la această sfântă Mănăstire, ca să aibă aşinerea părinţii călugări la această sfântă Mănăstire, zece case de ômeni streini adica Scheai, Ungurenî, Moldovenî, Arbănaşi, Sărbî fără de bir şi fără de gălceavă, pre moşia Sfintei Mănăstiri de la Cămpina ot sud Prahova, care moşie este dată şi închinată la această sfântă Mănăstire de Părintele Popa Preda, fecioru lui Pătraşcu Postelnicu din Cămpina; pentru că cu multă osărdie şi cheltueală au nevoit D-lui Cinstitul Unchiul Domniî mele, Mihai Cantacuzino biv vel spătar de au rădicat această sfântă Mănăstire la acel loc în partea muntelui, şi neavând loc de hrană acolo acei călugăraşi, şi având şi hrisovul mării sale Costandin Vodă Brâncoveanu, pe aceste zece case de oameni, cari să fie în pace şi ei şi cu bucatele lor de tôte dăjdiile câte vor eşi peste an; Domnia mea încă m'am milostivit de am înoit şi am întărit mila acestei, cu acest hrisov al Domniî mele, ca să fie aceste zece case de ômeni în pace şi ertaşi de haraciū, de lipsa haraciului şi de adaosul haraciului, de vamă, şi de sēma adoua şi a treia, de zaherele, de podvadă, de mertice, de conace, de cai de olac şi de altele, de dijmărit, de vinăriciu, de oerit,

insă ale lor drepte bucate să fie, iar să nu bage niscai bucate dajnice în bucatele lor să le scutască, că apoi să știe caî voi strica Domnia mea mila acēsta ce am făcut; De nici unile nimic val sau bāntueală să naibă, ca să pōtă fi numai de treabă și poslușania Sfintei Monăstiri de cele ce le-ar porunci părinți călugări pentru ce ar fi trebile sfintei Monastiri, ce este mai sus zisă, și ca să fie Domniile mele și părinților Domniile mele veșnică pomenire; drept aceia poruncesc Domnia mea și Dumneavōstră boeri care veți fi cislăși și zapcii întra cea parte de loc, și voă altor slugi Domnești boerești care veți fi strângători de bani, toți să aveți a vă feri de aceste zece case de omeni ce scriu mai sus, nimeni de nimic sē nu'i bēntuească nici pe ei nici bucatele lor, căci cine să va ispiți ca să le facă vre un val peste hrisovul Domniile mele, au din boeri care vor fi cislăși, au de alte slugi Domnești au boerești, unii ca aceia să știe că rea scārbă și mare pedepsă vor petrece de către Domnia mea; Așiderea și în urma Domniile mele, pre care va alege Domnul Dumneșeu a fi Domn și Stăpânitor acestui cinstit scaun al țării Românești, au din nēmul nostru, au dintr'alt neam strein, încă îl poftim și 'l rugăm în numele Domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să înoască și să întărescă acēstă milă, precum scrie mai sus, ca și în urma Domniile sale ale Domniile lui mile și drese să fie cinstite și în sēmă ținute și în cela veac viitor, să fie sufletul lui la răpaos cu dreptii cei ce văd fața Domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos ce este întru troiță slăvit; Iar care din Domni nu va înoi, nici va întări mila acēsta, ci o va călca și o va strica. Unul ca acela la a doua înviere săi fie părăș și împotrivic Domnul Dumneșeu și să'l înghiță pământul de viu, pe cum a înghițit pe Daftan și pe Aviron, proclēt și anatema și afurisit să fie de Domnul nostru Iisus Hristos și de 318 Sfinți părinți dela Nicheia și de alte sobore de tōte lemnele, hierul, pietrile să putrezească, iar trupul aceluia sē stea negru și netopit în veac amin; și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioși boeri cei mari ai divanului Domniile mele. Pan Costandin Știrbei vel ban, i pan Bunea Grădișteanu

vel vornic, i pan Radu Dudescu vel Logofăt, i pan Șerban Bujoreanu vel Vistier, i pan Șerban Prisiceanu vel clucer, i pan Pătrașcu Brezoeanu vel Postelnic, i pan Statie Leordeanu vel Paharnic, i pan Neagoe Topliceanu vel Stolnic, i pan Mihaï Cantacuzino vel comis, i pan Chirca Rudeanu vel sluger, i pan Șerban Greceanu vel pitar, și ispramnic Costandin Coșescu vel Logofăt. Și s'au scris hrisovul acesta, în anul dintâi al Domniei mele, în orașul scaunului Domniei mele în București de Anghelache sin Mihaï Logofătu ot Târgoviște.

Luna Iunie 25. leat 7222—1714

(ss) *Io. Ștefan Cantacuzino voevod.*

*Io. Ștefan Cantacuzino voevod semnătură olografă.
Costandin Coșescu vel logofăt procit.*

Cartea lui Ștefan Cantacuzino Voevod din anul 7222.

Sfintei și dumnezezești monastiri ce se chiamă Sinaia, dupe apa Prahovei aprôpe de hotarul țarei ardealului, sub muntele bucegiului, unde să cinstește și să prăznuește hramul adormirea prea sfintei stăpânei noastre de D-zeu născătoare și pururea feciôră Mariei, care mănăstire este făcută și înălțată din temelia ei, din osărgia cinstitului domnisale unchiului domniei mele Mihaï Cantacuzino biv vel spătar, ca să fie sfintei mănăstiri și părinților călugărașilor, căți se vor afla locuitori întracest sfânt lăcaș mila talere + 100, de la Ocnă de la Slănic, care ocne sunt pre moșia unchiului domniei mele ce scrie mai sus, însă din venitul D-sale ce are din zeciuală, să le aibă a vinde cămărași care vor fi în toți ani, fără de nici o opreală, sare de talere 100 și să dea bani în mâna ispramnicului, care va veni de la mănăstire ca să cumpere pe acești bani, cele ce ar trebui de hrana călugărașilor, pâine, pește, brânză și să fie mâncarea celor ce se vor afla lăcuitori acolo, pentru că fiind o mănăstire sub munte într'un loc cu nevoe și neavând călugărași loc de hrană, făcutau D-lui unchiul domniei mele Mihaï Cantacuzino biv

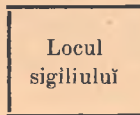
vel spătar, socotelă pentru hrana călugărașilor, de au mai dat și au mai adaos pre lângă altele și această milă din zeciuiala d-sale, ca să ia călugărași de la această mănăstire, această sumă de bani ce scrie mai sus în toți ani, dupe cum am văzut și domnia mea hrisovul Măriei sale Constantin Vodă Brâncovenu de întărirea acestei mili ce este mai sus zisă ; drept acea și domnia mea încă m'am milostivit de am întărit această milă și cu acest hrisov al domniei mele ca să aibă voe călugărași să ia de la ocna de la Slănic, veri fie vânzare de sară, veri nu fie, din care s'ar în tâmpla să se vândă mai 'nainte, să împlinescă acești bani talere 100 și acești bani se vor copriude în seama zeciuelei de mai sus și să se dea acești bani în mâna ispravnicului, care va veni de la mănăstire în toți ani la vreme la vârsmienie, ca să cumpere cele ce scriu mai sus, să fie pentru hrana și traiului călugărașilor ; așîderea poruncesc domnia mea și vouă care veți fi cămărași la aceste ocne la slănic, voi încă în vreme ce veți vedea acest hrisov al domniei mele la mâna părinților călugărași, ce se vor afla la această sfântă mănăstire și voi fără de nici o îndoială, îndată să căutați când va fi la vremea acea ce scrie mai sus, să aveți adare suma acesta de bani în mâna ispravnicului, care 'l va trimite călugărași de la această mănăstire talere una sută, ca să cumpere călugări bucate cele ce le-ar trebui pentru hrana lor, precum sați zis pre nume mai sus, și am întărit domnia mea această milă cu mare blestem, ca în urma domniei noastre, pe carele Domnul D-deu, va alege a fi domn și oblăduitor țării Românești, au din nēmul nostru au dintralt neam străin încă îl poftim și îl rugăm în numele D-lui și mântuitorulu nostru Christos, ca să aibăa înoi și a cinsti această milă, precum scrie mai sus, ca și D-l D-deu să cinstescă și să întărescă întru domnia lui cu pasnică stare și îndelungată viață și sufletul lui în cela veac să fie la repaos cu drepti, cei ce ved fața lui D-zeu și ale Domniei lui mile și danile, încă se fie de alți domni cinstite și în sēmă ținute, iar care se va ispiti a călca și a strica mila acesta, se fie sub blestemul celor 318 sfinți părinți de la Nichea, proclēt și anatima și afurisit să fie de Domnul

nostru Isus Christos și lăcașul lui în cela veac, să fie la un loc cu Iuda și cu afuristul Aria și să'l înghiță pământu de viu, precum au înghițit pre Dattan și pe Adiron. Amin. Și am întărit chrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioșii boiari ai domniei mele. Pan Constantin Știrbei vel ban, I. Pan Bunea Grădișteanu vel vornic, I. Pan Radu Dudescu vel logofăt, I. Pan Radu Cantacuzino vel postelnic, I. Pan Șerban Bujureanu vel vistier, I. Pan Șerban Prisiceanu vel crucer, I. Pan Pătrașcu Brezoianu vel postelnic, I. Pan State Leordeanu vel paharnic, I. Pan Neagoe Topliceanu vel stolnic, I. Pan Mihaï Cantacuzino vel comis, I. Pan Anton Urdăreanu vel sluger, I. Pan Șerban Greceanu vel pitar și Ispramnic Constantin Conțescu vel logofăt; și sau scris chrisovul acesta în anul 1 al domniei domniei mele, în orașul scaunului domniei mele în Bucuresci de Anghelache Sin Mihai logofăt ot Târgoviște.

Luna Iunie 26 leat 7222—1714.

(ss) *Io Ștefan Cantacuzino voevod.*

Io Ștefan Cantacuzino voevod (semnătura olografă)

Constantin Conțescu

Vel logofăt procit

*Cartea repositului Mihai Spătaru Cantacuzino
din anul 1715.*

Marele și prea înălțatul D-zeu cel în troiță slăvit cel fără de început, și necoprins, cel minunat întru lucruri și înfricoșat întru putere, isvorul darurilor cel neîncetat, adâncimea iubirei de oameni cea nedeșertată, comora bunătăților cea nefurată, de la carele totă darea cea bună și tot darul desevărsit pogoră, domnul domnilor prin carele împărătesc Impărați și domni stăpânesc pământul, cel ce însuși el este bunătatea și însuși înțelepciunea și însuși puterea, cu a sa nemărginită iubire de

omeni, în multe chipuri milostivindu-se și întru milă cerce-
tând mântuirea nemului omenesc și multe și nenumărate mij-
loce ne au arătat și nouă, spre lucrarea faptelor celor bune și
mântuitoare de suflet, și pre toți îi îndemnă și făgăduiesc mân-
tuintă, celor ce vor vrea să o moștenescă pre dânsa, și multă
și mare cinste au aflat toate faptele cele bune lângă cerescul
D-deu și stăpân, că pe lucrătorii lor adică ai faptelor celor
bune, îi împrietenesc cu dânsul și le făgăduiesc lor răsplătire
veșnică; iar osebit mai înaltă și mai presus este milostenia că
multe îi sunt darurile, prea puternică este pururea și mari îi
sunt săvârșirile, după cum în scripturile cele sfinte și dum-
nezești întru cuvintele și prorocirile ale cuvântătorilor de
D-deu proroci și întru învățăturile cele date de D-deu, prin
purători de duhul sfânt apostoli și întru dumnezeștile cărți
ale purătorilor de D-deu părinți se vestește, pentru că milos-
tenia acesta au rugat pre a tot ținitorul D-deu și 'l-au îndemnat
cu pornire spre milostivire pentru noi cei căzuți pentru neas-
cultarea; ci dar de vreme ce milostenia răsbate tăria cerurilor
și răsbește de ajunge tocma la cheonul Mărireii lui D-deu,
milostenia cu care se hrănesc lipsiți și străini, carea însăși acca
se face povaiă celor ce o lucrează și îi duce tocma la ceruri
înaintea lui D-deu, milostenia deslégă legăturile păcatelor și
gonesce întunericul, stinge matca focului și învrednicesc pe
cei ce o fac, credința de se asemănă cu D-deu, pentru că zice
Christos, faceți asemenea părintelui vostru celui ceresc, precum
acesta o zice cel cu gura de aur Sf. Ión la cuvântul ce face
pentru milostenie și iarăși la aceasta-și cuvânt al milos-
teniei zice sf. Ión Zlataosc la Itica, că zice D-deu că poți
și fără de milostenie să te încununezi, ci dar voi să'ți fiu
dator ca să dobândesci și mai mare plată și cu îndrăznire
să fie încununarea ta că tinzi mâna mea și 'mi este drag să
iau hrana de la tine, și nu'mi este rușine a zice că am fost
flămând și m'ați hrănit sau setos și m'ați adăpat, sau bolnav
și strein și m'ați căutat, ci îmi pare bine pentru aceste bu-
nătăți, ca să fiți și voi moșneanî împărății cerului; Acest fel
de daruri și atâta de mare putere are milostenia și iubirea de

streinii, cum nu și mai mult trebuie a fi cinstită, pentru că în legea cea scrisă de D-zeu porunca de a doua și asemenea cei 1 și mare care zice: Să iubesci pe aproapele tău ca însuși pe tine, și această poruncă prin milostenie să săvârșești și într'ua dânsa se arată, după cum și prorocul Isaia zice: Pe nemernici cei fără de casă primește-i în casa ta. (Acestea dar și altele asemenea D-nul D-zeu ca un iubitor de oameni prin sfintele scripturi arătându-ne). Si eu robul lui D-zeu cel mai mic Mihai Spătaru Cantacuzino, am luat pe D-zeu într'ua ajutor și din totă virtutea și din totă inima și cu tot sufletul și cât ne-au fost putința nevoindu-mă nu din ceva al meu, ci din cele ce m'a miluit iar prea bunul D-zeu și stăpân; am zidit din temelie și am înălțat un schitișor numindu-se Sinaia, după asemănarea Sinaii celei mari, într'ua slava și lauda lui D-zeu și într'ua cinstea și adormirea stăpânei noastre maici sfinții sale, pe apa Prahovei la pustie sub muntele bucegiului, unde mai înainte zidirei acestia, se afla sihastrii acolo la pustia acesta și ne putând trăi de tâlharii de vreme ce pe acele vremi lăcașile tâlharilor mai osebit din alte locuri acolo le avea, a fi zidirea acesta sihastrilor acelora și altora după dânsi umbrire și liman de odihnă și de adăpostire, ca să se jertfescă melușelul lui D-zeu cel curat acolo la acel loc, unde fusese cuibu și lăcașul tâlharilor mai înainte și spre mai adevărată păză a sihastrilor acelora, ce pururea iubesc pustia, am făcut și chiliore cu zid împrejur, pentru a lor odihnă și pază, având acest obicei ei între dânsi de obște, unii a lacui până păduri în pustii afară, alți în mănăstioră spre paza și poslușania schitului, că acei după'n păduri să vie să și ea hrana lor din lăcașul acest dumezeesc ce s'au făcut, rânduindu-se și obiceiul mănăstiorii acestia sihăstrește, peste tot anul a nu mânca dulce, având deslegare numai la praznicile cele împărătești și ale sfinților celor mari și sâmbetelor și duminicilor, iar cei de lăcuiesc în pustie în viața lor sunt tot în post; Și când se va întâmpla a muri, starițul care va fi, altul din streinii să nu se pue fără de cât din obște din cei din mănăstioră, pe carele îl va arăta D-zeu ca să'l afle sortul de a fi vrenic și acesta a se păzi tot așa

sau făcut și blestem, dupe cum arată chrisovul prca fericitului Papă și Patriarch al Alexandri chir Samoil, și al prea fericitului patriarh al Ierusalimului chir Chrisand, și când va fi această întâmplare a morții ca să se alégă din cei din obștea schitului cine să fie să se facă știre și epitropului Sf. Mânăstiri trei sfetitele, unde este făcut și spital cu săraci, care și această sf. mânăstire și spitalul din dumnezeasca pronie cu mila și cu darul sf. sale cel mare, iarăși noi le am făcut, unde dar până nu se va face știre la zisa și numita sf. monăstire acēsta de sus a noastră să stei jos lucrurile, nici de cum hotărâre pentru a se pune stariș în loc altul să nu se pōtă face și la altul semi starișului și la ale schitului ce vor fi, pentru ca să nu pōtă alși a intra streini, am rânduit canonește și am hotărât să fie purtător de grije epitropul Sf. Monăstiri Colței să ia sēma, de vreme ce pe aceste amândoe case dumnezeești pe noi ne-au învrenicit D-deu de le-am făcut, făcēdu-se douē catastise, unu să rămāe la schit iscălit și altul să se aducă la Sf. Monăstire Colțea, și acēsta orânduială tot-d'a-una să se păzescă, și orânduiala ce am făcut'o și am orânduio de la Sf. Monăstire Colțea a noastră, să aibă tot-d'a-una a o lua starișul să le fie de chivernisēlă, ca să ajute la slăbiciunile și la neputințele părinșilor călugărași; de vreme ce starea schitului este sihăstrēcă, fiind zidit la loc greu și de pustie, dar să fie sub datorie și călugărași cu starișu dinpreună, atât cei din lăuntru de schit cum și cei de prin afară din pustie a se ruga Domnului Christos necurmat pentru bună starea blogolovnicilor domni și a mitropolișilor ai scaunului țerei aceștia, și pentru totă țara acēsta, și pentru ertarea păcatelor titorilor atât acelor rēposași cât și a celor vii și pentru tot nēmul și cel de aprōpe și cel de departe, și pentru toși făcētori de bine ai monăstiorī; rugādu-mē și eu plecatul slugă măriilor vōstre de obște la toși luminașii domni și pre căși-va mai rāndui domnul D-deu a fi domni și stăpānitorī țarei acestia ca, pentru dragostea prea cinstitei și slăvitei maicei lui D-deu într'u a căreia nume se cinstēște acest lăcaș dumnezeesc ca cu stăpānēasca milă să'l umbrēcă și să'l păzescă sub domnescul acōpe-

rămân, pentru ca să aveți și măriile vóstre veșnică pomenire și darul maicei lui D-deu amin, și acest așezământ și această orânduială să stea și să se păzescă neclintită în veșnica pomenire.

Octobre 15 leat 9223—1715.

(ss) *C. vel vornic*
Constatin Brâncoveanu vel logofăt
Dumitrache vel clucer.
Ienache biv vel sârdar.

Cartea lui Nicolae Alexandru Voevod din anul 7224—1716.

Sfintei și Dumnezești Monăstiri ce chiamă Sinaia, care este sub pôlele muntelui Bucegiului pe apa Prahovei, unde se cinsteste si se prăznueste sf. hram Adormirea prea sfintei stăpânei noastre de D-zeu născătorea și pururea feciórei, care Monăstire este făcută și ridicată din temelie ei, cu osteneala și cheltuiala cinstului boiarului Domniei mele Pan Mihai Cantacuzino, Biv vel spătar, care fiind dară această sf. Monăstire la un loc de munte și greu în laturea plaiului, aprópe de hotarul Ardealului, pre unde pururea fiind pustietate, ómenî rēi, hoji, tâlharî se află ungurenî de fură și jefuesc și pradă și de multe ori țin drumurile și uciderî de negustorî și de alți ómenî fac, cât și părinți călugărași ai acelei sf. Monastiri în mare grije și primejdie, dacă acei ómenî rēi se află și trăesc, nici avēnd putere și prilegiu ca să se apere de rēutatea lor, nici fiind, nici acolo, nici înprejur și pe aprópe sat ca să-î păzească și să-î ajute la vreme de griji și de nevoe; Drept acea Domnia mea am socotit și pentru paza și starea măi fără de primejdie de ómenî rēi, această Dumnezească Monastire de am miluit și am dat sf. Monastiri ca să ție patru-zeci (40) ómenî streinî pușcași, cu vâtafu lor, fără bir și fără gâlceavă și cu șezământul lor să se afle . . . tot sud Prahova, ca să fie numai de paza Monastiri cum măi sus s'au zis, și de către Domnia mea să fie ertați și în pace de tóte dăjdiile și nevoile câte's pe țară, de bir mărunt, de tara de miere și de ceară, de găleată și de fân, de zacherele, de sursături, de cară de óste, de birul osti și al

lef lor, de birul untului, de rânduiala vacilor și a oilor, de plocanul Chanului și al Sultanului, de haraci, de lipsa haraciului, de vamă, de seama II-a și III-a, de cheltuiiala visteriei, de rânduelile și sataralele ce se pun pe siliști, de podvoda, de mertice, de olace și de caii de olac și de altele de toate dajdiile și rânduelile ori-câte ar eși de la visteria domniei mele, peste an în țară, de nici unele nimic val sau bântuială să naibe; așisderea și de oerit ale lor drepte bucate până la oî 1000 una mie și de dijmarit stupi 300, rămători 400, să fie ertați, nici odată de nimeni bântuiți sau trași să nu fie, măcar și când s'ar întempla să dea alți ertați cu cărți iscalite și fără de cărți, aceștia tot să nu dea, pentru ca să fie această milă și scuteala ce domnia mea fac acestor oameni mai sus ziși de paza monastirii; iar de s'ar întempla vre-o primejdie sf. Monastirii, sau ori-ce pagubă de oameni răi și tâlhari nu numai pagubile accellea cu bucatele lor să plătescă ci și cu capetele lor drept că domnia mea pentru acele paze ce mai sus de multe ori s'au pomenit și pentru ca să fie priveghetori în slujba lor pururea, le-am făcut această milă și pace de către toți alți să aibă, însă și când ar avea niscai gâlcevi între dênșii să nu fie volnici nici boiari nici vamași, nici vatași de plaiu, nici alt nimeni fără de vatafu lor ai judeca, iar când s'ar întempla a face vre-unul dintre dênșii vre-o vină mare atuncia vatafu lor să-l bage în butuci și să-l trimită la pușcăria domnească; Așisderea pe vataful lor să nu fie volnic a'l scote sau a'l pune nimeni, fără de cât numai titori sf. Monastirii pe care va socoti că este vrednic de slujbă și ori ce bucate ar duce de vânzare în țara ungurească sau la Câmpina, să aibe ași da și ei vama, precum dau plăiașii după tocmeala și așezământu ce s'au făcut. Am dat și acest hrisov al domniei mele sf. Monastirii, după cum am vedut domnia mea și hrisovul reposatului Constantin Vodă Brâncoveanu și a lui Ștefan Vodă, făcute și întărite pe această milă; Drept acea poruncisc domnia mea și dv. boiariilor care veți fi ceslași, veri de ce dajdie într'acel județ al Prahovei și tutulor slugilor domnești și boerești, care veți fi birari și străngători de bani, dacă veți vedea acest hrisov al dom-

niei mele iar voi toți să aveți a vă ferirea de casele și de bucatele acestor oameni pușcași ai sf. Monastiri ce scrie mai sus, că verii-care dintre voi le-ar face vre-un val peste porunca domniei mele, unii ca acea rea scârbă și mare certare vor petrece de către domnia mea; După acesta așisderea poftind și vrând domnia mea această milă ce o fac și pentru buna pomenire și repaosul sufletelor părinților și moșilor strămoșilor domniei mele, pururea nemișcat și nestrictă să stea, în urma domniei mele, de vreme ce ca oameni după orânduiala veșniciei înțelepciunei lui D-zeu toți petrecem, poftim și rugăm și pe carele va alege Domnul Dumnezeu în urma noastră, a fi domn și biruitor țerei aceștia, ca în vremea stăpânirii sale încă să învoiască și să cinstescă mila acesta și să o întărească a sf. Monastiri pe tocmeala ce s'aũ făcut și s'aũ scris mai sus, ca și dreptul și milostivul D-zeu să'l cinstescă și să'l miluiască întru a sa stăpânire cu norocire și cu belșugul tuturilor bunurilor și după petrecanie sufletul lui la repaos să fie cu drepti ce ved fața Domnului; Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și credincioși boiari cei mari ai divanului Domniei mele: Pan Șerban Bujoreanu vel Ban, Pan Radu Ținchriski vistieru vel vornic, Pan Grigore Băleanu vel Logofăt, Pan Radu Goles spătar, Pan Istrate Fălcoianu vel vistier, Pan Neagoe Topliceanu vel crucer, Pan Dumitrașcu vel postelnic, Pan

vel paharnic, Pan Constantin vel stolnic, Pan Tudorache vel comis, I. Pan Iordache vel sluger, I. Pan Șerban Greceanu vel pitar și ispravnic Grigore Băleanu vel logofăt. Și s'aũ scris hrisovul acesta în anul I al domniei mele în orașul scaunul domniei mele în București de Badea logofătul sin popi Volis de la Brâncoveni luna Aprilie 20 leat 7224--1716.

(ss). *Nicolae Alexandru Voevod.*

Io Nicolae Voevod (semnătura olografică).

Locul
Sigiliului

Grigore Băleanu

Vel logofăt procit.

*Cartea lui Nicolae Alexandru Voevod din auul 7224—1716
Aprilie 22.*

Sfintei și Dumnezești Monăstiri ce se chiamă Sinaia, care este pe apa Prahovei sub muntele Bucegiului, unde se cins-tește și se prăznuște Adormirea prea sfintei stăpânei noastre noastre de Dumneșeu născătoare și pururea feciōră Maria, care Monăstire este făcută și înălțată din temelia ei cu cheltuiala cinstului dumnealui Mihai Cantacuzino biv vel spătar și părintelui care este egumenul și tutulor părinților călugări, câți se vor afla locuitori, la această Monăstire, ca să aibă a ținea părinți călugări la această Monăstire 10 case de oameni streini adică și chiar Ungureni, Moldoveni, Albanași, Sârbi, fără de bir și fără de gâlceavă, pe moșia sfintei Monăstiri de la Câmpina ot sud Prahova, care moșie este dată și închinată la această sfântă Monăstire de părintele Popa Preda feciorul lui Pătrașcu postelnicu din Câmpina pentru multă osușbie și cheltuēlă au nevoie d-lui Mihai Cantacuzino biv vel spătar, de au rămas această sfântă Monăstire la acel loc în partea muntelui, și neavând loc de hrană acolo acei călugărași și având și hrisovul reposatului Constan-din Vodă Brâncoveanu și a lui Ștefan Vodă pe acele 10 case de oameni, scriind să fie în pace și ei și bucatele lor de toate dăjdiile câte vor eși peste an, domnia mea încă m'am milos-tivit de am înorit și am întărit mila acesta cu acest chrisov al domniei mele, ca să fie aceste 10 case de oameni în pace și ertați de haraci, de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel seamă, de sēma a II-a și a III, de zaherele, de podvode, de mertice, de conace, de cai de olac și de alte dăjdii și orēn-dueli, câte ar mai eși de la visteria domniei mele în țară, iar dijmăritul, vinăriciu și oeritul să aibe a și-l da la sf. Monăstire după obicei, și dijmari, vinăriceri și ocari domnești să n'aibă trebă cu dēnșii, fără cât numai sfânta Monăstire, ca să pōtă fi numai de trebă și poslușania sfintei monăstiri, de cele ce le-ar porunci părinți călugări, pentru ce ar fi trebile sfintei monastir ce este mai sus dīsă ; Și ca să fie domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenie. Drept aceea po-

runcesc domnia mea și d-văstră boiari cari veți fi ceslași și zapcii într'acea parte de loc și voe altor slugi domnești și boieresti, care veți fi strângători de bani, toți să aveți a vă feri de aceste 10 case de oameni ce scriu mai sus, nimeni de nimic să nu'i bântuiască nici bucatele lor, că cine se va ispiti a le face vre-un val peste hrisovul domniei mele au din boiari, care vor fi ceslași au de alte slugi domnesci au boieresti, unii ca aceia să știe că iar scârbă și mare pedepsă vor petrece de către domnia mea. Și iar să fie sfintei monăstiri milă de la domnia mea, 2 băcani oameni străini fără de gâlceavă, iar de către domnia mea să fie în pace și ertați de haraci de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel seamă, de sēma II-a și III-a de podvōdă, de mertice, de conace, de cai de olac, de riși, de corvōdă, de schimbu banilor și de alte dăjdi și orândueli câte vor eși de la visteria domniei mele peste an în țară, de nici unele val sau bântuială să nu aibe, numai să aibă adarea untu de lemn la sfânta monăstire ce este mai sus disă, după cum le va fi tocmēla cu egumenu de acolo și cu ședēmentu lor să fie slobozi să șeză veri la tērg, veri la sate în țara domniei mele, să-și vēnză marfa ce ar avea și să-și facă negușatorie și de către nimenea val sau bântuială să naibă; Și iar să fie sfintei monăstiri milă de la domnia mea, 2 măjari care se hrănesc cu pește sărat prōspēt în țara domniei mele, prin tânguri și prin orașe, ca să fie în pace de măjerit și de fumărit și de vame și pe unde a-i merge ori la ce oraș să sară pește au să cumpere și prōspăt să vēnză ori la ce tērg, tot să fie în pace de către măjari și de către fumari, de către nimeni nici un val și nici o bântuială să nu aibă, pentru că m'am milostivit domnia mea de i'am iertat de acestea și de altele de tōte dăjdiile și orânduile, ori câte ar eși de la visteria domniei mele, de către nimenea nici o supērare sa n'aibă, numai să aibă adarea la sfânta monăstire pește sărat, după cum va fi tocmēla cu egumenul de acolo, ca să fie pentru hrana părinților călugări ce se află locuitori acolo; Așiderea și în urma domniei mele pe care va alege domnul D-deu, a fi domn și stăpānitor accestui cinstit scaun al țerei Românești încă îl poftim și îl ru-

găm în numele d-lui și mântuitorul nostru Isus Christos, ca să înoiască și să întărescă această milă pe tocmeala și așezământul ce scrie mai sus ca și în urma d-niei sale ale domniei lui și drept să fie cinstite și în semă ținute și în cela véc viitor, sufletul lui la repaos să fie cu drepti cei ce vęd fața domnului și mântuitorului nostru Isus Christos ce este întru troiță slăvit. Și am întărit hrISOVUL acesta cu tot sfatul și credincioși boiari cei mari ai divanul domniei mele: Pan Șerban Bujo-reanu vel ban, Pan Radu Ținchriza vistiery vel vornic, Pan Grigore Băleauu vel logofăt, Pan Radu Golescu vel postelnic Pan Matei Fălcoianu vel vistier, Pan Neagoe Topliceanu vel crucer, Pan Dumitrașcu vel postelnic, Pan   vel paharnic, Pan Constantin vistiary, Pan Tudorache vel comis, Pan Ioidache vel sluger, Pan Șerban Greceanu vel pitar, și ispravnic Constantin Colțescu vel logofăt. Și s'au scris hrISOVUL acesta în anul întētū al domniei domniei mele în orașul scaunului domniei mele în București, de Badea Logofătul sin Popi Voi de la Brâncoveni luna Aprilie 22 leat 7224—1716.

(ss). *Nicolae Alexandru Voevod.*

Nicolae Voevoda (semnătura olografă).

Grigore Băleanu.

Vel Logofăt prociť.

Cartea lui Iōn Voevod din anul 7225.

Sfintei și dumnezeesti Monastiri ce se chiamă Sinaia, care este sub pōlele muntelui bucegiului pe apa Prahovei, unde se cinstește și să prăznuește sf. hram, Adornirea prea cinstitei nostre de D-đeū născătōre și pururea feciōră Mariei, care monăstire este făcută și înălțată din temelie ei, cu cheltuēla cinstitului repositului dumnēlui Mihai Cantacuzino biv vel spatar și părintelui Nicodem Egumenului și tutulor părinților Călugări,

căți se vor afla lăcuitoři la această sfântă monăstire, care fiind dar această sfântă monăstire la un loc de munte și greu în latura plaiului, aprôpe de hotaru Ardêlului, pe unde pururea fiind pustietate, ômeni rēi, hoși, tâlhari se află, ungurenî de fură și jefuesc, pradă și de multe ori în drumurile șiucid negutători și de alși ômeni să fac, cât și părinți călugărași ai acestei sfinte monăstiri în mari griji și primejdii de acei ômeni se află și trăesc nici având putere și privilegiu, ca să se apere de rēutatea lor, nici fiind nici acoloa, nici împrejur, nici pe aprôpe sat ca să'i păzescă la vreme de grije și de nevoe; Drept acea domnia mea am socotit și pentru paza și starea mai fără de primejdie de ômneni rēi, de am miluit și am dat la această sfântă și dumnezească monăstire, ca să fie 40 ômeni străini cum și cu vâtaful lor fără de bir și fără de gâlcêvă și cu șezământul lor să se afle la sat la Trestieni ot sud Prahova, să fie numai de paza monăstirei cum mai sus s'a zis și de către domnia mea să fie în pace și ertaii de tôte dăjdiile și nevoile cât es pe țară, de bir mânat, de miere, de cêră, și cu șezământu de găleată și de fân, de zachereale, de sursaturî, de cară de ôste, de birul oști și al lefilor, de birul untului, de rânduiala vacilor și a oilor, de ploconul chanului și al sultanului, de haraciū, de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel sêmă, de sêma II-a și a III-a de cheltuiala visterii, de orânduelile și de sataralele ce se pun pe siliști, de podvodă, de mertice, de conace, de cai de olac, și de altele de tôte dăjdiile și orânduelile, ori câte ar mai eși peste an de la visteria domniei mele în țară, de nici unele nici un val și nici o bântuială să naiba: Așisderea și de oeritul ale lor drepte bucate, până la oi 1000 și dijmărit stupi 300 i rămători 400 să fie ertaii, nici odată de nimeni bântuiți sau trași să nu fie, măcar și când s'ar întâmpla să dea alși ertaii cu cărți iscălite și fără cărți, iar aceștia tot să nu dea, pentru ca să fie cu această milă și scutêlă, ce domnia mea fac acestor ômeni mai sus ziși de paza monastiri, iar de s'ar întâmpla vre-o primejdie sf. monastiri sau ori ce pagubă de ômeni rēi și tâlhari, nu numai pagubele acelea cu bucatele lor să plătêscă, ci și cu

capetele lor (drept), că Domnia mea pentru acele paze ce mai sus de multe ori s'au pomenit și pentru ca să fie prevăzători în slujba lor pururea, le-am făcut această milă și pace de către toți alți să aibă, însă și când ar avea niscaî gălceve între dânși, să nu fie volnici, nici boiaeri, nici vameși, nici vătași de plaiu, nici alt nimeni fără de vătafu lor ai judeca; Iar când s'ar întâmpla a face vre-unu dintre dânși vre-o vină mare, atunci vătaful lor să'l bage în butuce și să'l aducă la pușcăria domnăscă. Așisderea și pe vătaful să nu fie volnic al scôte s'au al pune nimeni, fără de cât numai titori sfintei monastiri, pe care va socoti că este vrenic de slujbă, și ori-ce bucate aduce de vëndare în țara unгурescă sau la Cămpina să aibă a da și ei vamă dupe cum dau plăeași; și iar să fie sfintei monastiri Sinaia milă de la domnia mea, de ce case de oameni streini adică Seiceani, ungurenii, moldovenii, albașii, sârbi, fără de bir și fără de gâlcăvă, să'i fie pe moșia Sf. Monastiri ce are la Cămpina ot sub Prahova, care milă este dată și închinată la această sfântă monastire de părintele Popa Prieda, feciorul lui Pătrașcu din Cămpina, iar de către domnia mea să fie și aceste 6 case de oameni în pace și ertați de haraciu, de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel sēmă, de sēma a II-a și III-a, de podvade, de mertice, de chiace, de caii de olac, de zacherele, de cară de oște și de alte dăjdi și orânduile câte ar mai eși peste an, de la visteria domniei mele în țară, de nici unele nici un val și nici o bântuială să nu aibă, iar dijmăritul, vinăriciū, și perit să aibă a și'l da la Sfânta Monastire dupe obiceiū și dijmari, vinăriceri domnesci să naibă trebă cu dânși, fără de, ca numai sfânta monastire, ca să potă fi numai de trebă și poslușania sf. monastiri, de cele ce le-ar porunci părinți călugări, pentru ce-ar fi trebile și lucrurile sf. mănăstiri ce este mai sus zisă; și iar să fie sf. monastiri milă de la domnia mea, ca să fie 2 băcani oameni streini fără de gâlcăvă, iar de către domnia mea să fie în pace și ertați de haraciū, de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel sēma, de sēma a II-a și III-a, de podvode, de mertice, de conace, de caii de olac, de riș și de povară, de schimbul banilor și de alte dăjdi și

de orânduie, câte-ar mai eși peste an de la visteria domniei mele în țară, de nici unele nimic val s'aũ bântuială să naibă, numai să aibe adarea undelemn la sfânta monăstire ce este mai sus zisă, dupe cum va fi tocmela cu egumenul de acolo și cu șezământul lor să fie slobod să șeză, veri la târguri, veri la sate în țara domniei mele să 'și vînză marfa ce-ar avea și să 'și facă neguțatorie și de către nimeni nici un val și nici o supărare să naibă; și iar să fie sfintei monăstiri milă de la domnia mea a 2 măjari care se hrănesc cu pește sărat și prospăt în țara domniei mele, pân târguri și prin orașe și să fie în pace de măjerit și de fumărit și de vama și pe unde ar merge ori la ce vad să sară, au să cumpere pește și prospăt să vîndă ori la acel târg, tot să fie în pace de către toți măjari și de către fumari de către nimeni nici un val și nici o bântuială să naibă, că le-am ertat domnia mea de toate dăjdiile, numai să aibă adarea la sf. monastire pe an pește sărat, dupe cum va fi tocmela cu egumenul de acolo, ca să fie pentru hrana părinților călugări ce se vor afla lăcuitoři la această sfântă monastire; pentru că această sf. Monăstire Sinaia, având hrisove pe aceste mili și de la alți reposați domni, ce-aũ fost mai dinainte vreme, hrisovele răsposatului Constantin Vodă Brâncoveanu Basarab și hrisoavele lui Ștefan Vodă și hrisoavele mai marelui nostru frate Nicolae Vodă, întărite unul pe altul pe aceste mili ce scriu mai sus;

Domnia mea încă m'am milostivit de am înouit și am înținat aceste mili și cu acest cinstit hrisov al domniei mele, pe tocmela și asezământul ce mai sus arată, ca să fie declinat și nemșcate în zilele vieții domniei mele.

Drept acea poruncesc domnia mea și D-văstră boiari care veți fi ceslași și zapcii, ori de ce dăjdi, întracest județ al Prahovei și voue altor slugi domnesci și boeresci, ori-care cu ce slujbe și orânduile veți umbla într'acea parte de loc și vouă dijmarilor, vinăricerilor, ocarilor care ați umbla pe unde ar fi bucatele acestor ômeni, dacă veți vedea acest hrisov al domniei mele, iar voi toți să aveți a vă feri de acești 40 ômeni pușcași și de aceste 10 case de ômeni streini, și de acești 2

băcani și 2 majari și de bucatele lor, nimeni de nimic să nu'i bântuască, că cine se va ispiti ca să le facă vre-un val peste hrisovul domniei mele măcar veri de ce al lor, au bucatelor lor, unii ca acea bine să știe că, ai boiari să fie au slugă domnă, boerăscă, va petrece cu scârbi și urgie de către domnia mea. Așisderea și în urma domniei mele, pe care va alege domnul D-deu a fi domn și stăpânitor acestui cinstit scaun al țerei românesce, încă 'l poftim și rugăm cu numele D-lui și mântuitorului nostru Isus Christos, ca să înioiască și să întărescă aceste mili, pe tocmela și așezământul ce scrie mai sus, ca și în urma domniei sale ale domniei lui milă și drăsă să fie cinstite și în sēmă ținute și în cela veac viitor sufletul lui, la repaos veșnic să fie cu dreppî, cei ce ved fața domnului și mântuitorului nostru Isus Christos ce este în troiță slăvit. Și am întărit hrisovul acesta, cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiari cei mari ai divanului domniei mele: Jupan Panu Negoescu velichi Ban, Ban Cravelebski, I. Pan Constantin Grecenu velichi vornic, I. Pan Iordache Crețulescu velichi logofăt, I. Pan Șerban Grecenu velichi spătar, I. Pan Matei Fălcoianu velichi vistier, I. Pan Șerban Herăscu velichi crucer, I. Pan Dumitrache Vlasto velichi postelnic, I. Pan Nicolae Roset velichi Paharnic, I. Pan Șerban Grecenu velichi Stolnic, I. Pan Constantin Bălenu velichi comis, I. Pan Asan velichi sluger, I. Pan Barbu Merișanu velichi Pitar și Ispramnic Constantin Văcărescu, fteri logofăt. Și s'au scris hrisovul acesta în anul cel I al domniei domniei mele, aici în orașul scaunului domniei mele în București de Lefter sin Negru logofăt, în cursul anului de la facerea lumei 7225 și de la domnul și stăpânitorul nostru Isus Christos 1717 Aprile 28.

(ss) *Io Ion Voevod.*

Io Ion Voevod (semnătură olografă).

Locul
Sigiliului

Iordache Crețulescu

Vel logofăt procit

*Cartea lui Hrisant Patriarbul Ierusalimului și
a totă Palestina*

Milostenia cum că este lucru trebuincios și folositor la toate Bisericile de obște, Proorocii, Apostoli, părinți cei sfinți și toate cetele sfinților sunt mărturie și mai mult despuitorul și dătorul de lege, Domnul nostru Iisus Hristos cu glas în sfânta Evanghelia grăind, veștește și tare poruncește că, a înoi și a zidi locașuri sfinte, totă milostenia covârșaste precum mărturisește Dumnezeuescul Zlataost, de vreme ce în sfintele locașuri săvârșindu-se sfintele taine și totă învățătura ce sfânta a cuvântului milostenia să face și să socotește și trupește și duhovnicește și cei chemați la cina tăinii cei sfinte pururea întru limanul nestricăciunei petrec; Drept aceia și cinstitul și de bun neam răposatul Mihaï Cantacuzino vel spatar, au rădicat și au zidit din temelie locaș sfânt, adică Monăstire în numele pre sfintei Născătorei de Dumnezeu, în Muntele ce se cheamă Bucegiu, lângă apa Prahovei pre care o au numit Sinaia și căci au numit-o Sinaia, n'au făcut vre-un lucru nou, sau neobișnuit, ci este bătrân și vechi, că precum Codinoi la istoria lui zice: Sfânta Elena a zidit Monăstirea sfinților Mucenici Carp și Papilt întru cinstea sfântului mormânt, și au fost și în Tarigrad iar Monăstiri ce sa chemat Vihleim și Verina Impărătesa lui Leon cel mare, a zidit Biserica iar dupe asemănarea sfântului mormânt; Iar acest istoric la cuvântul ce face pentru punerea cinstitului veșmânt al prea cinstei zice: că marele Impărat Leon, înblânzind pre Dumnezeu, pentru seceta ce era atunci, în chip de om prost, au căzut jos în Biserica născătorei de Dumnezeu, ce să chema Ierusalim, care era în lăuntru porții cei de aur; Si în Biserica sfântului Nicolae să pomeneste că în părțile Lichi, au fost Monăstire ce să chema Vitleem. Drept aceia dar acest de bun neam boer, după asemănarea sfântului Munte Sinai, întru care vânzătorul de Dumnezeu Moisi a văzut lumina Marii și negrăitei Dumnezeiri, a vrut și a poftit cu voe și sfat Bisericesc, de a numit această mai sus pomenită Monăstire cu această numire a acestui sfânt

Munte, puindui numele Sinaia, care de vreme ce să află această sfântă Monastire într'acel munte pustiū și pietros, pentru greul strămătorii căilor, căci umblet și trecerea de care n'are să se folosescă cu aducerea de povară mare, ci totă hrana ei în greū și în necaz pre mâini o trage și o suc, ajutorul ei ce i-să cuvine pentru hrana vieții cuvioșilor părinți de acolo, trebuie se aibă de peste alte părți pentru chivernisirea și starea ei; Decī răposatul Costandin Vodă Basarab, văzând tôte acestea păsuri ale acestui sfânt locaș, ca un bun ce era cu inima și pururea de cele plăcute lui Dumnezeu aflător și știind că mai înainte într'acel loc, era cuibul și locașul tâlharilor, unde își făcea ei uciderile și vărsările de sânge a celor ce să călătorea, iar acum este zidire de adăpostire a scăpării de uciderea drumașilor și jertfire hiului celui curat a marelui Dumnezeu de care să sfiesc și să cutremură cetele și puterile cerești ca un fiu iubit în Duhul sfânt al cumpătării noastre, care avea inimă de a fântăni și a isvorî cele bune, a hotărât cu luminate hrisove ale mării sale, să aibă acesta mai sus numită Monăstire întâi zece case de oameni în Câmpina pe locul sfintei Monăstiri, ertați de tot felul de dăjdi, de haraciū, de vel seamă, de seama a doa și a treia, de plocōne, de zaharele, de Potvode, de mertice, de dijmărit, de vinarici, de oerit, de cai da olac, de cară de ôste, de conace, de sursat, de satarale și de tot felul de dajde ori mică or mare, câte es peste an, obișnuită ori neobișnuită. A doa să aibă sfânta Monăstire 40 de Martalogi, cari să fie locuitori la satul Traistenii, ca să fie pentru ajutorul și paza acestei sfinte Monăstiri, de vreme ce este într'acel loc primejdios, precum saū zis mai sus plin de oameni răi, hoși și ucigași. Si să fie acești oameni ertați de bir mărunt, de miere, de cēră de găleată, de fân, de mertice, de cai de olac, de zahera, de sursat, de cară de ôste, de lefi, de unt, de oerit, de vinăriciū de dijmărit, căci oeritul și vinăriciul și dijmăritul, este să-l dea sfintei Monăstiri de ploconul hanului și al Sultanului, de haraciū, de lipsa haraciului, de vel seama și de seama doua și a treia, de cheltueala Vistierii și de tôte orânduelile câte es și să pun pe siliști; căre aceste case și acești martalogi și când

ar da... iertăți cu cărți și fără cărți pentru vre un greu și mare păs, iar ei nici de cum și nici o-dată să nu dea nimic ; a treia să aibă sfânta Monăstire, doi băcani ședători ori în ce târg ar vrea, neavând nici o băntuială de dare la nimic, de toate câte scrie mai sus și slobozi de toate alte obiceiuri ce au a da băcanii, fără cât să dea unt-de-lemn la sfânta Monăstire, precum vor avea tocmeala cu egumenul pre an și acesta să fie dajda lor iar nu alt nimic ; A patra să aibă sfânta monăstire doi măjari, care se hrănesc cu pește sărat și prospăt prin târguri și orașe, neavând nici aceștia nici o băntuială de dare la nimic de toate câte scrie mai sus și slobozi de toate alte obiceiuri ce au a da măjarii, fără cât să dea pește la sfânta Monăstire, precum vor avea tocmeală cu egumenul pre an și acesta să fie dajda lor iar nu alt nimic ; care aceste toate ce s'au dis mai sus, vedându-le și reșosatul Stefan Vodă Cantacuzino, că sunt de cinste la omeni și plăcute lui Dumnezeu, așșderea și înălțatul Nicolae Alexandru Voevod Mavrocordat și în urma lui cel întru Christos fiu iubit al cumpătării noastre, D-nul și stăpânitorul a totă Ungro-Valahia Io Iôn Alexandru Vcevod, asemenea unul dupe altul cu răvnă inimi cu pofta sufletului a înoit și tare a întărit aceste toate, cu luminatele lor chrisôve, pentru ca să fie toate acestea spre paza sfintei Monăstiri și schimnicilor, ce sunt prin pustia aceluî munte, ce și-au hrana lor de la sfânta Monăstire, iar acestor luminați domni și fericțiilor părinților ai măriilor lor înaintea veșnicului D-zeu, veșnică pomenire.

Drept aceia cunoscând și smerenia noastră că această facere de bine a acestor luminați domni, ce se copriind în hrisôve, este milostenia duhovnicescă și plină de lege și lui D-zeu celu ceresc bine primită, pentru dragostea d-lui nostru Isus Christos ce a pătimit și s'au restignit pentru noi și pentru cinstea prea curatei născătoare de D zeu, care se cinstește întru acest sfânt locaș, pre care va alege de pe vremi prea înțelēpta și sfânta pronie cea Dumnezesca a fi domn și oblânduitor a totă Ungro-Valahia, îl poftim ca pre un fiu duhonicesc al cumpătării noastre, ca să le adască și să le întărăsă și să le înioiască toate

zisele acestea, iar cu luminate hrisóve, pentru ca și ȃilele a-nilot lor să se sporéscă cu viață îndelungată și cu stare paș-nică și fericită; Iar cine nu ar ținea în seamă și ar călca și ar strica aceste mili, ori din fiește ce obraz ar fi, ori mic ori mare, ori bisericesc ori mirenesc, au măcar ori-ce fel de dre-gătorie ar fi și ar îndrăsni cu obrásnicia a nefricei și a ne-temerei de D-zeti, puind în inima lui cea neprimitóre de să-nătate puterea acésta deșartă acestui peritor vechiu și fiindu-i tatăl réutății satana, pricină de réutate ca să strice, au măcar cât de ceva, să se atingă, pre unii ca aceia prin lucrarea darului duhului sfânt celui mare și putincios îl numim și îl chemăm fiu perđarei, și procopseala lor să fie pierdută cu sunet de pre fața pământului și sfârșitul vieței lui să fie ca al Iudei și ca al urátului Armin despărțitor Troiți și de la prea sfântul și dă-tătorul de viață duhul sfânt și de la nedespărțita și de o ființă sfânta Troiță și de la tatăl și fiul ce este într'o fire dinpreună cu duhul sfânt să fie neertați și blestemați și afurisiți, și tru-purile lor în veci, nesfársite, netopite și totă viața lor s'o aibă pre pământ cu cutremurul lui Cain, urgia marelui D-zeu să fie pe capete lor și în casele lor ca o sabie cu doué ascuțite, parte să aibă la un loc cu jidovi cei urâți, ce au réstignit pre Mântuitorul domnul nostru Isus Christos. Averile și ostenele lor să nu se alégă ca praful și de cei streini jefuite să fie; Ingerul Domnului să-i gonéscă de pre fața pământului în tote ȃlile vieței lor si diavolul să stea la dreapta lor și când se vor judeca ei să iasă osândiți; ȃilele anilor lor scurte, pline de amar și de necaz, înghiță-i si sorba-i pământul de vii cum pre Datan și . . . . între blestemul a tutulor sfintelor sobóre ca untul de lemn prin osele lor, și să fie moșteni și locuitori la un loc cu urâți draci în Gheena, unde sunt mun-cile cele amare și cumplite și nesfársite; acésta le hotărâm lor și caselor lor și feciorilor și nepoșilor și strănepoșilor lor prin puterea lucrătorului și dătătorului de viață sfântul duh; S'au dat în orașul București.

Luna Iunie leat 1717.

(Sem.) Hrisant patriarchul Ierusalimului.

Cartea lui Mihai Racoviță voevod 7239-1731.

Sfintei și dumnezești Monăstiri ce se chiamă Sinaia care este sub pôlele muntelui Buceagiului pre apa Prahovei, aprôpe, hotarul țerei Ardealului de unde se cinstește și se prăznuște sf. hram Adormirea prea sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu născătore și pururea feciôră Maria. Care Monăstire este făcută și înălțată din temelia ei, cu cheltuiala D-lui răposatului Mihai Cantacuzino biv vel spătar, în zilele d-sale răposatului Io Constandin Basarab Voevod și părintelui Nicodem Egumenul și tutulor părinților călugări, căți se vor afla locuitori la această sfântă Monăstire, ca să fie antăi sf. această Monăstire în pace și ertată de tôte dăjdile și orânduile câte vor eși peste an de la Visteria domniei mele în țară și pre la alte sf. Monăstiri, însă de haraciū, de lipsa haraciului, și de adaosul haraciului, de vel sémă, de sémă II-a și III-a, de cheltuiala visteriei și a Jigniți, de împrumutări și calul domnesc ce este la alte sf. Monăstiri, de birul oști și al lefilor, de untu (de lemn) domnesc și împărățesc, de rânduiala vacilor și a oilor de plocônele baeramului și de ploconul chanului și al Sultanelui, de zachereale, de cară de ôste, de podvode, de mertrice de conace, de caii de olac, de dijmărit, de vinărici, de oprit, însă să fie ale Monăstiri drepte bucate; Așiderea să aibă a se scuti sf. Monăstire și de pogonărit 64 și de văcărit vite i Coni 100, nici o supărare sf. Monăstire și bucatele sf. Monăstiri de către nimeni să naibe; și pentru că această sf. Monăstire fiind la loc de munte cu nevoe de hrană și fără de nici un venit despre nici o parte și fiind ertată și de alți repositi domni mai din nainte vreme, care ertăciune este întarită cu cărți patriarhicești, scriind cu mare legătură și blestem ca să nu fie sf. Monăstire din nici un fel de dăjdi supărate, măcar și când ar da alți cu cărțile și chisove domnesci iscălite, iar această sf. Monăstire tot să nu dea, la care și domnia mea încă m'am milostivit de o am ertat de tôte acestea, precum scrie mai sus, ca să fie sf. Monăstiri întru întărire și domniei mele veșnică pomenire; și iar să fie sfintei Monăstiri Sinaia, milă de

la domnia mea, ca să fie 40 de oameni pușcași cu vătaful lor, însă să fie oameni streini fără de bir și fără de gâlcăvă și cu șezământu lor să se aple la satul Trestieni ot sud Prahova, să fie numai de paza Monăstiri, iar de către domnia mea să fie și oamenii aceștia în pace și ertați precum și sf. Monăstire de toate dările și orânduile, câte vor eși peste an de la visteria domniei mele în țară pre Siliști, de nici unele nimic val sau bântuială să naibă; Așisderea să fie ertată de oeritul ale lor drepte bucate până la opt o mie și de dijmărit stupi și rămători, nici odată de nimeni bântuiți sau trași să nu fie, măcar când s'ar întâmpla ca să dea alți ertați cu cărți iscalite și fără de cărți, iar aceștia tot să nu dea, nici pentru ei nici pentru bucatele lor, pentru ca să fie cu această milă și scuteala ce fac domnia mea acestor oameni mai sus diși de paza Monăstiri, fiind această sf. Monăstire la un loc de munte și cu greu în lătura plaiului aproape de Hotarul Ardealului, pre unde pururea fiind pustietate oameni răi hoși, tâlhari se află, Ungureni de fură și jefuesc prada și de multe ori țin drumurile și ucideri de negustori și de alți oameni se fac, cât și părinți călugărași acestei sf. Monăstiri, în mare grije și primejdie de acei oameni răi se află și trăesc, nici având putere și parlej ca să se apere de răutatea lor, nici fiind nici acoloa nici împrejur pe aproape sat, ca să păzească la vreme de grije și de nevoe.

Drept acea domnia mea am socotit și pentru paza și starea mai fără de primejdie de oameni răi de am miluit și am dat la această sf. monăstire ca să ție acești 40 oameni streini pușcași cu vătafu lor și să fie toți datorți pe cum scrie mai sus, iar de s'ar întâmpla vre-o primejdie sf. monăstiri sau orice paguba de oameni răi și tâlhari, nu numai pagubele acelea cu bucatele lor să plătescă ci și cu capetele lor (drept), că domnia mea pentru acelea paze ce mai sus sunt pomenite și pentru ca să fie priveghetori în slujba lor pururea, le-am făcut această milă, ca să aibă pace de către toți alți, încă și când ar avea niscași gâlcăvi dânși să nu fie volnici, nici boiați, nici vameși, nici vătași de plaiu, nici alt nimeni fără de vătafu lor a'i judeca și a'i îndrepta de toate, iar când s'ar întâmpla a face vre-

unul dintre dânși vre-o vină mare, atunci vătafu lor pe vinovatul acela să'l bage în butuci și să'l aducă la pușcăria domnescă, așisderea și pe vătafu lor să nu fie volnic al scôte s'au al pune nimeni, fără de cât numai titorî sf. monăstiri pe care va socoti că este vrednic de slujbă; si orî-ce bucate ar duce de vînzare în țara uugurêscă sau la Cîmpina, să aibă a da și ei vamă dnpe cum dau plăeași; și iar să fie Sf. Monăstiri Sinaia milă de la domnia mea zece case de ômeni streîni adică : Șicai, ungurenî, moldovenî, albănași și sârbî fără de bir și fără de gâl-cêvâ să fie pe moșia sf. monastiri ce are la Cîmpina ot sub Prahova, care moșie este dată și închinată la acêsta sf. monăstire de un părinte ce 'l-au chemat pe nume Popa Preda feciorul lui Pătrașcu din Cîmpina, iar de către domnia mea să fie și aceste 10 case de ômeni în pace și ertați de tôte dăj-diile și orânduelile, câte vor eși peste an de la visteria domniei mele în țară, de nici unele nimic val s'au bîntuială să naibă, iar dijmăritul vinăriciul, oeritul acestor 10 case de ômeni să aibă a și'l da la sf. monăstire după obiceiū și dijmari, vinăriceri, ocarî domnesci să naibă trêbă cu dânși, fără de câ numai sf. monăstiri să ia, ca să pôta fi numai de trêba și poslușania sf. monăstiri și de chivernisela părinților călugări, ce se vor afla lăcuitoři la acêsta sf. monăstire ce este mai sus zisă; Și iar să fie sf. monăstiri milă de la domnia mea să fie 2 băcani ômeni streini, fără de bir și fără de gâl-cêvâ, iar de către domnia mea să fie și acești ômeni băcani în pace și ertați de tôte dăjdiile visteriei și de riși și de podvadă și de schimbul banilor și de alte dăjdi și orândueli câte ar mai eși peste an în țară, de nici unele nimic val s'au bîntuială să naibă, numai să aibă a da unt-de-lemn la sf. monăstire ce este mai sus zisă dupe cum le va fi tocmeła cu Egumenul de acolo, și cu șezământu lor să fie slobozi să șeză veri la târguri, veri la sate, s'au măcar unde ar vrea în țara domniei mele și să vîndă marfa ce-ar avea și să facă neguțatorie și de către nimeni nici un val și nici o supărare să naibă; Și iar să fie sf. monăstiri, milă de la domnia mea 2 măjari, care se hrănesc cu pește sărat și prospăt în țara domniei mele, peste târguri și

peste orașe și să fie în pace de măjerit și de fumărit și de vamă și pe unde ar merge or la vad să sară pește și să cumpere și prăspăt, să vânză, ori la ce târg, pot, să fie în pace de către toți măjari și de către fumari, de către nimeni nici un val și nici o bântuiaală să naibă, că eam ertat domnia mea de toate darurile, numai să aibă adarea la sf. monăstire, pe an pește sărat, dupe cum le va fi tocmela cu egumenul de acolo, ca să fie pentru hrana părinților ce se vor afla lăcuiitori la această sf. monăstire, pentru că această sf. monăstire Sinaia, având hrisove pe aceste mili și de la alți repositați domni, ce au fost mai dinainte vreme, precum am vedut D-nia mea, hrisovul repositatului Constantin Basarabu Voevod și hrisovul repasatului Ștefan Vodă și hrisovul lui Nicolae Vodă și hrisovul lui Ion Vodă, întărite unul pe altul pe aceste mili ce scriu mai sus, D-nia mea încă m'am milostivit de am întărit aceste mili și cu acest cinstit hrisov al domniei mele pe tocmela și așezământu ce mai sus arată, ca să fie neclântită și nestrămutată în zilele vieții domniei mele. Drept acea poruncesc D-nia mea și D-v. boiari care veți fi ceslași și zapcii or de ce dăjdii într'acel județ al Prahovei și voue altor slugi domnesci și boeresci, ori-care cu ce slujbă veți fi într'acea parte de loc și D-v. boiari ce veți întâmpla a fi cu slujba pogonăritului i a vâcăritului, i a dijmăritului, i a oeritului, în partea de loc unde s'ar întâmpla bucatele sf. monăstirii și ale ămenilor ce scriu mai sus, de care veți vedea acest hrisov al domniei mele, iar voi toți să aveți a vă feri de acești 40 de ămeni pușcași și de aceste 10 case de ămeni străini și de acești 2 băcani și 2 măjari și de bucatele lor, nimeni de nimic să nu'i bântuiască că cine se va ispiti ca să le facă vre-un val peste hrisovul domniei mele, măcar veri de ce al lor, au bucatelor lor, unii ca acea bine să scie că au boiar să fie, au slugă domnescă boerească, va petrece rea scârba și urgie de către domnia mea;

Așisderea și în urma domniei mele, pe care va alege domnul D-deu a fi domn și stăpânitor acestui cinstit scaun al țării românesci, încă îl poftim și îl rugăm în numele D lui și mântuitorul nostru Isus Christos ca să înoiască și să întărească a-

ceste mili pe tocméla și așezământu ce scrie mai sus ca și în urma domniei sale ale domniei lui mile și drese să fie cinstite și în sémă ținute și în cela veac viitor sufletul lui la repaosul veșnic să fie cu drepti cei ce ved fața domnului și mântuitorului nostru Isus Christos ce este în troiță slăvit. Și am întărit hrisovul acesta cu tot statul cinstiților și credincioșilor boiari cei mari ai divanului domniei mele: Pan Iordache Crețulescu velichi vornic, Pan Manolache Lambrino velichi logofăt, I. Pan C-tin Dudescu velichi spătar, I. Pan Grigore Grecenu velichi vister, I. Pan Barbu Merișanu velichi crucer, I. Pan Manolache velichi postelnic, I. Pan C-tin Năsturel velichi paharnic, I. Pan Matei Fărcașanu velichi stolnic, I. Pan C-tin Brâncovénu velichi comis, I. Pan Mihai Bărbătescu velichi serdar, I. Pan Iordache velichi sluger, I. Pan Grigore Filipescu velichi pitar și Ispramnic C-tin Crețulescu vel logofăt. Și s'aũ scris hrisovul acesta în anul întâi al domniei domniei mele aici în orașul scaunului domniei mele în Bucuresci de Anghelache logofețelul ot Târgoviște, în anul de la zidirea lumei 7239, iar de la nașterea D-lui și stăpânitorului nostru Isus Christos 1731 luna Maiũ 30 zile.

(ss) *Mihai Racoviță Voevod*

Mihai Racoviță Voevod (semnătura olografă)

Locul
Sigiliului

Manolache Lambrino

Vel logofăt prociit.

Constantin Crețulescu

Vel logofăt prociit.

Cartea lui Mihai Racoviță Voevod diu anul 7239 (1731)

Sfintei și Dumnezeești Monastiri ce se chiamă Sinaia, care este sub pôlele muntelui Buceagiului pe apa Prahovei apröpe de hotarul țerei Ardélului, unde se cinsteste și se prăznuește hramul Adormirea prea sfintei stăpânei noastre de D-deũ năs-

cătore și pururea feciöră Mariei, care monăstire este făcută și înălțată din temelă ei din osărdia d-sale reposatului Mihai Cantacuzino biv vel spătar, în țilele d-sale reposatului Io Constantin Basarab Voevod și părintele Nicodem Egumenul și tutulor părinților călugări, căți se vor afla locuitori la această sfântă monăstire, ca să fie sfintei monăstiri milă talere 100 de la Ocne de la Slănic, care ocne sunt pe moșia d-lui mai sus numitului boiar, însă din venitul d-sale ce este din zeciuală să aibe a vinde cămărașii, cari vor fi în toți anii, fără de nici o oprăla sare de talere 100 și să dea banii aceștia în mâna Ispravnicului, care va veni de la Monăstire ca să cumpere pe acești bani cele ce vor trebui de hrana călugărașilor, pâine, pește, brânză ca să fie pentru măncarea celor ce vor fi locuitori acolo, pentru că fiind monăstirea sub munte în loc cu nevoie și neavând călugărașilor de hrană, făcut'au d-lui rēposatul Mihai spătaru socotēlă pentru hrana călugărașilor, de au mai adaos pe lângă altele și această milă din zeciuală Ocnei, ce lua d-lui, ca să ia călugărași de la această sf. monăstire, această sumă de bani ce scrie mai sus în toți anii, după cum am vedut și domnia mea hrisovul rēposatului Constantin Basarab Voevod și hrisovul rēposatului Io Ștefan Cantacuzino Voevod de întărire a acestei mili ce este mai sus disă; Drept acea și domnia mea încă m'am milostivit de am învoit și am întărit această milă și cu acest cinstit hrisov al domniei mele, ca să ia călugărași de la Ocna de la Slănic veră fie vëndare, veră nu fie, să împlinēscă acești bani ce scriu și mai sus talere 100, și acești bani se vor prinde în sēma zeciueli d-sale și să-i dea toți de plin în mâna ispravnicului, care va veni de la Monăstire în toți anii la vreme de vărșnicie, ca să cumpere cele ce scriu mai sus să fie pentru hrana tutulor călugărașilor, așis-derea poruncesc domnia și vouē care veți fi cămărași la aceste ocne la Slănic, voi încă în vreme ce veți vedea acest chrisov al domniei-mele, fără de nici o îndoială îndată să căutați când a fi la vremea ce scrie mai sus, să aveți adarea suma acesta de bani, în mâna ispravnicului pe care'l va trimite Egumenul și cu călugări de la această sf. monăstire talere 100, ca să cum-

pere călugări bucate cele ce le-ar trebui pentru hrana lor, precum s'au dis pe nume mai sus; Și iar să fie sf. Monăstiri Sinaia milă de la domnia mea, vama de la târgu Urlați, ce este de se face tîmna pe vremea culesului viilor la valea Negovanilor pe moșia sf. Monastiri, care milă le-au fost dată și orânduită de reposatu Constantin Vodă Brâncoveanu ca să facă 4 târguri tîmna în 4 săptămâni, în săptămînă o zi adică Marțea, și vama ce se va aduna la aceste 4 târguri să o ia părinții călugări, ce se vor afla locuitorii la această sf. Monastire Sinaia și așa au fost urmat până la mîrtea rîposatului Constantin Vodă Brâncoveanu, tot pe acea orînduială și toc-melă ce au fost, iar după ce s'au pus rîposatul Ștefan Vodă Domn, fostul'au supărat Mihai Cantacuzino biv vel spătar unchiul d-sale ca să facă târg peste tot anul și Ștefan Vodă, necunoscînd stricăciunea și lipsa târgului Ploești și Tîrgșor, au fost dat ca să se facă târgul peste tot anul în toate Marțile și așa au rîmas și au umblat până la mîrtea lui Ștefan Vodă, iar după ce a venit Nicolae Vodă domn, au fost mers Egumenul de la Tîrgșor de au dat jalba, cum că de cînd se face târgul Urlați peste tot anul s'au pustiit acele târguri Ploești și Tîrgșorul, decî domnia sa Nicolae Vodă, așa au fost socotit, dimpreună cu toți cinstiții boiari ai divanului cum n'au fost bine Ștefan Vodă, de au dat ca să se facă târgul peste tot anul și acele târguri vechi să se pustiască, ci iar așa să rîmîe cum au fost rînduite de rîposatu Constantin Vodă, să se facă numai într'un an 4 târguri în 4 săptămîni, în săptămînă o zi de târg să fie cum s'a zis mai sus, luînd și hrisovul lui Ștefan Vodă, cel dedese la această sf. Monastire Sinaia din divan, din'aintea tutulor cinstițiilor boiari ai divanului și l'au dat în mîna egumenului de la Tîrgșor și să rîmînă să se facă iar 4 târguri într'un an; Decî și acum iar scormonindu-se pricini pentru acel târg Urlați, domnia mea iar așa am hotărât și am dat ca să se facă numai 4 târguri într'un an, precum au fost dat și aședat de rîposatul Constantin Vodă și pe cum au așezat și Nicolae Vodă; Intărind domnia mea așezămîntul acesta și cu acest cinstit hrisov al domniei mele la sf. monastire Sinaia, ca să fie nemișcat

și nestrămutat în veci; așisderea și în urma domniei-năstre pe care domnul D-deu va alege a fi domu și biruitor acestei țări Românești, au din feciori sau din nēmu nostru, au dintr'alte semințe streine, încă'l poftim și-l rugăm ca să aibe a cinsti și a înoi și a întări acēstă milă, pe tocmēla și așezēmēntul ce scrie mai sus, ca și d. Duneđeu ce este întru troiță slăvit să'l cinstescă, să'l păzescă și să'l miluiască întru domnia lui cu bună pace și cu îndelungată viață, ca și ale domniei lui milă și drese în urmă după mutare și după petrecanie, încă să fie cinstite și în sēmă ținute și în cela vēc ce va să fie la repaosu veșnic sufletul lui să fie și întărim hrisovu acesta cu tot statul cinstiților și credincioșilor boiari cei mari ai divanului domniei mele Pan Iordache Crețulescu velichi vornic, I. Pan Manolachi Lambrino velichi logofăt, I. Pan C-tin Dudescu velichi spătar, I. Pan Grigote velichi vistiar, I. Pan Barbu Merișescu velichi crucer, I. Pan Manolachi velichi postelnic, I. Pan Constantin Năsturel vel paharnic, I. Pan Matei Fărcașanu vel stolnic, I. Pan Constantin Brâncoveanu velichi comis. I. Pan Mihai Bărbătescu velichi sârdar, I. Pan Iordache velichi sluger, I. Pan Grigore Filipescu velichi pitar și ispravnic Constantin Crețulescu ftori logofăt; și s'au scris chrisovul acesta în anul I al domniei mele aici în orașul scaunului domniei mele în București, de Anghelache Logofețelul ot Târgoviște la anul de la zidirea lumei 7239, iar de la nașterea domnului și mântuitorului nostru Isus Christos 1731 luna Mai 30 zile.

(ss). *Io Mihai Racoviță Voievod.*

Io Mihai Racoviță Voievod (semnătura olografă).

Manolache Lambrino.

Vel logofăt prociť.

Constantin Crețulescu.

Vel logotot prociť.

Cartea lui Grigore Ghica Voevod din anul 7241 (1733)

Sfintei și Dumnezezeștei Monastiri Sinai, după apa Prahovei de sub muntele Bucegiului, unde se cinstește și se prăznuiește hramul Adormirei prea sfintei năcătore de D-Țeu și pururea feciōră Mariei, care monăstire este zidită și înălțată din temelia ei de Mihai Cantacuzino vel spētar și părintelui Nicodim, Egumenul de la acētă sfântă Monăstire și tutulor călugărașilor, ce se află locuitori la acētă sfântă Monăstire, ca să fie volnică cu acētă carte a domniei mele de să aibe a ține și a stăpâni 3 fântâni de păcură isvorētore și grōpă de pământ, ce se lucrēză păcură întrēnsa, care fântâni și grōpă sunt pe moșia sfintei Monastiri ce se numește Pelină, Hizești și Matița ot sud saac, dată și închinată la sfânta Monastire de pomenitul, mai sus numit Mihai Spătarul, titorul acestei Sf. Monastiri, ca să le aibă tot-d'a-una nestrămutat numai la aceste 3 fântâni și grōpă să pue ōmeni de ai monăstirei să lucreze și câtă păcură, va eși să o vēndă unde le ar fi voia și cu cine s'ar putea tocni să le ia, iar de către vāmași de la Cāmpina și de la Vāleni și de către alți ōmeni împrejureni sau măcar de cei ce șed pe moșia sfintei Monastiri să n'aibe nici o oprēlă de nimeni, numai Monăstirea când s'ar strica vre-o fântână dintr'acestea și s'ar d'a păcură să fie volnică sf. monăstire, să destupe altă fântână, ca să aibe tot-d'auna 3 fântâni și o grōpă iar mai multe fântâni de cât 3 să nu facă, pentru ca să nu vie pagubă vāmei și cămări domnești și numai aceste 3 fântâni învechindu-se și stricându-se să le fac în loc altele noui, și cele vechi să le astupe și tot-d'auna să le aibe a le lucra sfânta Monăstire, pentru ca să ție de chiverniseală sf. Monastiri și a călugărilor de acolo; Drept acea poruncesc Domnia mea și vouē vāmașilor de la Cāmpina, I de la Vāleni și vouē altor ōmeni împrejură-mi și celor ce șed pe moșia sfintei Monastiri, vēdēnd cartea Domniei mele, iar voi toți să aveți a vē feri de aceste fântâni de păcură și de grōpă de pământ, ce arată mai sus, nimeni să nu se tinză a face nici un fel de supērare, că cine ar face vre-o supērare unii ca aceea să știe că rea scārbă

și mare certare vor petrece de către domnia mea, într'alt chip nu va fi că așa este porunca domniei mele.

August 4 leat 7241—1733.

(ss). *Io Grigore Ghica Voevod.*

Io Grigore Ghica Voevod. (semnătura olografă).

Locul
Sigiliului

Constantin Cretulescu.

Vel logofăt prociit.

Cartea lui Grigore Ghica Voevod din anul 7243 Iulie 20.

Sfinței și Dumnezești Monăstiri ce se chiamă Sinaia, care este sub pôlele muntelui Bucegelui pe apa Prahovei, unde se cinstește și să prăznuește sf. hram Adormirea prea sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu născătore și pururea feciôră Maria, care Monăstire zidită este din temelia ei cu cheltuiala Dumnealui reposatul Mihai Cantacuzino biv vel spătar, în zilele Domniei sale reposatului Io Constantin Brâncoveanu Voevod și părintelui Nicodim egumenul și tutulor părinților călugări, câți se vor afla locuitori la această sfântă Monăstire, ca să fie întâi sf. Monăstire în pace și ertată de toate dăjdile și orânduiele câte vor eși peste an, de la Visteria domniei mele în țară și pre la alte sfinte Monăstiri, însă de haraciū, de lipsa haraciului, și de adaosu haraciului, de vel seamă de seama a doa și a treia, de cheltuiala visteriei și a Jigniței, de împumutări, și calul domnesc, ce este la alte sf. Monăstiri, de birul oștii și al lefilor, de untu domnesc și împărătesc, de rânduiala vacilor și a oilor, de ploconul bairamului și de ploconul Hanului și al Sultanului, de zaherala, de cară de ôste, de podvoadă, de mertice, de conace, de caii de olac, de dijmărit, de stupii, rămători, și de vinărici cât vin va face de prin viile sf. Monăstiri și de oerit, 400, patru sute; Așisderea să aibă a scuti sf. Monăstire și de pogonărit pogone trei-deci, la vremea pogonăritului nici o su-

părare sf. Monăstire și bucatele sf. Monăstiri de către nimeni să nu aibă ; Pentru acesta sf. Monăstire fiind la loc de munte cu nevoi de hrană și fără de nici un venit despre nici o parte; Si fiind ertată și de alți reposit și trecuți Domni cu hrisove și întărite cu cărți Patriercești, scriind cu mare legături de blestem, ca să nu fie sf. Monăstire de nici un fel de dăjdi supărată, măcar și când ar da alte sfinte Monăstiri cu cărți iscălite și hrisove domnești, iar acesta sfântă Monăstire tot să nu dea; Iar să fie sfintei Monăstire Sinaia milă de la Domnia mea, ca să fie lude 30 oameni streini, fără de bir și fără de gâlceava, iar de către domnia mea încă să fie și oameni aceștia în pace și ertați de toate dăjdiile și orânduile câte vor eși peste an de la Visteria domniei mele, pe țară și pe siliști, de nici unele nici odinioră nimic val sau băntuială să naibă, fără numai să aibă a dare însă la vremea haraciului într'un an odată de nume Po-unghi 2, au cu peceți au fără peceți, iar afară de ruptorea lor să nu fie supărați.

Așisderea și bucatele acestor oameni, să fie ertate de dijmărit stupii, i rămătorii, iar pentru ori ce vor avea să aibă a plăti o eritu la cămara domnească de oie pe bani 6 și la Monăstire dupe cum se vor putea învoi cu egumenul ; Iar venitul acestor slujbe de la bucatele acestor oameni ce mai sus sunt ziși, să aibă a și-l da la sfânta Monăstire, dupe cum se vor putea învoi cu egumenul ce este și care dupe vremi ar fi ; iar dijmări domnești să nu aibă treabă cu dânșii, fără numai sfânta Monăstire ca să pōtă fi numai de ajutorul și poslușania sfintei Monăstiri și de chverniseala părinților călugări, câți vor fi în-lăuntru și pe afară sihaștri locuitori la această sfântă Monăstire ce este mai sus zisă ; și iar să fie milă de la domnia mea sf. Monăstiri, să fie o băcanie cu băcanu ei, au aici în orașul domniei mele în București, au ori unde s'ar așeza și băcania ertată de toate cheltuelile ce au prāvăliile, de răji, de podvadă, de schimbul banilor și băcanul om strein fără de bir fără gâlceavă, iar de către domnia mea să fie în pace și ertat dăjdile ori câte ar eși de la visteria domniei mele peste an în țară, i pe târg nimic val sau băntuială să naibă, ci venitul de la această băcanie și de la

băcan, dupe cum se va învoi cu egumunul, să aibă a da la sf. Monăstire, iar de alt de către nimeni nici un val și nici o su-părare să nu aibă ; Si iar sa fie milă de la domnia mea sfintei Monăstiri doi măjari care se hrăresc cu pește sărat și prospăt în țara domniei mele prin târguri și prin orașe și aceștia încă să fie iertați și în pace de toate dăjdiile visteriei și să aibă pace de fumărit și de măjărit, de vamă pre unde ar merge la ori ce vad să sară pește și să cumpere și prospăt să vânză ori la ce târg, tot să fie în pace ei cu carele lor, de către toți mă-gari și de către fumari și vameși, de către nimeni nici o băn-tuială să naibă, că iam ertat domnia mea de toate dăjdiile, nu-mai să aibă a da sf. Monăstire pre an pește sărat, dupe cum se va așeza cu egumenul, ca să fie pentru hrana părinților ce vor fi locuitori la această sf. Monăstire, pentru că această sfântă Monăstire Sinaia, având hrisove pre aceste mili și de la alți răposați și trecuți domni ce au fost mai din nainte vreme, pre care le-am văzut domnia mea, întărit unul pre altul, dupe a-cesste mili ce scrim mai sus ;

Domnia mea încă m'am milostivit de am înoit și întărit a-cesste mili și cu acest cinstit hrisov al domniei mele pre toc-meala și așezământul ce arăt, ca să fie sfintei Monăstiri de în-tărire și părinților călugărași de hrană și îmbrăcăminte, iar domniei mele și nēmului domniei mele veșnică pomenire.

Drept acea poruncesc domnia mea și D-văstre boeri, care veți fi cislăși și zapcii, ori de ce dăjdi într'acest județ al Pra-hovei și voue tutulor slugilor domnești și boerești ori care cu ce slujbe veți fi într'acea parte de loc și D-văstră boeri, ce vă veți întâmpla a fi cu slujba pogonăritului și a dijmăritului, și a vinăriciului și a oeritului în acea parte de loc, unde s'ar în-tâmpla bucatele sf. Monăstiri și ale omenilor ce scriu mai sus, dacă veți vedea acest hrisov al domniei mele, iar voi toți să aveți a vă feri de omeni sfintei Monăstiri și de băcani și de măjari și de bucatele lor nimeni de nimic să nu'i bântuească, că cine se va ispiti să le facă vre un val peste hrisovul dom-niei mele, măcar veri de ce al lor, au bucatele lor uni, ca acea bine să știe că va petrece scărbă și certare de către domnia

mea, însă poftim și pre frați noștri întru Christos credincioși Domnii, cărora în urma noastră li se va încredința de la Domnul Dumnezeu oblăduirea țării aceștia ca nimeni nici odinioară să nu lipsească și să strice această domnăscă, mila, ce am orându-it la această sfântă Monăstire ce saū ȃis, ci mai vartos să întărească și să o adevereze și cu hrisovul domniilor sale, ca și ale domniilor sale hrisove să fie la semă ținute de Domnii cei de urma lor, ca cele ce să făgăduesc lui D-zeū sunt sfinte și nedeslipite în veci.

Si am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul cinstișilor și credincișilor boeri cei mari ai divanului domniei mele, Pan Iordache Cretzuleseu Velichi Vornic, I. Pan Manolachi Lambrino velichi ban, I. Pan Constandin Dudescu velichi logofăt, I. Pan Constatin velichi spătar, I. Pan Grigore Greceanu, velichi vis-tier, I. Pan . . . . . velichi crucer, I. Pan Gri-gorașcu velichi postelnic, I. Pan Constantin Costin velichi pa-harnic, I. Pan Constantin Cantemir velichi stolnic, I. Pan Con-stantin Cioranu velichi comis, I. Pan velichi slugear, I. Pan Bucu velichi pitar, și Ispravnic Constantin Dudescu velichi lo-gofăt și saū scris hrisovul acesta în al II-a an al domniei mele, aici în orașul scaunului domniei mele în București, de Dră-ghici logofătul Lămotescu în anul de la zidirea lunei 7243-1735 luna Iulie 20.

(ss) *Io. Grigore Ghica voevod*

Io. Grigore Ghica voevod (semnătură olografa).

Cartea lui Mihai Racoviță voevod din anul

¹⁷⁵⁰
1742 *Martie 21*

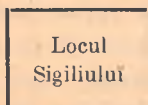
Dat-am Domnia mea această poruncă a domniei mele sfinți și dumnezești Monastiri Sinaei dupe apa Prahovci de sub muntele bucegiului, care Monăstire din temelia ei este ȃidită și înălțată de Dumnealui răposatul Mihai Cantacuzino vel spătar, unde se cinstește și se prăznuește hramul adormirei prea sfintei stăpânei noastre născătoare de D-ȃet. și pururea feciără Maria, și părintelui Egumen Chir Visarion și tutulor părinșilor călugări căți

se află lăcuitori la această sfântă Monastire, ca să aibă volnicie printr'a această carte a domniei mele să deschidă pe moșiile sfinte Monastiri ce se chiamă Pelini, Hizesti și Mactța, ot sud Saac 3 fântâni de păcură și cu grôpa lor într'u care se strânge păcura, care aceste 3 fântâni să fie osăbite de către alte fântâni ce este făcute mai din'aînte vreme, și acum le stăpânesc vameși care țin vama domnescă de la Văleni, și venitul păcurei ce s'ar strânge dela aceste 3 fântâni, să fie pe sēma sfinte monăstiri, ca să l vândă părintele Egumen Chir Visarion și la alți părinți Egu- meni ce vor fi dupe vreme, venitul de păcură ori la cine ar putea găsi cumpărător, ca cu acel venit ce s'ar agonisi, să se ajutorese sfânta Monastire, pentru că avēnd sfânta monastire aceste moșii cu păcură, dată de danie de la reposatul titor Mihai Cantacuzino spătarul, tot le-au fost stăpânit sfânta monăstire cu pace și ș'au fost luând venitul păcurei dupe o- biceiu, iar de la o sēmă de vreme, din ce pricini va fi fost, s'au luat păcurile pe sēma domnescă și s'au dat sub stăpânirea vameșilor și sfânta Monastire au rēmas lipsită de venitul ei. Deci când au fost acum, miluindune Domnul Duumneđeu cu Domnia țării Românești de al doilea rând, și viind părintele Egumen chir Visarion, din preună cu părinții și jăluindu-se la domnia mea, spuind lipsa și neputința Monastiri la ce se află, aducēndu-ne aminte și de acest puțin ajutor ce avea sf. Mo- nastire de la păcură, care acum se află sub stăpânirea vame- șilor, domnia mea i-am orânduit ca să iasă cu vameși înaintea D-lor velișilor boiari și dupe cum vor socoti D-lor cu drep- tate așa să rămăe; Și eșind înaintea D-lor așa au hotărât, de vreme ce acele 3 păcuri sunt vecchi din vremile trecute și s'au luat sub stăpânirea vamei domnesci mai dinainte vreme, să rămăe tot într'u stăpânirea vameșilor domnesci, dar și sf. Mo- năstire iarăși ca să nu fie lipsită de tot venitul ei așa au ho- țărât; să aibă a'și face părintele egumen alte 3 păcuri noi cu grôpa lor, în care se strânge păcura, dupe cum s'au țin mai sus și aceste păcuri să rămăe nestrămutate la Sf. Monas- tire, și ori când s'ar strica aceste 3 fântâni ale Monastiri și nu și-ar da păcura ca mai nainte, să aibă voc egumenul să le

astupe și să facă alte fântâni în locul lor, și păcura ori la cine va găsi cumpărător cu ce preț se vor putea tocmi, să aibă voe părintele Egumenul ca să o vîndă nezătecuit, iar nici monastirea mai mult de cât aceste 3 păcuri să nu aibă volnicie a deschide nici odată. Drept acea poruncim D-nia mea și voue vameșilor de la acéstă vamă. . . . care sunteți acum o-rânduți vameși și care dupe vremi veți fi vedënd cartea domniei mele, iar voi toți să aveți a vè feri de aceste fântâni de păcură și de grôpa de pămînt ce arată mai sus, nimeni să nu se tinză a face nici un fel de supărare că așa este porunca domniei mele. Martie 28 leat 7250—1742.

(ss) *Io Mihai Racovița voevod*

Io Mihai Racovița voevod (semnătura olografa)

Procit vel logofăt

Chrisovu cu leatu $\frac{7260}{1752}$ *Maï 11.*

Io Grigore Ghica Voevod.

De vreme ce sfânta și Dumneđeiasca Monastiöră Sinaia, care este sub muntele Bucegiului ot-sud Prahova, unde se cinstește și se prăsnuește hramul Adormirei Prea sfintei stăpânei nôstre născëtorea de D-đu și pururea feciöră Maria, fiind đidită și înălțată din temelie de reposatul Mihai Cantacuzino. Bivel spătar în loc de munte pustiu și sihastresc, după ce au sèvărșit'o și au înzestrat'o și iau făcut aședămënt prin cartea d-sale, întru care arată cum și în care chip să ție și să păzescă staritul și cu alți părinți ce se vor afla locuitori într'ensa, tocmelele și așezământurile ce sunt, atât spre pază sf. Monastiri cât și spre chivernisela vieței lor arată și acèsta: Cum că fiind starea monastiörei la loc ca acela de neputință, spre a se chivernisi de sineși, fără de alt ajutor a lăsat-o sub epitropia Monastirei Colțea de aici din București, care și acèsta sf. Monas-

tire este ȃidită și înălțată cu tôte împrejmuirile, iarăși de mai sus pomenitul Mihai Spătar și hotăra ca cei ce dupe vremi se vor afla stareți și purtători de grije sfintei măi sus numite Monastioare, la vremea ce va fi de a se arăta la socoteală Monastirei, să aibă a o arăta Epitropul Monastirei Colței, făcând doua Catastișe asemenea unul ca și altul din care unul să fie iscălit de Starișul Monastioarei Sinaia și altul de Epitropul Monastirei Colței, ca cel iscălit de stariș să rămăe la Monastirea Colței, iar cel iscălit de Epitrop să'l ia starișul să'l ducă la Monastirea Sinaia, așisderea și când se va întempla petrecania starișului iarăși din obștea Monastirei să se pue starișul și cu știrea Epitropului de la Monastirea Colțea, iar nu din alți streini și fără știrea Epitropului Monastirei Colțea. Dar după vreme întemplantu-se de au mers la numita Monastioră spre locuință, un Dionisie Ferloghis, Episcopul scaunului, carele silnicește luând și Monastiora asupra lui ca să-o economisescă și fiind om năprasnic și de d-ȃeu ne temător, nu numai că au stricat tôte așezămintele și tocmelele ce făcuse reposatul Mihaiu Spătar ctitorul Monastioarei, ci au și prăpădit tôte ale Monastioarei, ori-ce au avut intru atât cât n'au fost re-mas Monastiora cu nimic.

Ale căruī dar fapte înșelegendu-le d-sa reposatul intru fericire domnitor Nicolae Alexandru Voevod, nici într'un chip n'au putut suferi fapte ca acelea, ci cu mare mēnie l'au lipsit de acolo. Dar până a eși el de acolo, pe lângă altele multe ce făcuse au luat și hrisovele și alte scrisori de ale Monastirei, mai virtos cele ce au fost de așezământul Monastirei și intru atât n'au putut nimenea ști, in foc le-a bēgat sau ce le-a făcut ca nici de cum nu s'au mai putut afla. Dar păriņi călugărași încă până a nu se lipi Episcopul de acolo, cunoscēndu-se faptele în ce fel sunt și spre ce merg și dorind de învățaturile reposatului Mihai Cantacuzino ctitorul, sf monastiri acestei ca să nu se repue și să se *Oiste*, au fost scos isvod neschimbat dupe cartea ce au fost făcută de așezământul sfintei Monastioare, care isvod găsindu-l acum cuviosul Chir Nifon Starișul acestui sfânt locaș și dorind de niște învățături dulci ca acestea

cu bun aşedământ să nu lipsescă de la sf. monastiöră, au venit de ne-au adus la Domnia mea acest isvod, după cartea repositului Mihai Spătar Cantacuzino și cu rugăciune au cerșit ca să întărim și cu cartea Domniei mele, arătând cum că este isvod adevărat, după cartea repositului Mihai Spătar, unde d-nia mea neîncredându-ne desevêrșit numai din spusa starișului cum că este isvod adevărat, am cerut d-nia mea să ne arate și altă dovadă cu care să ne putem încredința.

Deci dar după starea locului, unde este zidită mai sus numita Monastiöră fiind loc sihastresc și pustiu de atunci au socotit repositul Mihai Spătar, ca nu cum-va după vremi din vre-o pricină să i se repue scrisorile și i se va strica pomenirea cea cu bună orânduială sevêrșită, au fost dat și la Monastirea Colței isvod neschimbat, după cartea d-sale ce au făcut de aşedământul Monastirei, mai vartos fiind-că avea și datoria de a face una ca acesta, de vreme ce au lăsat'o sub epitropia și chiverniséla Monastirei Colței, care și până acum se află și se păzește și potrivindu-se isvodului ce ni l'au dat starișul cu isvodul ce s'au aflat la Monastirea Colța, s'au vedut că este isvodul adevărat și la tôte neschimbat, spre acesta dar ne-am încredințat și domnia mea cum-că este isvod adevărat.

Deci cunoscând și domnia mea că tôte câte sunt scrise în isvodul acesta, ce ni l'au adus starișul numitei Monastiore Sinaia, sunt cu bună orânduială și tôte tocmite bine și cu cale ca să nu se strice, nici să se calce din câte sunt hotărâte de titoru, ca să se păzescă și pentru ca să avem și domnia mea pomenire la acest sf. locaș, am întărit și domnia mea mai sus numitul isvod, cu acest cinstit domnesc al nostru chrisov, cu carele am și hotărât ca atât starișul și cu părinți călugări, ce se vor afla dupe vremi locuitori la acest sf. locaș, cum și Epitropul ce se va afla la Monastirea Colța, să păzescă și să urmeze nestrămutat învățatura și hotărârea pomenitului ctitor, care tôte prin numitul isvod le coprinde, întărindu-se și isvodul cu iscăliturile ctitorilor ce sunt din nêmul spătarului Mihai.

Drept aceia și d-nia mea pentru mai bună întemeiare, am

întărit chrisovul acesta cu toți cinstiții și credincioșii boerii di-
vanului Domniei mele.

Pan Barbu Văcărescu, Vel Ban.

Pan Constantin Dudescu, Vel Dvornic.

Pan C-tin Brancoveanu, Vel Logofăt.

Pan Dumitrache Sturđa, Vel Spătar.

Pan Stefan Văcărescu, Vel Vistier.

Pan Dumitrache Racoviță, Vel Clucer.

Pan Alexandru Sușu, Vel Portar.

Pan Nicolae Sușo.

Pan Nicolae Dudescu, Vel Stolnic.

Pan Panaitache Halpliu, Vel Comis.

Pan Iasnacache Ot Sluger.

Pan Grigorașco Razi Vel Pitar și Ispravnicul D-lui Pan C.
Brâncoveanu vel logofăt și s'au scris chrisovul acesta în anul
al cincilea din Domnia a doua a domniei mele, aici în țara
Românescă, de Popa Florea, Dascălul Slovenesc de la școla
Domnăscă Cea slovenăscă la anul de la Zidirea lumii 7260, iar
de la nascerea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus
Christos 1752 în luna lui Maiă 11.

Io Grigore Ghica Voevod.

Cartea lui Nicolae Constantin Caragea voevod

din anul $\frac{7284}{1782}$

Totă sfânta și dumnezeasca scriptură și totă adunarea pro-
rocilor cu cuvinte de laudă, laud și cinstesc mai ales domnul
și mântuitorul nostru Isus Christos în sfânta și dumnezeasca evan-
ghelie orânduște și poruncește cea mai de folos a milostiviri
pentru mântuirea noastră, zicând fericiți sunt cei milostivi că
acea se vor milui, că milostinia mulțimea păcatelor o acopere,
precum sf. scriptură ne învață, și ca un milos de bună mi-
reasmă într'u cele de mai pre sus, de ceruri a lui D-deu jert-
felnic suindu-se, pre dumnezeasca îndurare spre blândețe și spre
a noastră ertăciune o îndemnă și pre cei ce iubesc milostivirea
lăcuiori cerului îi arată, iar cei ce n'au hrana faceri de bine,
se gonesc de partea cămărei bivelui ceresc într'u toate părțile,

care milostenie săvârșindu-se și făcându-se mare putere are și folosire necurmată și nepotrivity, iar mai mult și mai ales milostenia ce se face la sfintele monăstiri și la biserici, într'u care neîncetat D-șeu cu închinăciune se proslăvește și sfinte rugăciuni se săvârșesc într'u mântuirea a tot sufletu pravoslavnice. Drept acea și Domnia mea având de a pururea râvnă către sfintele lăcașuri, socotitam și pentru sfânta și dumnezească monăstire Sinaia, care este sub pôlele muntelui bucegiului, pe apa Prahovei, unde se cinstește și să prăznuiește hramu admirii prea sf. stăpânei noastre de D-șeu născătoare și pururea feciorei Mariei, care este făcută și înălțată din temelie de răposatu Mihai Cantacuzino biv vel spătar, că fiind la loc de munte cu anevoe de hrană și fără de nici un venit, ni se cuvine a avea milă și ajutor, pentru acea dar, printr'acest domnescul nostru hrisov, rânduim ca să aibă a lua de la Ocna Slănicu pe tot anul, câte talere 100, care ocna sunt pe moșia mai sus numitului titor, însă acești bani să'i ea din venitul zeciuiei ce este de dă pentru moșie; și iar să fie sf. Monăstiri milă de la domnia mea, să aibă a lua vama de la târgu urlați, ce se face pe moșia Monăstiri pe vremea culesului viilor la valea Negovanilor de 4 orî în 4 săptămâni, în săptămână o zi adică Marțea; așiderea să aibă a ține și ludă 24, însă nu omeni dupe în satele țarei, ci streini fără de nici o pricină, pentru care aducând aderenți de la ispramnici judeșelor că sunt streini cu adevărat, să li se dea și pecetluitirile D-niei mele, ca să fie în pace și nesupărați de toate dăjdiile și neorânduelile, veri câte ar eși peste an în țară, de nici unele val și băntuală să naibă și iar să fie sf. Monăstiri milă de la domnia mea să ia pe tot anul de la Carvasaraua Gospod 12 oca unt-de-lemn, să fie pentru trebuința Sf. Biserici, precum și bucatele sf. Monăstiri să fie scutite și apărate, stupi i rămători de dijmărit, și vinul de vinărici, și oile ce va avea de oerit, însă drepte bucate ce va avea, pentru că aceste mili le-a avut sf. Monăstire, atât de la alți mai din'ainte frați domni, cât și de la Domnia sa fratele nostru domnul Alex. Ipsilant voevod, precum ne-am adevărit din cartea d-sale ot leat 1775 Iulie 10 și am

vêzut'o; Decî și noi dupe ce D-l D-deu ne-aû învrendnicit stăpânirea acestei pravoslavnice și de D-deu păzită țară, nu am putut trece cu vederea dumnezeștile locașuri, care sunt în politia și țara acêsta, mai vârtos acêstă zisă Monăstire, care este la un loc ca acela de munte strâmtoros și cu anvoe fôrte de orî-ce hrană și bine voind cu curat cuget și cu blândețe, din inimă, ca să ne rămâe și numele nostru în veci pomenit, la acest sfânt lăcaș și ca să nu fie părinți călugări ce lăcuesc acolo, lipsiți de milele acestea ce scriu mai sus, care la toți frați domni le-aû avut, 'i-am dat acest cinstit și bine închipuit domnescul nostru hrisov într'u buna întărire și nestrămutare, ca și de acum nainte să i se ție și să i se păzêscă pe tot anul nestrămutat și neclintit, adevêrîndul cu însuși iscalitura și pecetea domniei mele Io Nicolae C-tin Caragea voevod și cu credința prea iubiților domniei mele fii Gheorghe voevod, Ion voevod, C-tin voevod, martori puind și pe toți cinstiți și credincioși boiari cei mari ai domniei mele: Pan Pană Filipescu vel Ban, Pan Dumitrașcu Racoviță, vel vornic de țara de sus, Pan Eanche Moruz, vel vornic de țara de jos, Pan Manolache Brâncoveanu vel logofăt, Pan Grigore Băleanu vel logofet, Pan Eanache Văcărescu vel spătar, Pan Scarlat Greceanu vel vistier, Pan Nicolae Mavrocordat vel postelnic, Pan Costache Ghica vel crucer, Pan Zamfirache vel paharnic, Pan C-tin Comănenu vel stolnic, Pan Matei Roset vel comis, Pan Drăghicenu Greceanu vel sluger, Pan Grigore Alexeanu vel pitar și Ispravnic Pan . . . . . vel logofăt și s'aû scris hrisovul acesta în anul I al 1-iu domnii a domniei mele, aici în cinstit orașul Bucuresci la anii de la zidirii lumei leat 7284, iar de la nascerea d-lui D-zeu și mântuitorului nostru Isus Christos 1782 luna Septembrie, dându-se de la logofeția divanului domniei mele.

sem) Io. Nicolae C-tin Caragea Voevod
Io. Nicolae Caragea Voevod (semnat-olografă).

Locul Sigiliului

Ianache Văcărescu, vel logofăt procit. •

Cartea lui Mihail Constantin Șuțu Voevod din

anul $\frac{7291}{1783}$

Totă sfânta și Dumnezeiasca scriptură și totă adunarea pro-
rocilor cu cuvinte de laudă, laud și cinstesc mai ales domnu-
lui și mântuitorul nostru Isus christos în sfânta și dumneze-
iasca Evanghelie orânduște și poruncește cea mai de folos a
milostivirei pentru mântuirea noastră, zicând: Fericiți sunt cei
milostivi, că acei se vor milui cu milostenia, mulțimea păcate-
lor o acopere, precum sfânta scriptură ne învață și ca un mi-
los de bună mireasmă întru cele mai pedesus ceruri a lui Dum-
nețeu jertfeltnic, sunt duse pe dumnezeiasca îndurare spre blân-
dețe și spre a noastră ertăciune o îndemneză și pe cei ce iubesc
milostivirea locuitorii cerului 'i arată, dar cei ce n'au hrana,
facerei de bine să gonesc de partea cămărei binelui ceresc
întru toate părțile, care milostenie sevărsindu-se și făcându-se mare
putere are și folosire necurmată și nepotrivită, iar mai mult și mai
ales milostenia ce se face la sfintele monastiri și biserici, întru
care neîncetat dumnezeu cu închinăciuni se proslavește și sfinte
rugăciuni se săvârșesc, întru mântuirea a tot sufletu pravos-
lavnic; Drept acea și Domnia mea având de apururea răvnă,
cătrec sfintele lăcașe, socotitam și pentru sfânta și dumnezeasca
monastire Sinaia, care este sub pôlele muntelui Buceagiu pe
apa Prahovei, unde se cinstește și să prăznuește hramul ador-
mirei prea sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu născătoare și
purutea feciôră Mariei, care este făcută și înălțată din temelie
de reposatul Mihai Cantacuzino biv vel spătar, că fiind la loc
de munte, cu anevoie de hramă și fără de nici un venit, i se
cuvine a avea milă și ajutor, pentru acea dar, printr'acest
domnesc al nostru hrisov, rânduim ca să aibe a lua de la
Ocna Slănicu câte talere 100, care ocna sunt pe moșia mai
sus numitului titor, însă acești bani să'i ea din venitul zeci-
uieli ce este de drept pentru moșie; și iar să fie sfintei mo-
nastiri milă de la domnia mea să aibe a lua vamă de la tērgu
Urlați, ce se face pe moșia monăstiri, pe vremea culesului vii-
lor la valea Negovanilor de 4 ori în 4 săptămâni, în săptămână

o ziă adică Marțea; Așisderea să aibă a ținea și lude 24, însă nu ômeni dupe în satele țarei, ci streini fără de nici o pricină, pentru care aducând adeverință de la Isprăvnici Judeșului că sunt streini cu adeverat, să li se dea și pecetluiturile domniei mele, ca să fie în pace și nesupărați de tôte dăjdiile și neornduelile veri câte ar eși peste an în țară de nici unele val și băntuială să naibă; și iar să fie sf. Monăstire milă de la domnia mea, să ia pe tot anu de la Corvasaraua Gospod 12 oca de undelemn, să fie pentru trebuința sf. biserici, precum și bucatele sf. Monăstiri să fie scutite și apărate, stupi și rămători de dijmărit, și vinul de vinărici și oile ce va avea de oerit, însă drept bucate ce va avea pentru ca acese mili le au avut sf. Monăstire, atât de la alți mai din nainte frați domni, cât și de la domnia sa fratele nostru domn Alexandru Ipsilant voevod și de la domnia sa fratele nostru domn Nicolae Caragea Vodă, precum ne am adevărit din Cartea și din hrisovul domniilor sale, una cu leat 1775 Iulie 10 și alta cu leat 1782 Septembrie ce am vėzut. Deci și noi dupe ce Domnul D-zeu, ne aū învrednicit stăpăniri acesti pravoslavnice și de D-zeu păzite țară, nu am putut trece cu vederea dumnezeesh-tilor locașuri, care sunt în politia și țara acēstă, mai vartos acēstă zisă Monăstire, care este la un loc ca acela de munte strimtuos și cu anevoe fôrte de ori-ce hrană, și bine voind cu curat cuget și cu blândete din inimă, ca să ne rămăe și numele nostru în veci pomenit la acest sfânt locaș, și ca să nu fie părinți călugări ce locuesc acolo, lipsiți de milele aceștea ce scriu mai sus, care la toți frați domni le aū avut, iam dat acest cinstit și bine închipuit domnescul nostru hrisov într-ună bună întărire și nestrămutare, ca și de acum nainte să i se ție și să i se păzescă pe tot anul nestrămutat și neclintit, adevărindu-l cu însuși iscălitura și pecetea d-niei mele Io Mihai Constantin Șuțu voevod și cu credința prea iubișilor domniei mele fiu Ion Voevod, Grigore Voevod, Alexandru Voevod; Martori puind și pe toți cinstișii și credincioșii boeri cei mari ai divanului domniei mele. Pan Dimitrache Ghica vel ban, Pan Nicolae Brâncoveanu vel vistier, Pan Ștefan Priscoveanu vel vornic de

țara de sus, Pan Enache Moruz vel vornic de țara de jos, Pan Manolache Brâncoveanu vel logofăt de țara de sus, Pan Grigore Băleanu, vel logofăt de țara de jos, Pan Grigorașcu Balasache vel spătâr, Pan Alexandru vel postelnic, Pan C-tin Filipescu vel crucer, Pan Dumitrașcu Racoviță vel paharnic, Pan Scarlat Drugănescu vel stolnic, Pan Șuțu vel comis, Pan . . . . . vel sluger, Pan Panaiot vel pitar și Ispravnic Pan Grigore Băleanu vel logofăt de țara de jos. Și s'aũ scris hrisovul acesta în anul I al I-ii domnii mele, aici în orașul scaunul domniei mele București, la anii de la zidirea lumii 7291. iar de la sfârșenia ei 1783 Noembre de Ianache Logofătu Zataine.

(ss). *Io Mihai C-tin Șuțu Voevod.*

Io Mihai C-tin Șuțu Voevod. (semnătura olografă).

Locul Sigiliului

Grigore Băleanu.

Vel logofăt procit.

Campania din anul 1788, sub Domnitorul Nicolae Mavrogeni, contra Austriacilor, în împrejurimile Sinai.

Iată ce găsim în Dionisse Fotino:

«Mavrogheni cu oștile ce avea, avu norocul a repurta câte-va «învingeri, asupra austriacilor, atât *la Monăstirea Sinai* cât și «la Cozia de peste Olt și în alte locuri. Aceste loviri, de și nu «fusese de cât nisce mici harțe, tot, și Mavrogeni, către Turci, le «represintă ca bătălii mari, și monăstirile le numește cetăți întărite, «intitulându-le *Sinai-Kalezi*, *Kozia-Kalezi* și altele. Pentru ase-«menea succese, Sultanul i-a trimis Kilit-Kaftan, adică sabie «împărătescă și haina, cu felurite laude și bine-cuvântări.

Istoricul Urechia ne vorbește chiar că în Iulie, oștea lui N. Mavrogeni a căutat să străbată la Brașov. Cetele de oștire, care avea apărarea Valei Prahova, având tabăra la Câmpina, ple-

cară spre Predeal și străbătură la Timișu în Ardeal, unde întâmpinând oște austriacă s'au bătut cu aceia și-au dobândit victoria, dupe care au mers tot înainte.

Apoi adaogă același chronicar, că dacă oștea lui N. Mavrogeni, n'ar fi isbutit de cât atâta, de a împedica descinderea oștilor austriace să intre în țară, încă laude se cuvine bravului domnitor.

*Cartea lui Ion Gheorghe Caragea Voevod din
anul 1813 Martie 31*

Fiind că sfânta și dumnezeesca Monăstire Sinaia, din sud Prahova, aflându-se la munte și loc strămtorat, unde nu pôte ca să agoniscesca, atât cuviosul Egumen cât și părinți călugărași, ce sunt cu locuința acolo, cele trebuinciose ale hranei și îmbrăcămitei lor, mai vârtos fiind în povărată și de multe havelavele aflându-se în drum, au avut milă prin cartea Domniei sale Constantin Vodă Ipsilant, ce sa vèzut și de Domnia mea, ca să ție lude douè zeci, cu scăzământ de lude din dajnici vistieriei, scutiți și apărați cu peceți gospod, pentru ajutorul și poslușania sf. Monăstiri și a părinților călugărași. Drept aceea milostivindu-ne și domnia mea, le am înoit și întărit mila acêsta, ce se coprinde mai sus, printre acêstă carte a domniei mele, ca să se păzescă și de acum înainte cu nestrămutare, și poruncim întocmai să se urmeze că așa este porunca domniei mele.

1813 Martie 31.

sem) Io. Ioan Gheorghe Caragia Voevod.

Locul
Sigiliului

Procit vel vistier.

Trecut in condica vistieriei.

*Cartea lui Alecsandru Nicolae Șușu Voevod
din anul 1819.*

Fiind-că sfânta și Dumnezeiasca Monăstire Sinaia din sud Prahova, atât prin alte cărți ale fraților Domni de mai nainte, cât și prin cărțile Domniei sale Ioan Voevod Caragea, au avut milele de mai jos arătate, însă lude 20 cu scăzemnt de lude și dajnicii vistierii scutiți și apărați pentru ajutorul Monăstirii și a părinților Călugărași, ca să aibă voe și slobozenie a deschide pe moșia Monăstirii ce se numește Sinaia, două puțuri de păcură cu cheltueala Monăstirii, al cărora venit să'l ia Monastirea, nefiind intrate în vîndarea celor-l-alte puțuri de mai nainte, precum și vama din patru joi dela zborul ce se făcea la vremea culesului de vii, în valea Nigovanilor pe moșia Monăstirii, fără de a se amesteca vameși într'u nimic, care zbor fiind-că de la o vreme încóce s'au mutat de se face mai jos adică la Urlați vinerea în toți anii, au avut Egumenul Monastirii prigonire cu vameși Urlaților, nevrînd a lăsa să și ia vama de la acest zbor, cu pricinuire căci s'au mutat facerea zborului din Nigovanii la Urlați, la care aceste neavînd cuvânt vameși că de și s'au mutat zborul dintr'un loc întralt, fiind însă că Monăstirea n'au avut har de la Domn, locul unde se făcea zborul, ci vama hărăzite de la acel sbor; De aceia și s'au hotărât de către arătați Domni, ca Monăstirea după privelegiurile, ce are pentru acest har al vami zborului, să și ia vama din patru Vineri ale zborului ot Urlați, tòmna pe vremea culesului de vii, fără de a se amesteca vameși de acolo într'ui nimic, după cum chiar din sineturile domnești ce le vedurăm domnia mea nepriloforisim; Drept acea învrednicindu-ne domnul D-deu și pre noi, cu a 3-a domniă a acestei pravoslavnice țări, nu numai le înoim și le întărim milele de mai sus arătate pe deplin, ci după arătarea ce ne au făcut prin a-natora D-lui vel logofăt de țara de jos, că acestă Monăstire se află la munte și loc strimtorat cu părinți locuitori întrânsa, unde

nu pot cu înlesnire ași agonisi cele trebuincioase ale hranei și au fost dupe vremi și este tot-d'a-una supărată de mosafirii trecători, spre ajutoru părinților de acolo și ca să fie și nouă veșnică pomenire hărăzim și domnia mea aceste mili de mai jos arătate, însă să se scutască vinăriciu, dijmăritu și oeritu pe drepte bucate ale Monăstirii, cum și cinci-decî bolovanî sare de la Ocna Slănic, să ia pe tot anul de la leat 1820 înainte, precum și voe cu slobozenie de la anul încolo a mai deschide Monăstirea, încă alte 2 puțuri de păcură, pe moșia sa ce se numește Sinaia, cu asemenea rânduială ce s'a deschis și pe celelalte 2 din mai dinainte, ale cărora venit să 'l ia tot numita Monăstire, nefind intrate nici acestea în vîndarea puțurilor celor vîndute, și ca să fie milele numitei Monăstiri, atât cele mai dinainte cât și cele hărăzite de Domnia mea statornice și de întărire, iar domniei mele și reposatilor domniei mele veșnică pomenire; am dat Sf. Monăstiri acest hrisov al domniei mele, adeverindu-le cu însă-și credință Domniî mele Io Alexandru Nicolae Suțu W. I cu credința prea iubijilor Domniei mele fi Nicolae voevod, Gheorghe voevod Ion voevod, Scarlat voevod, D-trie voevod, Gligore voevod; martori fiind și D-lor cinstiți și credincioși boeri veliți ai divanului domniei mele: Pan Constantin Crepulescu vel Ban, Pan Barbu Văcărescu vel vistier, Pan Istrate Crepulescu vel vornic de țara de sus, Pan Mihalache Manu vel vornic de țara de jos, Pan Gheorghe Filipescu vel logofăt de țara de sus, Pan C-tin Filipescu vel vornic, Pan Grigore Ralea vel vornic, Pan G-ge Golescu vel vornic al ostirilor, Pan C-tin Golescu vel logofăt de țara de jos, Pan Nicolae Slugeralu vel Portar, Pan Dumitrache Chrisoscoleu vel logofăt de obiceiuri, Pan Gheorghe Vlasuț vel spătar, Pan Manolache Băleanu vel vornic al poliției, Pan Alexandru Hariton vel căminar, Pan Alexandru Vesila vel stolnic și Ispramnic Pan C-tin Golescu vel logofăt de țara de jos: Și s'aŭ scris hrisovul acesta la anul I într'u al III-a domnie a domniei mele, aici în orașul scaunului domniei mele București, la anul de la

nașcerăa domnului D-deu și mântuitorului nostru Isus Christos
1819 Noembre 20, de Nicolae logofat de divan.

(ss) *Alexandru Nicolae Șuțu voevod*
Alexandru Nicolae Șuțu voevod (sem. olografă).

Locul
Sigiliului

Constantin Golesecu
vel logofăt procit

*Cartea lui Grigorie Dimitrie Ghica voevod din
anul 1825 Octombre 13.*

Fiind-că sf. și dumnezésca Monăstire, ce se numește Sinaia din sud Prahova, atât prin alte chrisoave și cărțile fraților domni de mai nainte, cât și prin chrisovul răposatului domn, Alexandru Vodă Șuțu, au avut milele de mai jos arătate, însă ludă 15 oameni cu scământ de lude din dajnici visteriei, scutiți și apărați pentru ajutorul Monăstirii și al părinților călugărași; osebit să aibă voe și slobozenie a deschide pe moșia Monăstirii, ce se numește Sinaia 4 puțuri de păcură cu cheltuiala Monăstirii, al cărora venit să'l ia Monăstirea, nefiind intrată în vîndarea celor-l-alte puțuri de mai nainte, precum și vama dinpreună, cu prosticurile ce s'au hărăzit de către domnia mea, încă din anii trecuți din 4 joi de la sborul ce se face, la vremea culesului de vii în valea Negovanilor pe moșia Monăstirii, fără de a se amesteca vameși într'u nimic, care sbor fiind-că de la o vreme încóce s'au mutat de se face mai jos adică la Urlați vinerea în totii anii, au avut Egumenul Monăstirea prigonire cu vameși urlaților, nevrând ai lăsa să ia vama de la acest sbor, cu pricinuire căci s'au mutat facerea sborului din Negovanii la Urlați, la care acesta neavînd cuvînt vameși, că de și s'au mutat sborul dintr'un loc întraltul, fiind însă că Monăstirea n'au avut har de la Domn, locul unde se făcea sborul și vama hărăzită de la acel sbor; de acea și s'au hotărât de către frați domni de mai 'nainte că Monăstirea dupe

privelegiurile ce are pentru acest har al vămi sborului, să'și ea vama din 4 vineri al sborului ot urlați, tōmna pe vremea culesului de vii, fără de a se amesteca vameși de acolo într'u nimic; și fiind-că cinstitul și credincios boerul domniei mele dumnealui biv vel crucer Nicolae Trăsnea, episcopul Spitalului Colțea, unde este metoh această Monăstire, prin jalbă către domnia mea au făcut arătare, că vameși județului cu pricinuire că Monăstirea are privilegiu să ia vama cu prosticiurile de la acest sbor în 4 vineri, să întindea une-orî și supăra carele cu marfă, ce venea la acel sbor de joi, cerând a se da porunca domniei mele către vameși a nu mai face supărare, am orânduit domnia mea această jalbă în cercetarea D-lui vel logofăt de țara de jos, și prin anaforeaua ce 'mî-au făcut D-lui de la 29 ale trecutului Septembrie, găsește cuviinciosă cererea numitului episcop, cu cuvânt că acele care nu vin pentru ziua joi, ci pentru ziua târgului, a căria vamă este a Monăstirii; de aceea poruncim ca de acum 'nainte, să nu mai îndrăznescă vameși județului a face cătuși de puțină supărare, cu cererea de vamă carelor cu marfă, ce vor veni de joi pentru ziua târgului la acest sbor; așisderea să scutescă vinăriciu, dijmeritu și oeritu drepte bucatele Monăstirii; precum și 50 bolovanî sare să ia pe tot anul de la Ocna Slanicu, pentru că aceste mili le-au avut sf. Monăstire de la alți frați domni de mai 'nainte, precum din sineturile domnești ce-am vedut domnia mea mi-am pliroforisit, fiind-că această Monăstire se află la loc înstrâmtorat de munte cu părinți călugărași lăcuitoari întrânsa, unde nu pot cu înlesnire a'și agonisi cele trebuincioase ale hranei și au fost dupe vremi și este tot-d'a-una supărată de mosafiri trecători. Drept acea învremicindu-ne domnul D-șeu și pre noi cu domnia a acesteia, pravoslavnice țării, am bine-voit și printr'acest domnesc al nostru hrisov ce dăm, înoim și întărim aceste mili de mai sus arătate, ca să fie sf. mănăstiri pe deplin spre ajutorul părinților călugărași de acolo și ca să fie și domniei mele și răposaiilor domniei mele veșnică pomenire; și am întărit hrisovul acesta cu însuși domnescă noastră iscălitură și pecete, i cu credința prea iubiților domniei mele fi Con-

stantin Voevod, Scarlat Voevod, Gligore Voevod, Panaitache Voevod, Dimitrie Voevod, martori fiind și D-lor cinstiții și credincioși boeri veliți ai divanului domniei mele: Pan luminatul Beizadea Grigore Ghica epistatul postelniciei cei mari, Pan C-tin Bălăcenu vel ban, Pan Mihalache Ghica vel vistier, Pan Theodorache Văcărescu vel vornic de țara de jos, Pan Iordache Golescu vel vornic al 3-a, Pan Dimitrie Bibescu vel vornic 4-a, Pan Mihalache Racovița vel logofăt de țara de sus, Pan C-tin Câmpineanu vel spătar, Pan Nestor vel logofăt de țara de jos, Pan Mihalache Cornescu vel logofăt al streinilor pricinii, Pan C-tin Rasti biv vel logofăt de obiceiuri epistatul comisiei, Pan Pană Costescu vel logofăt de obiceiuri, Pau Mihai Filipescu vel hatman, Pan Alecu Crețulescu vel logofăt de poliție, Pan Filip Lenș vel agă și Ispramnic Pan Nestor vel logofăt de țara de jos. Și saū scris hrisovul acesta, întru al 4-a an dintru întâia domnie a domniei mele, aici în orașul scaunului domniei mele Bucuresci, la anii de la zidirea lunei 7334, iar de la nascerea domnului D-zeu și mântuitorului nostru Isus Christos 1825 Octombre 13, de Dimitrie logofătul de divan.

(ss) Io Grigore D-trie Ghica Voevod.

Io Grigore Ghica Voevod (semnătura logofăt)

Prociit Nestor vel Logofăt.

Copierea acestor documente se datorază Octogenarului Nicolae Bălțeanu, fost slujbaș, la Inalta Curte.

INTEMEIEREA SCHITISORULUI SINAIA

1695—1843

După ce am pus față în față tradițiunea, cu actele și documentele ce posedăm și care au ajuns până la noi, fie că Spătarul Mihaï Cantacuzin, a promis ridicarea unei Monăstiri de pusnici în munți României, drept făgăduință după scăparea din surghiun, fie că din admirațiunea sa pentru locașurile ce a văzut în călătoria pe la stântul mormânt, și mai ales a Mănăstirei Sinaia; în fine fie că ascultând de vedenia Preotului de la Biserica Sfântu Nicolae, care se pretinde a fi existat, în secolul XVI, pe locul ce se chiamă Molomoc sau Molomot, (astă-zî plattoul de d'asupra Monăstirei, unde se află clădită casarma), și unde se află o cruce cu următorea înscriptiune:

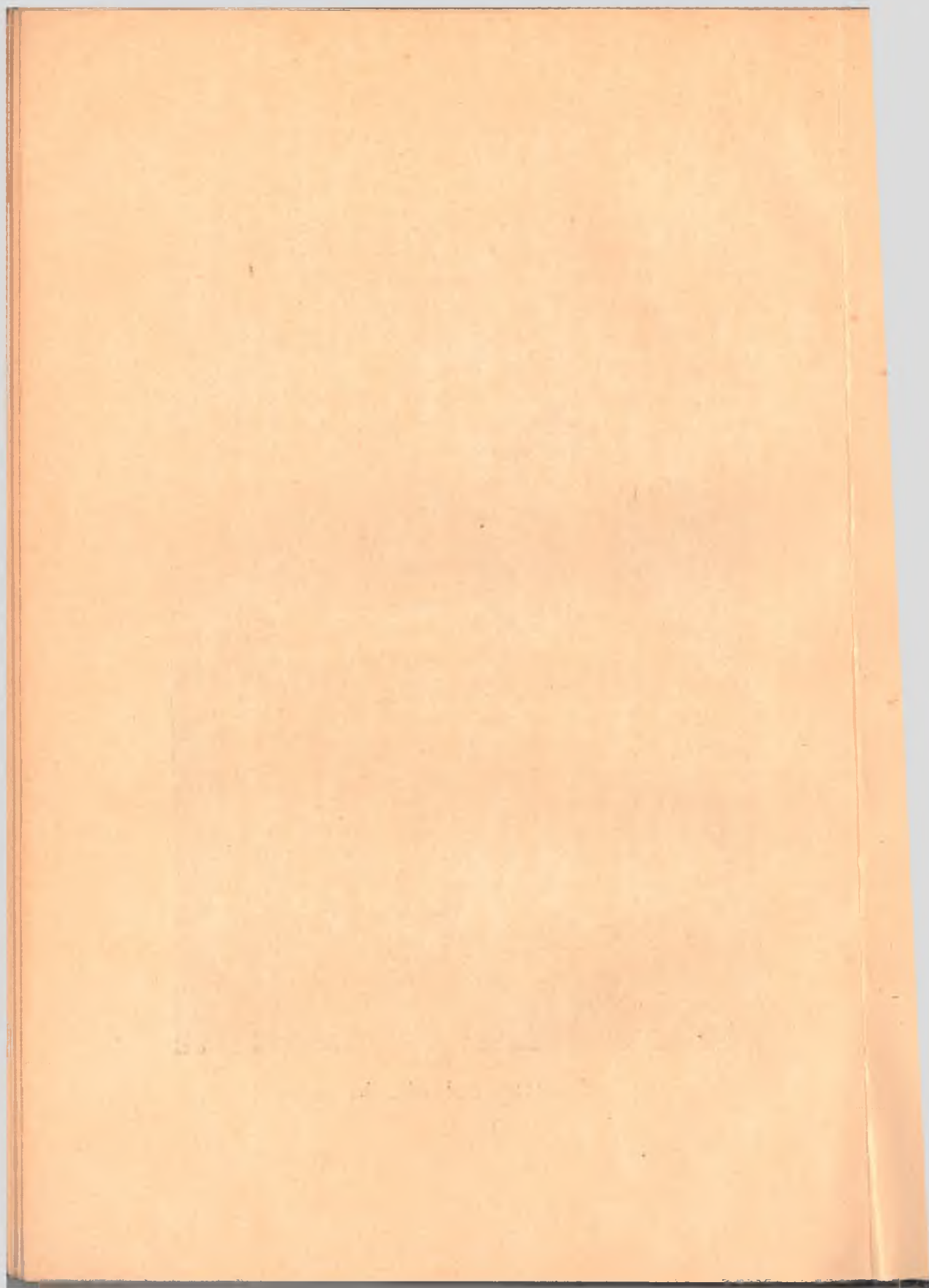
«Pentru vecinica pomenire s'au înălțat acum această «Sfântă cruce, în locul Sfintei și Dumnezeescii Biserici cu hramul Sfântului Nicolae, ce s'a ruinat «în resmirița anului 1788 iar la 1858 Septembrie 1 «luni s'au sfințit; iar ca să nu remăe în viitor necunoscut acest sfânt locaș, s'a înălțat aci, acest sfânt «monument de smeritul Victor Skimonahu din Monastirea Sinaia».

Este cert și de netăgăduit că Spătarul Mihaï Cantacuzino, a zidit și înălțat din temelie un schitișor pe apa Prahovei la pustie, sub muntele Bucegiului, pe muntele Furnica, cu hramul Adormirea Maicei

Schitisorul Sinaia

1695

Domnului (15 August), pe care l'a terminat în Iulie 1695, numindu-lă *Sinaia*, după asemănarea Sinai cea mare și-a făcut chiliore cu zid împrejur, pentru odihna și paza călugărilor, și a hotărât ca Epitropul Sfintei Monastiri Colțea, să fie purtător de grijă la acest schițor, care orânduiala să se păzescă în tot d'a-una.

Schitul, împreună cu chiliorele, fondate de Cantacuzino, există și acum și formeză quadrilaterul înconjurat de toate părțile de ziduri, de grosime până la 6 metre, compus din: schițorul din mijloc, paraclis, chiliore pentru călugări, trapez; toate cu ferestre mici ca de fortărețe și păstrează și acum aparințele mai mult ale unei cetăți, destinata a fi de pază contra tâlharilor și a năvălitorilor.

Spătarul Mihail Cantacuzino, plecând din Vama Câmpinei în cercetarea locului, unde să 'și ridice schițorul făgăduit, mergând călare prin poteci, a trecut cu greu strîmtorele Oratielor și dând peste o poiană, înconjurată de toate părțile de munți sălbatici, împodobită cu brazi în plină pustie, la pôlele șirului Bucegilor, scaldată de un pârâu spumos numit Peș, curgând cu sunete veselitoare, dice legenda, care se lovea cap în cap cu altă vale numită Rea, în marginea poticei ce servea de trecere, și a ales această poiană ca loc pe care să 'și clădescă schițorul.

Acăsta, este poiana pe care se află zidită monastirea, și care prin poziția sa naturală atrage privirea tuturor călătorilor.

Este neîndoios, ca o dată locul ales Spătarul a trebuit să se îngrijescă de măsurile, cu care să 'și

aibă la îndemână materialul pentru clădire, precum și brațele de meșteri.

Din fericire, materialul a fost găsit se dice, în apropiere de fața locului, meșterii zidari au fost aduși din București, iar drept salahori cu mânele și cu căruțele, au fost întrebuințați locuitorii din satele Teșila și Trestieni după apa Doftana, precum și din satul Comarnic.

Cu aceste mijloce, s'a servit Spătarul, până la săvârșirea schișorului în anul 1695 Iulie.

Este interesant cred să se știe, care era situațiunea satelor în valea Prahovei, de la vama Câmpina, pe acea vreme. Monăstirea întemeiată o dată, având necesitate de a fi păzită de tâlharii din pustiu și de năvălitorii diferitelor armate, care urmau cursul natural al Prahovei, fie Nemiți, Unguri, Turci, Muscali, spre a intra sau a se retrage din Sinaia, și care găsea schișorul Sinaia, ca o citadelă de poposirea și de basă a operațiunilor lor strategice și militare, a trebuit să atragă băgarea de aproape de semă a domnilor, pentru a lui pază și odihna călugărilor.

Și diferiții domni, după cum spun hrisóvele, au așezat scultelnici în apropiere de monăstire, fiind scutiți de diferite dajdi și destinați numai pentru paza monăstirei.

Așa, chiar după înființarea monăstirei Sinaia în anul 1701, Constantin Brâncovénu, prin hrisovul său a dat monăstirei 40 ómeni cu armele lor și cu vătafi lor ca să păzescă Monăstirea.

Nicolae Mavrocordat (1711), adaogă încă 10 familii și Ștefan Cantacuzino în anul 1714, a dat 40

omeni streini pușcași; Grigore Ghika (1735) 30 și Mihail Șutu (1782) 24 familii de scutelnici; iar primul sat de scutelnici, a fost înființat în apropiere de monăstire în cătunul Isvoru de adî. Acești scutelnici, după cum se vede, au crescut treptat și se ocupau cu cultivarea moșiilor monăstirești, și cu paza schitului. Acesta dar, ar fi primul sat întemeiat și locuit, începând de la Comarnic, și tocmai mai târziu s'au întemeiat alte sate, între care după mutarea Vamei de la Cămpina la Breza și de aci în anul 1852 la Predeal, acesta din urmă a luat desvoltarea unui sat. Prima denumire a acestei comuni, care se întindea de la Predeal până la Posada se numea Podul Negului și avea de reședință *Bușteni*. Comuna se administra pe vremea aceia de un sfat compus de pârcaș și de 3 oameni aleși de popor. Se știe că pârcașul strângea birul și nefiind om cu știință de carte, ținea socotela pe răboji.

Și în fine în anul 1874, după dorința exprimată de Măria Sa Domnitorul României, comuna Podul Negului, a luat denumirea de *comuna Sinaia*. Iar la 1880, prin lege specială, Sinaia a devenit comună Urbană, cum este și astăzi,

Nu trebuie să credem că schișorul cu chiliele și zidul împrejurător, s'a păstrat până astăzi în starea sa de la fundațiune. Cu vreme, îmbunătățire din timp în timp s'au făcut, atât clădirilor și chiar Bisericei.

Acesta atestă și piatra din fața intrării în biserică, care poartă următoarea inscripțiune :

«Zugrăvitu-sa, această biserică în zilele Domnului
«Ion Alexandru Constantin Moruzi Voevod, fiind

«mitropolit Dositeiu și s'a săvârșit, prin totă oste-
«nêla și cheltuiala Egumenului Damaschin 1795
«Septembre 16.

Adică la un secol de la fundațiune, s'a rezugrăvit
biserica în interior, ceia ce se învederează și din
observațiunea ce pôte orî-cine face, comparând păr-
țile ce au ramas din zugrăvela de la fudațiunea mo-
năstirei, cu aceia aplicată în urmă la anul 1795.

Și ceia ce dovedesce și mai mult, transformă-
rile ce a luat clădirile, după vremi, prin îmbună-
tățirile aduse, este și inscripția ce există d'asupra
porței de intrare în quadrilateru, care dîce chiar așa :

«Acastă pörtă și cu tôte înoiturile, câte se vîd
«aci, au fost făcute de părintele Dionise Proin Ti-
«ruloiu, în dîilele lui Ión Nicolae WW, în anul de
«la Adam 7228 (1720) Maiu 20.

Inainte însă de a eși din acêst quadrilater, atra-
gem băgarea de sêmă asupra Pariclisului, despre
care se vorbesce în ordinul Mitropolitului Cosma, de
la 12 Mai 1792, care dîce chiar așa :

«Fiind-că întru duhul Sânt, fratele Sichion Kir
«Daniil ne însciințeză cum că paraclisul de la mo-
«năstirea Sinaia, ot sud Prahova s'ar fi curățit, și
«l'ar fi gătit din tôte și că este trebuință a se târ-
«nosi, având și cele trebuinciose odăjdii, cărți, sfin-
«tele vase tôte deplin.

«Dupê trebuința ce este, printr'acest pecetluit, dăm
«voe și blagoslovim să se târnosescă. Ci dar molitva
«ta protopop al județului, primind pecetluitul nostru
«acesta, să mergi să o târnosesci. Urmând la tôte
«întocmai după învățăturile ce ai date prin tratage

«sëvârşind Sfânta leturghie pe Sfântul antimist ce va
«avea Sfintele mösce.

Acësta scriem 1792 Mai 12.

Acest paraclis, are hramul Schimbarea la faţă a
Mântuitorului (6 August), şi de şi actul de fundaţiune
al Spătarului Cantacuzino, nu vorbesce de acest pa-
raclis, el face parte din clădirile care au fost clădite
la întemeerea monăstirei, şi nici nu pöte fi vorba
de o fundaţiune a fratelui Sichion Kir Daniel, de
vreme ce încă şi pecetluitul Mitropolitului Cosma din
1792, vorbesce de curăţirea (adică repararea para-
clisului), iar nu de un paraclis ridicat din nou.

Iată şi inscripţia din frontispiciul paraclisului :

«Intărireä celor ce nădăjduesc spre tine, întăresce
«Dömne biserica ta, care o ai căştigat cu scump
«sângele teü. Anul 1792 Mai 7.

Este de regretat însă, că din întregul plan al clă-
dirilor, zidite de însuşi fundatorele Cantacuzino, nu
mai există astă-ăzi, clopotniţa cea veche, pe unde era
intrarea în Monastire, care ar fi atestat şi mai bine
starea de asediu, în care trebuiau să trăiască călu-
gări, pentru a lor odihnă.

Acăstä clopotniţă, independent de grosimea zidu-
rilor, de soliditatea porţilor, nu permitea intrarea
de cât pe un spaţiü de 2 metri, adică atât cât putea
trece omul cu calul împoverat.

Şi nici nu putea fi vorba pe vremea aceia de drum
de car, căci este destul să spunem, că vama ţerei se
afla la Câmpina şi drumul de aici penă la schitul
Sinaia, era numai pe potecă, pe care abia 'şi putea
aduce călugăriä de ale hranei de la tãrgul Câmpina

și mai ales că și drumul către schișorul Sinaia, era anevoios, fiind situat pe culmea delului, ce și acum trece pe lângă vilele Blaremburg, Stoicescu etc.,

1843—1895

În primele vremuri, comunicațiunea făcându-se de la Predeal, până la Comarnic și Posada, pe o potecă îngustă, abia cât putea merge omul călare, iar transportul mărfurilor făcându-se pe cai până la Câmpina, de unde se încărca în caré, era natural că din cauza grelei comunicațiuni și călătorii să fie mici la număr. Abia în Anul 1739, Austria, în ajunul războiului cu Turcii și cu Rușii, a trimis salaori, care să facă un drum, și de la această dată au început a se efectua, transportul cu carele de și foarte anevoios.

Cu timpul însă Valea Prahovei, fiind drum mare de călători între Transilvania și România, numărul călătorilor a crescut, astfel că în 1846, Domnitorul George Bibescu, a făcut a se construi sosea impenetrabilă, ce se vede și astăzi, și a dobândit acest drum o mare importanță mai ales după legătura soselei Brașovului cu Predealul.

Era natural, ca o dată drumul cel mare de trecere, fiind definitiv stabilit, și toți călătorii din cauza drumului lung și anevoios, poposind în Monăstirea Sinaia, atât la ducere, cât și la întorcere; să se ajungă la părerea că localul vechei Monăstiri era neîncăpător, pentru a adăposti pe toți călători.

Așa: Archimandritul Iosef starișul Monăstirii Sinaia,

în anul 1841, dovedind că localul cu chiliile acestei mănăstiri, este neîncăpător, față cu numărul cel mare al mosafirilor, a pus bazele clădirii unei noi biserici, împreună cu două laturi de clădiri, situate, tot pe poiana mănăstirii, deschisă însă despre Valea Rea, ast-fel ca să se pōtă adăposti toți călătorii.

Abia în anul 1843, în timpul starițului Paisie, s'a terminat biserica cea nouă, ce se frecventăză astă-ăzi de toți călătorii, precum și cele două laturi de clădiri de către starițul Paisie.

Acastă biserică pōrtă următōrea inscripțiune:

«La cursul anilor, de la mântuitorul nostru Isus «Christos 1693, s'a zidit Sânta Mănăstire Sinaia, de «fericitul întru pomenire ctitorul Mihaiu Cantacuzino, «marele spătar, întru cinstea adormirei Prea Sântei «Născătōre de D-zeu; iar la létul 1843, s'au mai «adăogat acastă Sfântă Biserică, în zilele prea lumi- «natului nostru Domn Gheorghe Dimitrie Bibescu «WW, cu blagoslovenia Prea Sfințitului Mitropolit «al țerei DD. Nifon, cu cheltuiala casei și din afi- «orisirea fericiților ctitori, în numele prea Sfintei Treimi «și cinstea prea Sfântei Născătōre de D-zeu. S'a în- «ceput zidirea acestei Biserici de roșu, în stareția «cuviosului părinte Iosef Archimandritul în care an «a și reposat în domnul și s'a desăvirșit, prin stăruirea, osardia și ostenela (de la începutul temelii), Prea «cuvioșiei sale părintelui Paisie, Archimandritul, sta- «crițul acestei Sfânt Locaș, și tōte podōbele pe din «lăuntru și afară, cu chiliile împrejur, cum se vād. «1846 August 15.

Cu aceste adause de clădiri, monăstirea Sinaia a continuat a adăposti, în sînul său pe toți călătorii, care treceau pe drumul ce merge la granița Austriacă a Predealului, și nu esagerăm când adăogăm, că multe din familiile reputele ale țerei, care făceau asemenea călătorii pe la băile din Transilvania, și aduc și acum aminte de odihna de care s'a u bucurat în acest sfânt locaș.

Acēsta fiind destinația monăstirei și ajutată de înălțimile Vêrfului cu Dor, ale Omului, Caraimanului și Jepilor, de aerul curat, și de pozițiunea muntosă, împodobită cu arbori și plantele de tôte speciile, de la brazii cei mai bătrâni, până la stelulele de munte sau lanărica (Edelweiss), a atras băgarea de sēmă a Mărei Sale Domnitorului Carol cu prilejul călătorii ce a făcut pentru prima oră în acēstă localitate în anul 1866 August 5.

Incântat de acēstă pozițiune M. S. Domnitorul, a petrecut împreună cu Augusta sa soție Dōmna Elisabeta în Sinaia, pentru prima dată în anul 1871.

Ca orî care călător, a locuit în camerile Monastirei, mai mulți ani consecutivi, până la anul 1883, când s'a terminat castelul Regal Peleş, cu care prilej Eforia a făcut terasa cu care se închide quadrilaterul de clădiri, care domina întreaga vale a Prahovei de la Poiana Țapului până la Isvore.

În cursul acesteî șederî în Monastire, Augusta noastră Suverană, a lăsat pe pereți uneia din camerele ce a locuit, semnele neperitoare ale talentului său de artista, de poetă și de Regină, care se ved și azi.

Cu trecerea anilor, afară de miclele reparații de

întreținere, în anul 1892 Eforia Spitalelor, a făcut o reparație radicală clădirilor ocupate odată de Suveranii noștri, și a zidit din nou o clopotniță de piatră a cărei lipsă era de mult simțită.

Acésta din urmă clopotniță pörta între altele: un clopot dăruit de M. S. Regele în anul 1893, în amintirea zilei de 3 Octombre 1893, în care s'a născut Principele Carol, fiul Principelui Ferdinand Moștenitorul și al Principesii Maria a României care s'a turnat în Viena; un alt clopot returnat de Eforie în anul 1893, din vechiul clopot al Monastirei și Spitalului Colțea, dăruit de spătarul Mihai Cantacuzino; un clopot numit Schimnicu din anul 1796 și un clopot numit Archimandritu din anul 1870.

Nu credem că am putea fi acușați de a destăinui un secret, adăogând ca Eforia a întocmit un proiect general de transformarea clădirei existente și de restaurarea actualei Biserici a Monastirei Sinaia, a căror realizare nu depinde de cât de o îmbunătățire a situațiunei financiare.

AVEREA NEMIȘCĂTOARE DĂRUITĂ DE CTITOR ȘI FAMILIA CANTACUZENILOR

Schitișorul, fiind întemeiat de Spătarul Mihai Cantacuzino, acesta a avut grijă, la înființarea lui, să 'i asigure existența într'un fond imobiliar.

Așa Spătarul, după ce au săvârșit schitișorul de zidit, l'a înzestrat cu aceste moși:

1) Moșia Măneciul cu satul și cu munții ei din Plaiul Teléjenu.

2) Moșia Schiulesci Plaiul lui Șerban WW.

3) Trestieni și cu munți din apa Doftana.

4) Moșia Sărasca la Podeni cu puțuri de păcură.

5) Moșiora de la Amaru.

6) Moșia de la Batogu.

7) Și o sută de lei să ia Sinaia de la Colțea.

Acestea au fost donațiunile primitive, însă fiind-că după cum vorbește actul de fundațiune, ctitorul a hotărât ca pentru schițșorul Sinaia, să fie purtător de grije Epitropul Monăstirei și spitalului Colțea și fiind-că acest spital, cât și Monăstirea Sinaia, se afla sub dependența Eforiei spitalelor, am crezut mai nimerit, pentru o mai bună lumină, să dăm aci, donațiunile nemișcătore, făcute de familia Cantacuzino, acestei instituțiuni.

Donațiunile făcute de Familia Cantacuzenilor

No.	Numele proprietății	Județul	NUMELE DONATORILOR	A C T E L E	Arenda actuală		Observațiuni
					Lei		
1	Amaru	Buzéu	Spătar. Mihai Cantacuzino	Hrisovul lui Constantin W. cu létul 1695 Decembre 4	16750		
2	Batogul	Brăila	idem	Zapisul cu létul 1758 Iulie 1 și 1721 Iulie 3 ale lui Gernica Sin Danciu Paharnic. și a lui Mihai Căpitanu i frate său Zofa	62450		
3	Călărăș Lichiresci	Ialomița	idem	Hrisovul lui Grigore Ghica W. cu létul 7256 Maiu 43 1748	66700		
4	Muntele Colții lui Balbeș	Prahova	idem	Contractul cu létul 1824 Ianuarie 4	4360		
5	Scheaua Doicesții și parte din Liscoteanca	Brăila	idem	Hrisovul lui Nicolae W. cu létul 7224 Iulie 2 1776	191050		In care intră și parte din Liscoteanca cumpărata de la Gheorghe și Crețulescu.
6	Dudescii de Bătă	Ialomița	idem	Hrisovul lui Grigore Ghica W. cu létul 7242 Aprilie 40 1733	80800		
7	Lunca Marghia	Argeșiu	Comisul Mihail Cantacuzino	Hotărnicia Pleșoianu din 4842 Decembre 30	8450		

AVEREA NEMIȘCĂTOARE ȘI MIȘCĂTOARE DĂ- RUITĂ DE ALȚI PIOȘI HĂRĂZITORI

Nu credem că interesază numai cunoștința averilor mișcătore, făcute Monăstirei Sinaia, de către familia fundatoare a Cantacuzenilor, căci și pișosele donațiuni chiar de mică valoare, merită să fie știute de posteritate, spre a servi de pildă omenilor pioși.

Dăm dar la vale o însemnare, atât de ceia ce am găsit ca avere nemișcătore și mișcătore, dăruită Monăstirei de omeni de bine, și al căror nume, s'au găsit figurând prin cărțile vechi ale monastirei, cât și tot ce se găsește acum în Monastire, purtând inscripțiunea vre unui donator.

Insemnare pentru alte lucruri mișcătore ce s'au câștigat mai la urmă la această Sfânta Monastire Sinaia, după apa Prahovei, precum se arată mai jos :

1. Starețul Sinai cel întâiu Nicodim, au cumpărat trei munți adică: Piscul Cănelui, Sețul și Găguțul și i'au închinat la Sinaia.

2. Dionisie Archereul, al doilea egumen Sinăi, au cumpărat muntele Dămnele din Ialomița și l'au închinat Sinai.

3. Starețul Nifon, al treilea igumenu Sinai, au câștigat trei moșiore și le-au dat Sinăi adică, Isvorul, Poiana Lupului și moșia de lângă Monăstirea Poieni.

4. Popa Preda Fagen ot Cămpina, au hărăzit la Sinaia Slobozia, unde e metohul Sinai.

5. Smaranda au dat la Sinaia casele de la Foișor ot Cămpina.

6. Calița a dat la Sinaia, Măra din apa Prahovei lângă Câmpina.

7. Atanasie Bornazu călugăr, a dat la Sinaia un loc de vie Valea Tencului.

8. Ilie Orbu a dat zece stânjeni de moșie de la Podeni la Sinaia în Sarasci.

9. Stanciul Boboc, a dăruit la Sinaia, partea din moșie la Urlați unde se face târgul.

10. Misail Bătrânul, a dat la Sinaia două odăi în Monăstirea Colței.

11. Stroe, a dat la Sinaia o vie de la Filipesci de pădure, cu pământul ei, unde se țice la Kikirez.

12. Grigore Ploescenu a dat la Sinaia o vie la Cernătesci pe Valea zidului pe pământul Glavaciocului.

13. Ion Hangiu, a dat la Sinaia o vie la Baltați în dealul Măgurenilor însă este părăsită.

14. Proin Buzaul părintele Episcop Gherasim Rătescu, a dat la Sinaia un rând de vesminte preotesci.

15. Polcovnicu Iordache ot Câmpina, a cheltuit o mie de lei cu o casă de piatră la cârciuma Sinaia, ot Câmpina.

16. Logofătul Scarlat Stoian, a dat la ajutorul cheltueleur Sinaia o mie de lei.

17. Medelnicerul Gheorghică Boldescu, a dat la Sinaia 250 lei.

18. Clucerul Ion Faka, a dăruit Sinăi un sfânt potir cu disc de argint.

19. Ioniță Brașoveanu, a ferecat Evangelia cu argint.

20. Călugărul Dorotei din Sinaia a dăruit la

această sfântă monastire trei cărți cu viețile sfinților și au dăruit și 30 de oi.

21. Dumitrașcu Hatman, au închinat o candelă de argint.

22. Ilie sin Constantin Șerban, au închinat un potir de argint.

23. Părintele Odvian, au închinat o anaformiță de argint și un stihar cu flori de fir.

24. Constantin Cioranu Comis, au închinat candela de argint.

25. Kivu Brașoveanu au închinat o candelă de argint.

26. Petru Gosman, au închinat o Evanghelie rumânească și cu grecască.

27. Atanasie au închinat două candelă de argint.

28. Hagi George, au închinat o candelă la reștingnire.

29. Constantin au dat icôna la Iconostas.

30. Apostolache Turnavitu, ce au ajutat la facerea monăstirei cu talere 50, după resmeriță.

31. Andrei, au dat un epitaf de atlas zugrăvit.

32. Nica ce au închinat multe odbre monăstirei.

33. Hristache, ce au dat talere 50 la monăstire.

34. Enache au dat 12 tipsii de cositor.

35. Iosef Monahul a închinat 50 taleri.

36. Kivul Monahul a închinat : Un pahar de argint, o sfită de bogasier, un stihar asemenea, epetrafir cu rucavițe, jumătate toc talere de cositor adică 12, minee de lemn românesci, o candelă de argint.

37. Kir Ilie, a dat o jumătate oca argint.

38. Dan a închinat o cruce și o carte.

39. Damaschin Monahul, ce a dat odore de taleri 50.
40. Cosma Monahul, ce a dat taleri dece.
41. Coman Rusu, ce a dat inchinat taleri 60.
42. Constantin Filipescu ce a dat o dulama.
43. Lazăr, a inchinat o candelă de argint.
44. Gligore a dat zloti 50.
45. Grigore Vameşul a dat o sfită.
46. Atanasie, a dat inchinat doua candelă de argint.
47. Arsenie, a dat inchinat 50 talere.
48. Vasile, a dat icone.
49. Neagu ot Tirşor, a dat inchinat dece taleri.
50. Popa Silivestru, a dat doua carti si sfesnice mici.
51. Mihai Cismanu, a dat septe tingiri de aramă.
52. Ioniţa, ce a dat sfanta Evanghelie cu argint ferecată si pole de usi in paraclis si o cadelnita si 2 sfesnice de alamă.
53. Pavel din Filipeşti, ce a dat talere 20 pentru invelişul monăstirei
54. Rolea Căpitan, ce a dat taleri 20.
55. Radu Sasu, ce a dat inchinat 160 oi.
56. Smaranda, a dat o candelă de argint.
57. Ghelasie Monahul, a dat 12 talere de cositor, cuşite si şervete.
58. Ilenca, acesta a dat o vacă si 4 oi.
59. Ionikie Monahul, acesta a dat 30 oi.
60. Alt Ionikie Monahul cu Salomia Monahia, a dat 35 de oi si o vacă.
61. Ionikie Monahul Goran a dat 50 lei.
62. Nae Kitoran a dat lei 150.

63. Panait Anastase a dat o sfită.

64. Călugăru Pafnutie a dat 100 de oi și 10 cai și 4 galbeni împărătești și 300 lei de a adus vina de apa din pădure la cișmeaua Monăstirei.

65. Dinu de la Amaru a dat 100 lei.

66. Călugăru Ștefan a dat 67 de oi, 3 cai, o vacă și 300 lei.

67. Tot acest Constantin de la Amaru, a dat mai dăruit la facerea bisericii ce noi 3 vase mari și 1000 oca porumb. 1843.

68. Fratele Vasile a dat Monăstirei Sinaia ot sud Prahovei 50 de oi.

69. Fratele Radu, a dat dăruit 50 de oi.

70. La anul 1737 luna lui Iulie 20 a dat dăruit dumnealor: Cinstitul boer Pârvul Cantacuzino, Măgurean vel Sărdar, la Sfânta Monăstire Sinaia, din plaiul Prahovii, niste livezi de fân sub patele muntelui Zamura, lângă slonul de piatră din Vâlciaua măturarilor în jos, când a avut resboi Muscali și Nemți cu pârta otomănescă. (Nu se posedă astăzi).

71. Parnutie a dat dăruit lei 352 în galbeni, pentru a se face sfânta iconă împărătescă la biserica Sinaia, cum și o psaltirie de Moldova mare.

OBIECTE VECHI

I. Una candelă de argint la Icona Domnului Christos, din Biserica mare poartă inscripția următoare:

«Dăruită această candelă Santei M-tiri Sinaia de «Hat: Michai Vilara, anul 1766 August.

II. Una candelă de argint la icóna Maicei Domnului ce poartă inscripția următoare :

«S'au dăruit de Hagiū Gherontie Pisnea la anul «1763.

III. Una sf. Evanghelie îmbrăcată în argint cu catifea verde, poartă inscripția următoare :

«Făcutu-s'au această Sf. Evanghelie în zilele Prea «cuviosiei sale Părintelui Egumen Nifon anul 1776.

IV. O sfântă cruce de argint cu scaun cu lemn sculptat la mijloc, poartă inscripția următoare ;

«Justin Archimandritul Sinaei 1829.

V. Una idem, cu inscripția următoare :

«Această cruce este a Părintelui Casian Ieromonah, «Egumen la M-rea Găiseni, 1861, dată M-rei Sinaia.

VI. Una idem mare, cu smalt și aurită dăruită M-rei Sinaia, de Principesa Maria de Saxa Coburg-Gotta, mare Ducesă de Rusia, în Octombrie 1893.

VII. Una idem cu pedestal de abanos, dăruită M-rei Sinaia de Principesa de Wied la Noembrie în 3, 1894. Poartă inscripția următoare ;

«8 Septembrie 1870. și 9 Aprilie 1874, ceia ce însemneză: data nașterii, și a morței Principesei Maria a României.

VIII. Un sânt Potir de argint aurit, ciselat, și ornat cu pietre simple, împreună cu discusul, stéua și lingurița, purtând inscripția următoare :

«Dat M-rei Sinaia la Decembre în 15, 1863, de «Archimandritul Ghenadie.

IX. Un Potir de argint, ciselat, aurit și ornat cu patru pietre bune: 2 matostat, și 2 rubine, cu

Discul, Stéua, Copia și lingurița, toate de argint aurit, cu inscripția următoare;

«Dăruit la M-rea Sinaia de Carol I Rege al României 1892.

X. O perechie paftale de argint cu trei petre antici, cu inscripția *Archimandritul Ghenadie 1860.*

XI. Un Litier de argint cu inscripția următoare:
Dăruit Sf. M-tiri Sinaia, de Sevasta Costescu 1894.

XII. O clisterniță de argint, purtând inscripția următoare;

Dăruită M-rei Sinaia de Adina P. Ghica 1895.

In Biserica mică

XIII. 2 Icône Imperătesci de lemn, purtând inscripția următoare: *1703 Pisala Zogravă Tihană Iconova.*

XIV. Un sânt Potir cisalat, cu toate necesariile lui, cu inscripția următoare: *Dimitrasco Despodimit Ras-cosmara Dipt Zasottana.*

Iar discosul poartă inscripția următoare: *Acest sf. Disc, cum se vede și tuplit, s'au făcut de robii lui D-deu. Chiril Curcu și le-a dăruit sf. M-tiri Sinaia din plaiul Prahova, pentru vecinica pomenire 1803.*

XV. Un Chivot de argint ornat cu pietre simple cu inscripția următoare; *De Simeon Sshimonabul, dat Sf. M-tiri Sinaia prin Archimandritul Onufrie Superiorul, 1866 Iunie 12.*

XVI. O candelă de argint cu inscripția următoare:
Maria 1871.

XVII. Una idem cu inscripția următoare:
Zoe Sturdzea Cantacuzino 1892.

In Biblioteca Monastirei

XVIII. O cruce de lemn îmbrăcată cu argint, ornată cu smalțuri și mărgăritare veritabile, cu data 1718.

XIX. Una idem mai mică.

XX. Una idem Titoricescă fără mărgăritare.

XXI. O perechie paftale de fildeși sculptate și încrustate cu aur, și cu 2 pietre veritabile. Despre care s'a scris că ar fi din secolul al XIV de la familia Cantacuzineștilor.

XXII. Un baston de trestie de mare cu argint la cap, purtând inscripția «Justin Archimandritul 1802.

XXIII. Un Artofon (cutie) de metal cu inscripția următoare; Artofon dat de Michail Cantacuzino Sf. M-tiri Sinaia, ot Bucegi, lét 7232 Decembre în 3.

XXIV. Un Molitfelnic Slavon, tipărit la Moscova la 1698. Dat M-rei Sinaia de către titorul Michail Cantacuzino, purtând pe filele lui 10 semnături proprii ale fondatorului, cum și 2 semne de stampilă cu armele familiei lui Michail Cantacuzino.

XXV. O carte, Pravila Matei Basarab, tipărită la Tergo-Vește la 1652, iscălit pe ea Ștefan Dudescu.

XXVI. Un Tetravanghel Slavon tipărit la 1689, la Moscova, trimis M-tirei Sinaia la 1894 de către Eforia Spitalelor Civile.

XXVII. Un portret mărimne naturală al Stareșului Justin, lucrat în ulei pe pânză.

In Paraclis

XXVIII. O Iconă de lemn, schimbarea la față, mărimea un metru, cu inscripția următoare;

«1703 Nicai Zograva Tiha Iconova.

XXIX Una idem Maica D-lui zugrăvită la 1806.

CARMUIREA SCHITISORULUI SINAIIA

După actul de fundațiune, schitișorul era administrat de Egumenul, alesu numai dintre călugări și acest document înconjura cu afurisire, pe cel ce ar strica acesta orânduiala. Însă fiind-că fundatoarele, a hotărât ca schitișorul Sinaia, să fie sub îngrijirea Epitropului de la Monastirea Colțea, clădită de acelaș spătar Mihai Cantacuzino, este natural ca de la început, să fie cârmuit schitișorul, de epitropia acestui așezământ, care după testamentul spătarului Cantacuzino, pentru spitalul Colțea, se compunea din patru Epitropi primari obștești și de aproape adevărat cârmuitori, cu frica lui D-deu și cinstiți, aleși din sânul negustorilor cinstiți ce locuiesc în București

Acești epitropii însă, au funcționat nu mai la început, căci mai târziu familia fundatōre a Cantacuzinilor, considerându această instituție ca o ctitoricească zidire a lor, au cârmuit'o însuși ca membrii ai acestei Epitropii.

Acēsta a durat până la anul 1834 Martie 15, când s'a instituit o Eforie a Spitalelor, prin regulamentul întocmit sub domnia Principelui Alexandru Ghika.

Starea acēsta a durat până la 1847 Iulie 29, când domnitorul Gheorghe D-trie Bibescu, a desființat vechea

Eforie, a dispus ca venitul fostei Eforii, să treacă în casa statului, iar schiturile și prin urmare și schitul Sinaia la Logofeția Bisericească. În fine în anul 1864 Oct. 16, cu ocazia instituirii din nou a Eforiei spitalelor, Schitul Sinaia, a început din nou a depinde de Eforia spitalelor de care este cărmuit și azi.

STARII MONASTIREI

Vorbeam în precedentul capitol, că în capul Monastirei se afla un Egumen sau stariț, ales numai de obștea Monastirei.

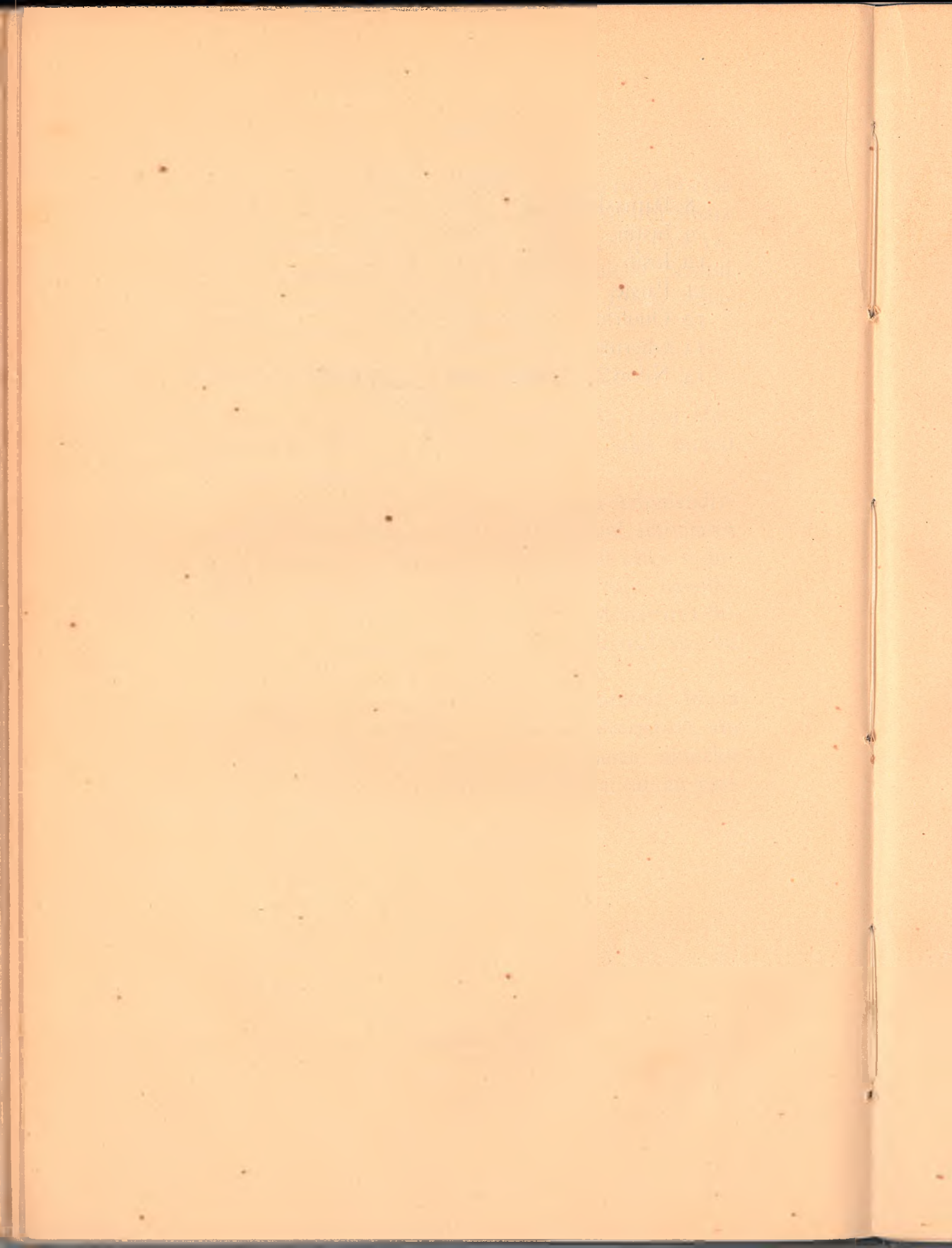
Atât tradiția, documentele cât și cartea Arhimandritului Ghenadie Enăcenu, ne-au dat pe rând, activitatea ce a pus fie-care din acești stariți, grație căror se înțelege, monastirea a putut să treacă toate nevoile. Isprăvile făcute de acești cărmuitori, în Monastirea Sinaia, fiind pe larg descrise în cărțile de mai sus, nu găsesc de folos de a le mai reproduce.

Totu-și, pentru a păstra acestor cărmuitori, dreptelor osardie, la susținerea și ridicarea Monastirei, am mărginit această parte numai la așternerea numelor acestor Egumeni sau stariți și la epoca cât au păstrorit Monastirea Sinaia.

1	Nicodim	1695—1720	25	ani.
2	Dionisie	1720—1723	3	»
3	Mitrofan	1723—1731	8	»
4	Partenie	1731—1741	10	»
5	Nifon	1741—1773	32	»
6	Visarion	1773—1791	18	»
7	Isidor			
	Transport		<hr/>	96

Report, 96 ani

8	Damaskin	1791—1802	11	»
9	Iustin	1802—1829	27	»
10	Iosif	1829—1843	14	»
11	Paisie	1844—1859	16	»
12	Onufrie	1859—1877	18	»
13	Gherman	1877—1888	11	»
14	Nifon	1888—1895	<u>7</u>	» funcționează și adî.
			200	ani

II

SINAI A

1112

2

Călătorul, care pentru prima dată vizitează Sinaia, admirând întemeierea acestui Oraș, în creștetul Carpaților, și în cea mai încântătoare pozițiune naturală, de sigur ar crede că tot ce se vede, datează de ani, dacă nu de un secol.

În adevăr aventul ce a luat, această localitate, în scurt timp este surprinzător ; o dată intrat, te cuprinde o mulțumire și satisfacțiune fără seamăn și îmbătat de aerul muntos și de undele păraelor cristaline, ai preferi să rămâi locului, de cât să cugeți la plecare ; fără a mai vorbi de majestatea munților, de pădurile de fag și brad ce abunda, de frumusețea plaiurilor, și de natura, care pare creată înadins, spre a uimi și a te subjuga fără voce.

Aflându-se în această situațiune Sinaia, se poate cu drept numi perla Carpaților.

Acastă localitate, cu atât este mai mult de admirat, cu cât datează de curând și s'a format numai din anul 1870, adică abia de un pătrar de secol.

Monăstirea Sinaia, aflându-se pe Valea Prahovei, pe soseaua Națională, care duce la Brașov, și în Transilvania, poposea pe mulțimea de călători, ce încă de cât-va timp, să obișnuise în fie-care an, să își caute sănătatea, la una din stațiunile Balneare de peste Carpați. Acest număr de călători crescând, în așa grad, în cât ori-ce găzduire, devenind imposibilă în

chiliele vechei și noui Monăstiri Sinaia, a dat prilejul Eforiei Spitalelor, autoritate de care depinde Monăstirea Sinaia, de a cugeta la măsuri, care ar putea să înlesnescă găzduirea a numărului cel mare de călătări, care, în trecătul lor peste Carpați, erau siliți să poposescă în Monăstire o noapte, și pôte și mai multe, după greutățile drumului. Așa găsim în anul 1870, Decembrie 17 pe Eforia Spitalelor, dând la ivelă această publicație:

EFORIA SPITALELOR CIVILE

Observându-se de Eforie că localul Monăstirei Sinaia, din Districtul Prahova, este foarte neîncăpător, spre a putea da ospitalitate tuturor călătorilor ce se opresc acolo în timpul verii, trecând la Băile din Transilvania, și pe lângă acestea, dorind ca localul Monăstirei se serve în viitor, numai spre adăpostirea călătorilor săraci, conform voinței fondatorilor, s'a decis a se construi, pe șosea, un otel, care fiind deja început, va și putea funcționa în anul viitor 1871.

Pe lângă acestea vădindu-se că în această localitate, atât de favorabilă prin pozițiunea sa muntoasă, a aerului și apelor sale, s'ar putea înființa un stabiliment hidroterapeutic, Eforia a și pășit la măsurile necesare pentru realizarea acestui scop.

Însă având în vedere că otelul construit nu va putea procura locuință tuturor visitorilor, care s'ar statornici acolo pentru cura ce ar voi a face, și pe lângă acestea fiind imposibil Eforiei a înființa alte noi construcțiuni, a decis a se lăsa această la inițiativa privată, dând doritorilor locurile necesare pentru facere de case.

Așa dară, persoanele care vor dori a avea locuri în prezisa localitate, din cele desemnate pe planul topografic ce posedă Eforia, au a se conforma regulilor următoare:

I. A răspunde Eforiei pentru fie-care loc, care nu va avea o întindere mai mare de o jumătate pogon, o sumă proporți-

onală cu prețul ce s'ar dobîndi la licitațiunile, pentru arendările periodice al moșiei din care se vor da acele locuri.

II. Nu se va putea da unei persoane, un loc mai mare de o jumătate pogon. Acela care va cere mai mult, va plăti casei Spitalelor pentru prisos, suma de zece orî mai mult după regularea de mai sus.

III. A construi case în termen cel mult de doi ani.

IV. Nu vor avea dreptul a face vre-o speculă, întreținînd mîncări și băuturi sau verî-ce obiecte de vîndare.

Eforia dorește cu acest chip, a crea în această localitate un centru, unde visitorii vor avea cele necesare, pentru căutarea sînatății lor, aspirînd în același timp la rezultatul că persoanele ce nu au mijlocele de a călători în străinătate, se'și potă îndeplini această trebuință în țară.

Acésta se publică spre cunoștința generală, că persoanele care vor dori a avea asemenea locuri să bine-voiască a'și îndrepta cererile la Eforie. București Strada Colțea No. 38.

Efori *Dimitrie Ghica, Gr. C. Cantacuzino, Davila.*

Anul 1870 Decembrie 18.

No. 7.915.

Acésta este începutul destul de modest, după cum se vede al întemeierii localității numită Sinaia.

Cu începutul viitoareî verî, în luna Iulie 1871, Măria Sa Domnitorul Carol, împreună cu Elisabeta Dîmna, visitînd Sinaia, și încantați de frumusețea cu care natura a înzestrat aceste locuri, s'au decis ca în această localitate să'și întemeeze reședința-domnască de vară.

În adevăr de la această dată suveraniî, mai în toți ani, au petrecut vara în șirul de case de către Miază zi, din curtea Monăstirei Sinaia, care pîrtă încă reminiscențele de artista și de poetă ale Augustei nostre Suverane. Șederea M. L., în localul Monăstirei,

a durat până în anul 1883, data sfârșirii Castelului Peleş.

Decisiunea luată de a se stabili în Sinaia, reședința domnască de vară, a asigurat acestei localități un viitor strălucit. Însă măsura luată de Eforie, de a se închiria locuri, pentru construcție de case, la aceia ce doreau să se adăpostescă vara la umbra Carpaților, în schimbul unei arendi, din cauza prea puținilor amatori sau mai bine din lipsa lor, a fost părăsită. Ast-fel că prin legea de la 8 Februarie, 1872, să ia hotărârea de mai jos, de a se autorisa Eforia să vândă de veci, porțiuni de pământ din proprietatea Vatra Monăstirei Sinaia (muntele Furnica), cedendu-le aceluia care ar dori să'și facă case.

Iată legea :

CAROL I

Prin grația lui Dumnezeu și Voința Națională Domn al Românilor.

La toți de față și viitori sênătate.

Asupra raportului ministrului nostru, secretar de Stat la departamentul de Interne No. 254, pe lângă care Ne supune spre sancționare, proiectul de lege asupra înstrăinării de veci, de către Eforia spitalelor civile din Bucuresci a unui număr de 70 pogone pământ, după proprietatea vetrei Monăstirea Sinaia din Jud. Prahova.

În virtutea art. 93 din constituțiune.

Am sancționat și sancționăm.

Am promulgat și promulgăm cele ce urmează :

LEGE

Art. I. Se autoriză Eforia spitalelor civile din Bucuresci, să înstrăineze de veci, porțiune de pământ din proprietatea vatra

Monăstirei Sinaia din Județul Prahova, cedându-le aceloră ce ar dori să'și facă case acolo.

Art. II. Acele porțiuni de pământ vor fi de $\frac{3}{4}$ dintr'un pogon, iar acolo unde din cauza pozițiunei terenului, nu s'ar putea face distribuțiunea de asemenea întindere, să pôtă ceda până la un pogon și jumătate.

Art. III. Cantitatea de teren, ce se va înstrăina va fi maximum până la 70 pogone a 300 lei fie care pogon.

Art. IV. Cumpărătorii locurilor, nu vor avea dreptul de a înființa și întreține stabilimente de mâncare sau băuturi.

Art. V. Acei ce în curs de doi ani de la intrare în posesiune a locurilor nu vor construi, vor perde aceste locuri fără a li-se restitui banii respuși.

Art. VI. Condițiunile de vîndare, la care vor fi supuși cumpărători, se vor elibera de la Eforie și se vor prevedea în regulamentul de aplicare a acestei legi, având a se înscri pentru stricta lor pază în actele de posesiune ale fie-cărui cumpărător.

Acastă lege s'a votat de Adunarea Deputaților României, în ședința de la 7 Decembrie anul 1871, și s'au adoptat cu majoritate de opt decii și nouă voturi contra a patru.

(L. S. A.) Președintele **Dimitrie Ghica.**

Secretar *P. Angelescu.*

Acastă lege s'a votat de Senat în ședința sa, de la 31 Ianuarie anul 1872 și s'a adoptat cu majoritate de două-deci și cinci voturi fiind și șese abțineri de la vot.

(L. S. Sc.) Vice-Președinte **Al. Orăscu.**

Secretar *Gr. St. Moscu.*

Legea de față ordonăm să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în *Monitorul Oficial.*

Dat în Bucuresci la 8 Februarie 1872.

Urměză semnatura Măriei Sale Domnitorului.

(C. S.) Ministru de interne.

L. Catargi

Ministru justiției.

G. Costa-foru

Din acesta se vede lămurit, că nu a existat o localitate sau o moșie specială cu numele de Sinaia, și ca tot ce se da astăzi denumirea de Sinaia, nu este de cât parcelări de terenuri, dupe Muntele Fur-nica, Vatră a Monastirei Sinaia.

Legea din 1872, a pus fundamentul întemeierii Sinai, de or-ce imediat s'au grăbit numeroase per-sone, să 'și dobândescă terenuri prin cumpărătoare, în basa acestei legi, și de o dată ca prin farmec, pre-tutindenea s'au văzut ridicându-se de la vilele cele mai frumoase, până la casuțele cele mai modeste. Acest avânt grabnic al Sinăiei, nu-l putem trece cu vederea, fără a reaminti că se datoresce Principelui Dimitrie Ghika, care în calitate sa de efor al Spitalelor Civile, a pus totă rivna, surguintă și indemnul la realizarea orașelului, care a cucerit astăzi admirația tuturor streinilor.

Reședința domnescă de vară, fiind începută a se construi în anul 1875 August 10, pe proprietatea domnescă Piatra Arsă (munte vecin cu Muntele Fur-nica și despărțit numai prin vâriul Peleş), și purtând denumirea de castelul Peleş, a contribuit mult la des-voltarea orașelului Sinaia.

Deci nu credem de prisos, să trecem aci, actul de-fundațiune al Castelului Regal Peleş, ce se ridică majestos, pe pôlele Muntelui Piatra Arsă, și cu fața spre spumosul și sgomotosul Peleş.

CAROL I

*Prin Grația lui Dumnezeu și Voința Națională Domn
al Românilor*

La toți de față și viitor sănătate:

Astăzi Duminiică la 10 August 1875, Noi Carol de Hohen-

zollern, Domn al Romanilor, în al trei zeci și șaselea an al nașterii Nostre, dinpreună cu Elisabeta scumpa noastră soție și cu ajutorul celui a tot puternic, am pus temelia *Castelului Peleş*, pe moșia Năstră *Pitra Arsă*, în vecinătatea sfintei Monastiri Sinaia, zidită la anul 1695, de către spătarul Mihai Cantacuzino.

Clădirea acestui castel s'a început în anul douălea al domniei noastre, fiind Președinte al Consiliului de Miniștri. D-nu Lascar Catargiu, președinte al Senatului I. P. S. S. Mitropolitul Calinic Miclescu și președinte al adunării deputaților Principele Dimitrie Ghika, iar stariț al sfintei Monastiri Sinia S.S. Archimandritul Onufrie. In acelaș an s'a început și construcția drumului de fer, care va lega orașul Ploesci cu Brașovul prin valea Prahovei.

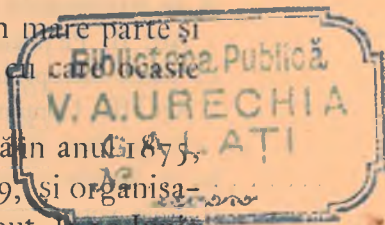
Drept care am subscris această, spre a noastră pomenire în vécurile viitoare.

Aventul ce lua Sinaia, s'a datorit în mare parte și construcției călei ferate Ploesti-Predeal cu care ocașie s'a stabilit și gara Sinaia.

Construcția acestei cale ferate, începută în anul 1875, a fost definitiv terminată în anul 1879, și organizarea trenurilor de plăcere, care a început la 10 Iunie 1879, a înlesnit transportul călătorilor din țară, în creștetul carpaților.

Și ce este mai mult, progresul a fost așa de repede, în cât s'a simțit necesitatea a se pune la dispoziția amatorilor, alte noui terenuri, pentru a'și stabili locuințe și a se lua măsuri, pentru a asigura traiul populațiunei stabilite în orașul Sinaia.

Acăsta, a făcut ca să intervină legea de la 11 Aprilie 1880, al cărui continut este:

CAROL I

*Prin grația lui Dumnezeu și voința Națională Domn al
Românilor.*

La toți de față și viitori sănătate.

Asupra raportului Ministrului Nostru secretar de stat la departamentul de Interne No 1182.

Vădând votul corpurilor legiuitoare dat în ședința din 11 Aprilie 1880.

În virtutea art 93 din constituțiune.

Am promulgat și promulgăm ce urmează :

LEGE

Art. 1. Eforia Spitalelor civile din București este autorizată :

a) A vinde prin licitație încă una sută (100) pogone loc la Sinaia, peste cel autorizat prin legea din 1872.

b) A da fără plată cinci-șeci pogone la Săteni, care ar voi să se stabilească în această localitate.

Art. II. Pe locurile cedate și pe cele ce se vor mai ceda se va putea întreprinde ori-ce comerț permis de lege.

Art. III. Comuna Sinaia se declară «Comună Urbană».

Acastă lege s'a votat de adunarea deputaților în ședința de la 11 Aprilie 1880 și s'a adoptat cu majoritate de patru-șeci și nouă voturi contra șeci și trei abțineri

(ss). Președinte, **C. Roseti.**

(ss). Secretar, *D. I. Ghica*

Și după votarea ei de senat s'a promulgat.

Acum însă, nu mai era vorba de o localitate neînsemnată, Sinaia era populată, diferite industrii începuse a se desvolta și relațiile sociale fiind multiple, a necesitat ca localitatea Sinaia, să se declare în anul 1880 de comună Urbană.

Ajungând ast-fel Sinaia în această stare, Eforia care luase inițiativa întemeierii sale, a trebuit să dea mână

de ajutor, la complectarea și progresul mai departe al acestei localități.

În adevăr între altele, Eforia a construit mai multe case de locuit cu plata prețului lor în rate; a clădit stabiliment de bai, hotel, casino, a întemeiat un parc și alte clădiri necesare orașului Sinaia.

Dăm aci aceste construcții cu data clădiri lor:

1. Hotel Windsor   anul 1870.
2. Băile hidroterapeutice   » 1878.
3. Bazarul din Park   » 1878.
4. Casa Iordache Ionescu   » 1879.
5. Restaurantul Radian   » 1879.
6. Localul Poștei   » 1879.
7. Hotelul Ungart   » 1880.
8. Pavilionu de Musică   » 1880.
9. Parkul   » 1881.
10. Hotelul Caraiman   » 1881.
11. Casa Albuleț (Davila)   » 1881.
12. Măcelăriile   » 1881.
13. Casa Farcas   » 1881.
14. Brutăria Jacomi   » 1881.
15. Casa Hubsch   » 1881.
16. Casa Duca   » 1881.
17. Pavilionu din pădure   » 1881.

și alte diferite clădiri.

Și pe lângă aceste îmbunătățiri și înlesniri, care au ridicat Sinaia cu pași repezi; în anul 1883, s'a terminat și castelul Peleş, care au și început a fi locuit de M. L.

Dăm aci documentul format la intrarea M.L. în augusta reședință de vară din Castelul Peleş:

**Eu Carol I Domn și Rege
Cu Elisabeta Regina.**

Dupe o silință neobosită de doi ani, în lupta cu un terâm nestatornic, străbătut de isvôre, isbutit-am a pune la pôlele Bugilor, temelie acestei clădiri, în anul mântuirii 1875, iar al domniei noastre al IX.

Zidirea s'a oprit pe timpul resboiului pentru neatârnairea României.

Intrat-am în acesta Casă a noastră, în anul mântuirii 1883, iar al domniei noastre al XVII. Datui-am nume *Castelul Peleş*.

Acest castel face admirația tuturilor augustilor vizitatori și în stilul său se vede realul Augustului nostru Rege Carol I și idelul, plin de basme și de legende al augustei Poete și Regina Elisabeta.

La intrarea castelului între altele se află și o placă de bronz, pe care stau săpate următoarele versuri, datorite nemuritorului poet Alexandri :

Eu Carol și al meu popor,
Zidit-am într'un gând și dor ;
In timp de luptă al meu regat
In timp de pace al meu palat.

De aci grija îmbunătăților, a început a crește, pretutindeni se fac poteci și drumuri pentru trăsuri și pietoni ; se ia măsuri pentru paza orașului pentru iluminatul lui, și pentru tot ce privesce poliția și hygiena orașului.

Asemenea pentru ape, se fac instalație pentru aducerea ei din Peleş, se luminează orașul cu electricitate în anul 1890, iar sporirea populațiunei a necesitat clădirea și a unui spital în Sinaia.

Acăsta s'a realizat, după îndemnul actualilor DD. Efori George Gr. Cantacuzino Al. Sc. Ghika și Dr. A. Suțu, ast-fel că pentru construcția spitalului s'a pus temelia la 15 August 1894.

Dăm aci continutul actului de fundațiune :

Zissu-au Spătarul Mihail Cantacuzino, întemeietorul și ziditorul Monăstirei Colțea și a Monăstirei Sinaia, în diata sa cu leatu 1715 : iubesc și miluește pe aprăpele tēu, caută pe cel bolnav și scăpătat și adu pe cei neadăpostiți în casa ta. Povățuiți de aceste sfaturi găsit-am că urmăm cuventul piosilor fundatori, neabătându-ne de la acest scop și

Noi citori și epitropi ai acestei Sfinte Monăstiri Sinaia, pu-su-am pētră pe pētră, pentru clădirea unu' spital, spre adăpostirea și căutarea pătimașilor scăpătați. În anul dela Christos 1894, și în a 15-a zi a lunei a lui August, când se prăznuesc și hramul Sf-tei Măria, în Monastirea Sinaia, zidită de spătarul Cantacuzino la anul 1695.

Intemeind acest locaș în creștetul Carpaților, nădăjduim că bine cuvântarea de sus, va face să se reverse peste totă această zidire mijlocit și nemijlocit nesecatele bine-faceri.

Am scris și iscălit toți cei de față acest pergament, ca dovadă de covârșitoare rîvnă, ce ne a îndmenat a îndeplini acest fapt.

La această serbare au asistat și A. L. R. Principele Ferdinand și Principesa Maria, care au pus temelia spitalului. Spitalul este clădit, pentru un număr de 20 paturi în cele mai bune condiții de igienă, are tot confortul clădirilor necesare și se speră a se inaugura cu începutul anului viitor 1896.

Înainte de a termina, credem nemerit a adăoga că îmbunătățirile din Sinaia nu se mărginesc aci. În adevăr lucrările, pentru alimentarea orașului cu apa suficientă, căpătată din 2 izvoare : Peleşelul și St. Ana, cât și

cele pentru canalizarea oraşului, sunt deja începute și sperăm a se termina în curând. Pe lângă acestea intră între proiectele actualilor Efori, care lucrează cu multa perseverență la dezvoltarea acestei localități: reconstrucția Monastirei Sinaia și a celor alte clădiri, facerea unui casino, întemeierea unui muzeu și bibliotecă și alte îmbunătățiri destinate a ajuta la prosperitatea mai departe a localității Sinaia.

